

**Στην υπηρεσία των
εκλογικών αναγκών
Ολάντ και Ρέντσι**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Τζάμπα προσωπικό για
τους νέους καναλάρχες**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Η κοινωνική πολιτική ως
επικερδής μπίζνα**

ΣΕΛΙΔΑ 10

**«Δίκαιη ανάπτυξη» με
φορέα το χρηματιστικό
κεφάλαιο!**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ο ρατσισμός τύπου Ωραιόκαστρο

**Αλλοθι για τη
γκετοποίηση και
την εξαθλίωση των
προσφύγων**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Η ΑΕΚ δεν μπορεί
να παραχωρήσει το
ιδιοκτησίας του Δημοσίου
οικόπεδο στον Μελισσανίδη**

ΣΕΛΙΔΑ 13

11η Σεπτέμβρη

**Διαψεύστηκαν οι
«προφητείες» περί
παγκόσμιας μονοκρατορίας
των ΗΠΑ**

ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 883 - 17 Σεπτέμβρη 2016

www.eksegersi.gr

Αυτό ομολόγησε ο Δραγασάκης

**Το χρέος ήταν και θα παραμείνει
εργαλείο αποικισμού και κινεζοποίησης**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Scripta... Verba...

Οι διεθνείς συσχετισμοί δεν είναι κάτι από το οποίο μπορείτε να ξεφύγετε. Με δεδομένο και το τι έχει συμβεί στην ίδια την Ευρώπη μετά τη δική μας επιβίωση και σταθεροποίηση, δικαιώνεται η επιλογή να κάνουμε έναν συμβιβασμό όπου είχαμε κερδίσει κι εμείς κάποιο έδαφος, αλλά είχαμε κάνει και υποχωρήσεις. Αυτό το είπαμε ειλικρινώς στον ελληνικό λαό, όπως και ποια είναι τα ανοιχτά θέματα που αφορούσαν στη διαπραγμάτευση η οποία ακολούθησε.

Νίκος Παππάς

Για τον Παππά δεν υπάρχουν ούτε καν οι «αυταπάτες» που επικαλέστηκε κάποια στιγμή ο Τσίπρας. Όλα τα έκαναν τέλεια και όπως τα είχαν πει στους ψηφοφόρους!

Αισθάνομαι απόλυτα δικαιωμένος που ζήτησα εκλογές. Θα εξακολουθώ να τις ζητώ με απόλυτη επιμονή και συστηματικότητα. Όσο καθυστερούμε τόσο πιο δύσκολο θα είναι το έργο της επόμενης κυβέρνησης.

Κυριάκος Μητσοτάκης

Αλίμονο, υπάρχει αστός πολιτικός που να μη δηλώνει δικαιωμένος για ό,τι έχει κάνει; Μόνο μπροστά στη Μέρκελ εκφωνούν τα «ουδείς αναμάρτητος».

Από το βήμα της Εκθεσης απευθύνω σήμερα κάλεσμα στους εγχώριους και στους ξένους επενδυτές: Εκμεταλλευτείτε τις επιχειρηματικές ευκαιρίες και το ευνοϊκό πλαίσιο που προσφέρουμε στην υγιή επιχειρηματικότητα. Επενδύστε χωρίς δισταγμό στην ελληνική οικονομία. Οι κίνδυνοι έχουν τελειώσει οριστικά.

Αλέξης Τσίπρας

Βρείτε μας μια διαφορά απ' όλους τους προκατόχους του στη δουλικότητα έναντι του κεφαλαίου.

Η Δικαιοσύνη για να είναι πραγματικά ανεξάρτητη πρέπει να μένει έξω από πολιτικούς σχεδιασμούς και συγκυρίες, χωρίς να αμφισβητεί κανείς το γεγονός ότι υπήρξαν αρκετοί Πρόεδροι και Εισαγγελείς Ανωτάτων Δικαστηρίων που λειτούργησαν υποδειγματικά.

Χριστόφορος Σεβαστιδής (πρόεδρος Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων)

Ποιοι είναι οι (επίσης αρκετοί) πρόεδροι και εισαγγελείς που δε λειτούργησαν υποδειγματικά; Κάνα ονοματάκι;

Στις επόμενες εκλογές θέλουμε να αυξήσουμε το ποσοστό μας σε 15%, ακόμη και σε 30%. Είμαστε κόμμα κυβερνητικό, δεν είμαστε σαν την κυρία Φώφη, που ψάχνει τα ερείπιά της, να μαζέψει τα ερείπιά της για να πάρει ένα 3%-4%.

Βασίλης Λεβέντης

Κρατάνε ακόμα οι ζέστες.

ΡΙΠΕΣ

Οι απαντήσεις του Τσίπρα για τις απολύσεις που θα γίνουν από τα κανάλια δε σας θύμιζαν το «κι εσείς γιατί σκοτώνετε τους μαύρους»; ♦ Να συμφωνήσουμε για το ρόλο των καναλιών και των παπαγαλοδημοσιογράφων ♦ (εμείς δεν τους γλείψαμε ποτέ, οι συριζαίοι τους έγλειφαν) ♦ Αυτό, όμως, συμπηφίζεται με τις σημερινές εξελίξεις και τις μαζικές απολύσεις που θα γίνουν; ♦ Και βέβαια, ούτε ο Τσίπρας ούτε άλλος συριζαίος θ' απαντήσει στο κρίσιμο ερώτημα ♦ Αφού η τηλεοπτική πίτα είναι μικρή και χωράει μόνο τέσσερα κανάλια, πώς έφτασε το τίμημα σε ύψος δώδεκα (τουλάχιστον) καναλιών; ♦ Με δεδομένο ότι η πίτα δεν πρόκειται να μεγαλώσει, από πού θα βγάλουν τα λεφτά τους οι καναλάρχες; ♦ Δεν τολμούν, βέβαια, να πουν ότι τους έπιασε κόστους ο Παππάς ♦ Αυτά τα λέει μόνο η φυλλάδα του Κουρή και το «Χω-

νί» ♦ Δύο αντιπρόεδρους έχει ορίσει ο Κούλης στη ΝΔ ♦ Τον αντιπρόεδρο Χατζηδάκη τον βλέπουμε και τον ακούμε καθημερινά στα ραδιοκάναλα ♦ Τον αντιπρόεδρο Μπουμπούκο τον έχουμε χάσει ♦ Του έχει βγάλει κάρτα ο Κούλης ο αρχηγούλης, λένε ♦ Δεν είναι, λέει, αρκούντως σοβαρός ♦ Δεν έχει μπέσα το μητσοτακαίικο ♦ Ο Σταυράκος ήταν εύκολος αντίπαλος ♦ Ασε που έχει κάνει αρραβώνα με τον Κούλη ♦ Με τον Γιωργάκη να σε δώ πώς θα τα καταφέρεις κυρα-Φώφη ♦ «Τσάμικος ταμπάκος» ο Λεβέντης και στη ΔΕΘ ♦ Οπου μιλάει ο Τσίπρας βρίσκεται στο ακροατήριο ♦ Μήπως η καραμπουζοκλού κυβερνητική εκπρόσωπος να συμβουλευτεί κανέναν που ξέρει ελληνικά, κάθε που είναι να κάνει μια δήλωση; ♦ Δεν μας φτάνει η πολιτική τους, πρέπει να τρώμε και τις ελληνικούρες της Ολγάρας στη μάπα; ♦ Αν ρωτούσε, θα

της έλεγαν ότι «εικόνα καταστροφολογίας» δεν υπάρχει ♦ Υπάρχει «εικόνα καταστροφής» ή σκέτο «καταστροφολογία» ♦ Ούτε θα μπορούσε η ηγεσία της ΝΔ «να διαφύγει από την ιδεολογική της μήτρα» ♦ Ελεος ♦ Μια παπάρα του Δένδια επέτρεψε στην κυβέρνηση να ξεφύγει, έστω και για μια μέρα ♦ Η ΝΔ θα επιστρέψει τα λεφτά από τις άδειες, δήλωσε ο πανέξυπνος ♦ Τα λένε, ωρέ Δένδια, αυτά τα πράγματα, ακόμα κι αν προτίθενται να τα κάνουν; ♦ Ετρεχε να τα μαζέψει το επιτελείο του Κούλη ♦ Συγνώμη, αλλά αυτό συνιστά διάκριση ♦ Θα δει ο Κοντομηνάς τις κασέτες από το big brother και δε θα τις δούμε εμείς! ♦ Μα μ' αυτή τη λαχτάρα ζούσαμε ♦ Του Ψυχάρη του την έπεσαν όταν δήλωσε ότι πήρε δάνειο «αέρα» ♦ Σ' αυτούς που παίρνουν άδειες καναλιών με «αέρα» γιατί δεν την πέφτουν οι συριζαίοι; ♦ Ρητορικό

είναι, βέβαια, το ερώτημα ♦ «Αυτό που σας κλείνει, εάν σας κλείσει, είναι το γεγονός ότι οι ιδιοκτήτες σας, κάνοντας έναν επιχειρηματικό υπολογισμό με βάση τα δικά τους συμφέροντα, δεν θέλησαν να μπουκνουν και να αγοράσουν άδειες» είπε ο Τσίπρας στους δημοσιογράφους που βλέπουν μπροστά τους απόλυση ♦ «Κάποιοι θα έμεναν απέξω, κύριε Τσίπρα, έτσι κι αλλιώς...» παρατήρησε σωστά η δημοσιογράφος που έκανε την ερώτηση ♦ Κι ο Τσίπρας έκανε ότι δεν άκουσε ♦ Αυτό λέγεται και παχυδερμισμός ♦ «Η διαπραγμάτευση για τα εργασιακά ξεκινά για πρώτη φορά θετικά και επιθετικά» δήλωσε ο Κατρούγκαλος ♦ Ωχ, ωχ, ωχ! ♦ Από την πίσω πόρτα της Βουλής έφυγε ο ψευτόμαγκας του ΣΥΡΙΖΑ για ν' αποφύγει τους δημοσιογράφους ♦ Ξέρει να φυλάγεται ♦ Δεν είναι κυκλοθυμικός, ψευτόμαγκας είναι ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΟι οικοδεσπότες του Eurogroup της Μπρατισλάβα έβαλαν στην καρέκλα κάθε υπουργού κι ένα σκίτσο του. Κι ο Τσακαλώτος θεώρησε σκόπιμο να αποστείλει, μέσω του γραφείου Τύπου του υπουργείου Οικονομικών, non paper, για να μας ενημερώσει για την... ευχάριστη έκπληξη των Σλοβάκων και για το πόσο «καλά ενημερωμένος για το ακαδημαϊκό προφίλ του έλληνα υπουργού Οικονομικών ήταν ο σκίτσογράφος», αφού «στο t-shirt του ξεχώριζαν τα γράμματα OXF, παραπέμποντας στην Οξφόρδη όπου ο Ευκλείδης Τσακαλώτος σπούδασε!». Βλαχοψωνάρες...

ΚΟ Κατρούγκαλος, από την άλλη, έστειλε στα ΜΜΕ προσωπική δήλωση, ως βουλευτής Μεσσηνίας, για να δηλώσει παρών στο πλευρό των πλημυροπαθών, ρίχνοντας τις ευθύνες στις προηγούμενες κυβερνήσεις, αναφωνώντας «η αβελτηρία του κράτους πρέπει

να τελειώσει» και ενημερώνοντας ότι «μετά από εισήγησή του ο υπουργός Εσωτερικών κ. Π. Κουρουμπλής, καλεί για το σκοπό αυτό σε ευρεία σύσκεψη την Τετάρτη το πρωί, τους δημάρχους του νομού, με την παρουσία και όλων των βουλευτών».

ΚΠοιος είναι ο γενειοφόρος με τα πατοσκοιλία που μετρά από πολλά παρακάλια κατάφερε να βγει μια φωτογραφία με την Πατούλαινα, το σύζυγό της και το γιο της στην Πάρο;

ΚΡωτάει ο δημοσιογράφος του iefimerida τον συνε-

ντευξιαζόμενο υπουργό Ν. Παππά: «Μετά τον διαγωνισμό για τις άδειες βελτιώθηκε η ζωή του πολίτη και η καθημερινότητά του; Οι δημοσκοπήσεις δείχνουν απαισιοδοξία, απογοήτευση και δυσaréσκεια...». Απαντά ατάραχος ο... Κουτσόγιωργας του ΣΥΡΙΖΑ: «Τίποτα δεν φτάνει. Ποτέ δεν θα είναι αρκετό αυτό που κάνουμε. Πάντα θα αναζητάμε τρόπους για να βελτιώσουμε και την οικονομία της χώρας και τη ζωή των ανθρώπων και τον τρόπο που λειτουργεί η δημοκρατία. Νομίζω ότι έχουμε αντιληφθεί ειδικά μετά τις τελευταίες εξελίξεις- ότι στην Ελλάδα συντελούνται δομικές αλλαγές. Ο διαγωνισμός για τις

άδειες ήταν ένα μήνυμα και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό». Τα σχόλια δικά σας.

ΚΤι να πει κανείς για τον συριζαίο βουλευτή Εμμανουήλδη, που έδινε σόου μπροστά στις κάμερες, τηλεφωνώντας σε υπουργείο για να στείλει βοήθεια στη φλεγόμενη Θάσο; Ο ίδιος ο Τσίπρας τον άδειασε μεγαλοπρεπέστατα, λέγοντας ότι τηλεφωνούσε σε λάθος υπουργείο! «Το πρόβλημα ήταν ότι ο βουλευτής έπαιρνε όχι στο υπουργείο το άμεσα υπεύθυνο για την κατάσταση της πυρκαγιάς» είπε. Ο βουλευτής, πάντως, είχε προλάβει να γίνει ρόμπα...

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αρκετά σύντομα προχωράμε σε μια διαδικασία αρχής διαγραφής του χρέους της Ελλάδας.

Πάνος Καμμένος

Είμαστε πιο κοντά από ποτέ στη ρύθμιση του χρέους.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

17/9: ΗΠΑ: Ημέρα πολιτικών δικαιωμάτων (1952) 17/9/1961: Απαγχονισμός τούρκου πρωθυπουργού Αντνάν Μεντερές 17/9/1970: «Μαύρος Σεπτέμβρης», βομβαρδισμός και εκδίωξη Παλαιστινίων από Ιορδανία 17/9/1970: Πρώτη ενέργεια Ερυθρών Ταξιαρχιών: ανατίναξη δύο μπιτονιών βενζίνης έξω από σπίτι γενικού διευθυντή «Siemens» 17/9/2001: Σύλληψη Αγγελικής Σωτηροπούλου 18/9: Ημέρα ειρήνης, Χιλή: Ημέρα ανεξαρτησίας (1818) 18/9/1911: Εκτέλεση ρώσου πρωθυπουργού Στολίπιν από τον επαναστάτη Ντμίτρι Μπογκρόφ 18/9/1970: Αυτοπυρόπληξη φοιτητή Κώστα Γεωργάκη (Γένοβα) ως διαμαρτυρία για το στρατιωτικό καθεστώς στην Ελλάδα 19/9: Ημέρα πειρατικής ομιλίας, Μπουτάν: Ημέρα βροχής, Χι-

λή: Ημέρα στρατού (1810) 19/9/1968: Εισβολή αστυνομίας στο πανεπιστήμιο Μεξικού, δεκαοκτώ φοιτητές νεκροί, εκατοντάδες συλλήψεις 19/9/1979: Ενδεκαετής κάθειρξη στον ακροδεξιό βομβιστή Αρ. Καλέντζη 19/9/1994: Χτύπημα λεωφορείου ΕΛΑΣ, νεκρός αστυνομικός υποδιευθυντής, δώδεκα αστυνομικοί και δύο πολίτες τραυματίες (ΕΛΑ-1η Μάη) 20/9: Ημέρα χωρίς αυτοκίνητο, ημέρα εθελοντικού καθαρισμού ακτών, Λάος: Ημέρα ευχαριστιών 20/9/1946: Εξορίζονται ο αρχηγός ΕΛΑΣ Στέφανος Σαράφης και 32 ΕΑΜικοί αξιωματικοί 21/9: Ημέρα ειρήνης, ημέρα νόσου Alzheimer, ημέρα ελεύθερου λογισμικού, ημέρα ευρωπαϊκής συνεργασίας, Εβραϊκή πρωτοχρονιά, Φιλιππίνες: Ημέρα ευχαριστιών, Μάλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964) 21/9/1969: Ανατίναξη πύργου

ΔΕΗ Χαλκηδόνας-Αλιβερίου, διήμερη διακοπή λειτουργίας (ΕΔΚ) 21/9/1979: Φυλάκιση ενός μήνα στον καθηγητή Παντείου Κ. Δεσποτόπουλο γιατί αρνήθηκε να ορκιστεί σε κατάθεση ως μάρτυρας 22/9: Ημέρα hobbit, Μάλι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 22/9/1942: Ανατίναξη γραφείων φιλοναζιστικής ΕΣΠΟ, νεκροί 43 Γερμανοί-Ιταλοί και 29 στελέχη της οργάνωσης (ΠΕΑΝ) 22/9/1968: Ίδρυση ΚΝΕ, κυκλοφορία (παράνομα) πρώτου «Οδηγητή» 22/9/1969: Βόμβες (ΚΕΑ) στον δεύτερο όροφο δημαρχείου και μέσα στο κεντρικό ταχυδρομείο Αθήνας 23/9: Ημέρα αμφισεξουαλικότητας, Σαουδική Αραβία: Ημέρα ενότητας (1932) 23/9/1990: Αποχώρηση Λ.Δ. Γερμανίας από Σύμφωνο Βαρσοβίας 23/9/2003: Θανάσιμος πυροβολισμός 18χρονου αλβανού Βούλνιτ Μπίτιτσι από συνοριοφύλακες (Κρυσταλλοπηγή).

Ρετάρισμα

Δεν ήταν γκάφα ο αποκλεισμός από τη συνέντευξη Τύπου στη ΔΕΘ των δημοσιογράφων από το «Βήμα», το «Πρώτο Θέμα», τον «Ελεύθερο Τύπο» και τη «Δημοκρατία». Το επιτελείο προπαγάνδας επέλεξε συνειδητά να πάρει αυτό το κόστος (γιατί ασφαλώς υπήρξε κάποιο πολιτικό κόστος από τον αποκλεισμό των δύο μεγαλύτερων κυριακάτικων εφημερίδων και των δύο μεγαλύτερων εφημερίδων της Δεξιάς) και μήνυσε στη Γεροβασίλη να κλείσει τη συνέντευξη Τύπου χωρίς να τους δώσει το λόγο. Είναι αστείο να συζητάμε ότι ήταν ζήτημα χρόνου ή ότι ακολουθήθηκε κάποια τυχαία σειρά.

Το όποιο κόστος από τον αποκλεισμό ζυγίστηκε και βρέθηκε μικρότερο από το κόστος που ενδεχομένως θα προκαλούσαν οι απαντήσεις ενός φανερά εκνευρισμένου Τσίπρα, ο οποίος ρετάριζε σε ερωτήσεις που δεν διατυπώθηκαν με ιδιαίτερα επιθετικό τρόπο. Αν οι τέσσερις εκπρόσωποι των συγκεκριμένων φυλλάδων ή κάποιοι απ' αυτούς ανακύκλωναν το ζήτημα των απολύσεων από τα κανάλια και του διαγωνισμού για τις τηλεοπτικές άδειες, βάζοντας στη συζήτηση τις επιθέσεις Καμμένου κατά Καλογρίτσα και άλλα τέτοια θέματα, η συνέντευξη θα μονοπωλούνταν από το ζήτημα των καναλιών, στο οποίο ο Τσίπρας έδειξε ότι δεν είχε πειστικές απαντήσεις, ούτε ήταν σε θέση να αντεπιτεθεί στη «διαπλοκή» (πώς να το κάνει, όταν άδειες πήραν ο Αλαφούζος, ο Κυριακού, ο Μαρινάκης και ο Καλογρίτσας;).

Προβλέπουμε ότι στο εξής ο Τσίπρας θα αραιώσει πολύ τις τηλεοπτικές εμφανίσεις του, προτιμώντας τις συνεντεύξεις σε εφημερίδες, που «χτενίζονται» από το επιτελείο προπαγάνδας του Μαξίμου.

Τζάμπα προσωπικό για τους νέους καναλάρχες

Τρεις υπουργοί (Παπάς, Γεροβασίλη, Κατρούγκαλος) και ένας γενικός γραμματέας (Κρέτσος) συναντήθηκαν την Πέμπτη 8 Σεπτέμβρη στο Μαξίμου με εκπροσώπους της ΕΣΗΕΑ, της ΕΠΗΕΑ, της ΕΤΙΤΑ και της ΠΟΕΣΥ, για ν' αντιμετωπίσουν το ζήτημα των μαζικών απολύσεων δημοσιογράφων, τεχνικών και λοιπών εργαζόμενων από τα κανάλια που θα κλείσουν. Δηλαδή, για ν' αντιμετωπίσουν ένα πρόβλημα που μέχρι εκείνη τη στιγμή για την κυβερνητική προπαγάνδα ήταν ανύπαρκτο και συνιστούσε απλώς κατευθυνόμενη κινδυνολογία των καναλαρχών με όργανά τους τις ενώσεις των δημοσιογράφων και των τεχνικών. Ήταν η πρώτη ήττα της κυβέρνησης σ' αυτό το πεδίο, καθώς αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι θα γίνουν μαζικές απολύσεις. Και βέβαια, δεν μπορεί να πείσει κανέναν ότι αυτές οι απολύσεις δεν οφείλονται στη δική της πολιτική.

Μετά το τέλος της σύσκεψης ανακοινώσεις έκανε ο Κατρούγκαλος. Παρουσίασε δύο προγράμματα που θα προωθήσει η κυβέρνηση, τονίζοντας ότι η συνάντηση έγινε «σε πολύ θετικό κλίμα που κατέληξε σε μια καταρχήν συμφωνία με τους εκπροσώπους των δημοσιογράφων και των τεχνικών». Όπως εξήγησε, «η βασική καινοτομία έγκειται στο να επιδοτήσουμε τις θέσεις εργασίας με τη μετατροπή του επιδόματος ανεργίας σε μια επιταγή επανένταξης, την οποία κάθε άνεργος, παλιός ή νέος, θα μπορεί να τη μεταφέρει στην τηλεοπτική επιχείρηση της επιλογής του. Ο εργοδότης θα είναι υποχρεωμένος να συμπληρώσει ό,τι υπολείπεται μέχρι τον μισθό που προβλέπεται στην τελευταία ισχύουσα συλλογική σύμβαση εργασίας. Το πρόγραμμα αυτό θα έχει διάρκεια 24 μηνών. Στο διάστημα αυτό δεν θα μπορούν να γίνουν απολύσεις στα κανάλια που θα αξιοποιηθούν το δημόσιο χρήμα για αυτές τις θέσεις εργασίας».

Αν ο Μαρινάκης κλείσει συμφωνία με τον Βαρδινογιάννη και ο Καλογρίτσας με τον Κο-

ντομηνά (τυχαία είναι τα παραδείγματα) και φτιάξουν δυο νέες εταιρίες, που θα χρησιμοποιούν τις υποδομές του Star και του Alpha, αντίστοιχα, οι εργαζόμενοι των δύο καναλιών θα απολυθούν (αφού αυτά θα κλείσουν) και θα επαναπροσληφθούν (όχι όλοι - ευκαιρία για άνετη μείωση προσωπικού) με τον ΟΑΕΔ να πληρώνει για δύο χρόνια 360 ευρώ για κάθε απολυμένο-προσληφθέντα! Καθόλου άσχημα για νέους και παλιούς καναλάρχες που θα συνεταιριστούν.

Το δεύτερο πρόγραμμα, είπε ο Κατρούγκαλος, «είναι ένα πρόγραμμα με χρηματοδότηση από το Ταμείο Παγκοσμιοποίησης που θα έχει ως σκοπό να ευνοήσει τη μικροεπιχειρηματικότητα, ας πούμε τη δυνατότητα ορισμένων που θα θέλουν αντί να απασχοληθούν στα νέα κανάλια, τα νόμιμα, να ξεκινήσουν ένα νέο σάιτ». Αφήνοντας στην άκρη το γεγονός ότι δεν έχει καμιά ευθύνη η «παγκοσμιοποίηση» για τις απολύσεις από τα κανάλια, στεκόμαστε στην κοροϊδία. Είχε ο εργαζόμενος μια θέση, υπέστη απανωτές μειώσεις μισθού, πληρωνόταν με καθυστέρηση, αλλά ήλπιζε ότι τα πράγματα θα ψιλοστρώσουν και μπορεί να πληρώνεται στην ώρα του, ίσως να πάρει και καμιά μικροαύξηση. Και τώρα του λένε να πάρει το επίδομα ανεργίας που δικαιούται και από εργαζόμενος να γίνει... εκδότης. Να φτιάξει σάιτ και να περιμένει να ζήσει απ' αυτό. Κι αυτός που ήταν εικονολήπτης ή ηχολήπτης ή φωτιστής σ' ένα κανάλι (για να μην πούμε για τις μακιγιέζ) τι θα κάνει στο σάιτ; Πόσους μπορεί να συντηρήσει ένα σάιτ, με τόσο ανταγωνισμό, που στηρίζεται κυρίως στην κακοπληρωμένη ή και απλήρωτη εργασία νέων και στις μεσαιωνικές εργασιακές σχέσεις;

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των δημοσιογράφων, βέβαια, είδε με καλό μάτι τις κυβερνητικές ανακοινώσεις, ελπίζοντας ότι κάποιοι θα βουλευτούν ως τζάμπα προσωπικό στα νέα κανάλια.

Ο Τσίπρας ποντάρει στην παράδοση του ΣτΕ

Ήξερε πολύ καλά τι έλεγε ο Τσίπρας, στη συνέντευξή του στη ΔΕΘ, όταν προεξόφλησε τη στάση του ΣτΕ στην προσφυγή των καναλαρχών κατά του «νόμου Παππά». Το είπε, βέβαια, άγαρμπα (και μετά προσπάθησαν να το «μαζέψουν» από το Μαξίμου), όμως αυτό πρέπει να αποδοθεί στην αλαζονεία της εξουσίας, αλλά και στον εμφανή εκνευρισμό που είχε όταν αναφερόταν στο συγκεκριμένο ζήτημα, που οι μιντιάρχες έχουν εξυπνα αναγάγει σε ζήτημα απολύσεων χιλιάδων εργαζόμενων (δημοσιογράφων, τεχνικών και άλλων ειδικοτήτων) από τα κανάλια που δεν πήραν άδεια. Το βέβαιο είναι ότι το επιτελείο του Μαξίμου περίμενε την ερώτηση και ήταν στα «SOS» για τα οποία προετοίμασε τον Τσίπρα. Δεν του έγραψε την απάντηση, βέβαια, αλλά του έδωσε τη «γραμμή».

Ο Τσίπρας υπενθύμισε με νόημα ότι στην απόφασή του με την οποία αρνήθηκε να εκδώσει προσωρινή διαταγή το ΣτΕ κάνει λόγο για «δημόσιο συμφέρον». Και συμπλήρωσε: «Και τώρα που **το δημόσιο συμφέρον έχει αποτυπωθεί και σε νούμερα**, θα βγει και θα πει ότι είναι άκυρος ο διαγωνισμός γιατί είναι πολλά τα χρήματα που θα πάρει το ελληνικό δημόσιο. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα». Ο έμπειρος (στα πολιτικονομικά ζητήματα) Γιάννης Μαντζουράνης, τον οποίο οι Τσιπραίοι προσέλαβαν για να υπερασπιστεί την πλευρά του Δημοσίου στο ΣτΕ, τους ενημέρωσε προφανώς για την έννοια του τετελεσμένου, όπως την αντιλαμβάνεται και την εφαρμόζει το ΣτΕ. Θυμηθείτε το σκάνδαλο του Mall του Λάτση στο Μαρούσι. Το ΣτΕ αποφάνθηκε ότι είναι αυθαίρετο, όμως θεώρησε πως δε γίνεται να γκρεμιστεί τέτοια κτιριάρα (ο Λάτσης το είχε χτίσει και το είχε λειτουργήσει στο μεταξύ), οπότε η υπόθεση έκλεισε με... ηθική δικαίωση των κατόικων που είχαν κάνει την προσφυγή και με πρακτική δικαίωση του Λάτση (επιβλήθηκε μόνο ένα πρόστιμο, που το πιθανότερο είναι ότι δεν έχει πληρωθεί).

Μετά την πραγματοποίηση του διαγωνισμού (κι ακόμα περισσότερο αν έχει καταβληθεί η πρώτη δόση από τους «υπερθεματιστές») το ΣτΕ θα πρέπει να συνυπολογίσει και αυτόν τον παράγοντα. Οι Τσιπραίοι θα ήταν ευχαριστημένοι ακόμα και με μια απόφαση που θα έκρινε αντισυνταγματικό το νόμο Παππά, δε θα ακύρωνε όμως το διαγωνισμό, στο όνομα του δημοσίου συμφέροντος, δηλαδή του τιμήματος που προέκυψε από το διαγωνισμό.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι τέσσερις «υπερθεματιστές» ζήτησαν να αναβληθεί η καταβολή της πρώτης δόσης μέχρι να αποφανθεί το ΣτΕ. Ούτε ότι η κυβέρνηση, μετά από μια αρχική αμηχανία, απέρριψε το αίτημά της επικαλούμενη το νόμο. Προφανώς ο Μαντζουράνης συμβούλεψε το Μαξίμου να μη δεχτεί το αίτημα των τεσσάρων εν δυνάμει καναλαρχών, για να μη χάσει ένα βασικό επιχείρημα ενώπιον του ΣτΕ.

Για τον ίδιο λόγο, δηλαδή για να κλείσει η υπόθεση και να πέσουν οι προκαταβολές, η κυβέρνηση ανακοίνωσε, διά στόματος Παππά, ότι το πόθεν έσχες των «υπερθεματιστών» θα γίνει μόνο για την πρώτη δόση. «Αυτή τη στιγμή πρέπει να βεβαιώσουν ότι μπορούν να καταβάλλουν την πρώτη δόση. Από εκεί και ύστερα θα το δούμε και θα πράξουμε τα ανάλογα» τόνισε μιλώντας στο Real Fm το alter ego του Τσίπρα. Στη συνέχεια και μετά το θόρυβο που ξέσπασε (ο Μαρινάκης έσπευσε να εκμεταλλευτεί την κατάσταση, ζητώντας να εξεταστεί το πόθεν έσχες για όλο το ποσό της κάθε άδειας), η κυβέρνηση πήρε πίσω τη δήλωση Παππά, εξέτασε άρον-άρον το πόθεν έσχες και ο γενικός γραμματέας Επικοινωνίας-Ενημέρωσης Λ. Κρέτσος ανακοίνωσε ότι «στους τέσσερις υπερθεματιστές που αναδείχθηκαν, εξετάστηκε από την αρμόδια επιτροπή η προέλευση και ο τρόπος απόκτησης των οικονομικών μέσων που θα διατεθούν, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 8.1 της προκήρυξης. Το συνολικό τίμημα για τις τέσσερις άδειες ανήλθε στο ποσό των 246.000.000€ και σε δεκαπέντε μέρες από την οριστική κατακύρωση οι υπερθεματιστές θα καταβάλουν την πρώτη δόση από τις συνολικά τρείς». Μολονότι ο Κρέτσος είπε πως εξετάστηκε το πόθεν έσχες για το σύνολο του ποσού, η ανακοίνωση είναι σκόπιμα ασαφής. Και τα στοιχεία του πόθεν έσχες δε δημοσιοποιήθηκαν, τροφοδοτώντας έτσι ένα νέο γύρο πολιτικών αντεγκλήσεων.

Πολιτικών αντεγκλήσεων που έφτασαν μέχρι το εσωτερικό της κυβέρνησης, καθώς ο Καμμένος, που βρισκόταν σε κυβερνητική αποστολή στο Λονδίνο, κάλεσε τους δημοσιογράφους «για καφέ» προκειμένου να ξιφουλκήσει και πάλι κατά του κουμπάρου του Καλογρίτσα. «Ο Καλογρίτσας δεν ξέρω αν έχει λεφτά. Δεν πιστεύω ότι έχει λεφτά για να πάρει [άδεια] στο τέλος». «Ο Καλογρίτσας δεν πιστεύω ότι τα έχει. Πού να τα έχει 50 εκατομμύρια». Εξέφρασε, μάλιστα, και μια δική του άποψη: «Αν ο Καλογρίτσας αποδείξει ότι δεν είναι εργολάβος ή ότι το έχει σταματήσει το σπορ, ή αν περάσει τον έλεγχο πόθεν έσχες, τότε καλώς να πάρει την άδεια». Φυσικά, απαγορευτικό για εργολάβους ή εφοπλιστές ή άλλους καπιταλιστές δεν υπάρχει. Το εφεύρημα του Καμμένου δείχνει απλά τον υπόγειο πόλεμο που μαίνεται ανάμεσα σε διάφορες ομάδες διαπλεκόμενων.

Εληξε (;) το κεντροαριστερό blame game

Ο Σταύρος πρότεινε να δώσουν οι δυο τους κοινή συνέντευξη Τύπου στα τέλη Σεπτέμβρη, αλλά η Φώφη τον «έγραψε» κανονικότατα κι ανέβηκε στη Θεσσαλονίκη για να δώσει μόνη της (με γλάστρα τον Θεοχαρόπουλο) αντικυβερνητικό σόου. Και μέσα στα αντικυβερνητικά, καταχέριασε και τον Σταύρο: «Η ηγεσία του Ποταμιού απέδειξε ότι έχει μια στόχευση: να γίνει συμπλήρωμα της Δεξιάς. Εμείς αυτό το αρνούμαστε, θέλουμε να αλλάξουμε τους συσχετισμούς». Πόσο πιο καθαρά να το πει;

Μάταια ο Θεοδωράκης προσπάθησε να αντεπιτεθεί με δηλώσεις του τύπου «ας μη φοβόμαστε τόσο για τις καρέκλες μας» και με προσκλήσεις του τύπου: «Καλώς ξανά την κυρία Γεννηματά σε κοινή συνέντευξη Τύπου την ερχόμενη εβδομάδα –μετά δηλαδή τη ΔΕΘ- να απαντήσουμε ανοιχτά σε όλα αυτά που απασχολούν την παράταξη και κυρίως την Ελλάδα. Και να ξεκινήσουμε έτσι τις διαδικασίες για τη δημιουργία ενός νέου κινήματος, με εκλογή αρχηγού από την κοινωνία και αμέσως μετά

με ένα ανοιχτό συνέδριο. Ίδού η Ρόδος».

Στο ΠΑΣΟΚ αποφάσισαν ότι το blame game πρέπει να λάβει τέλος, διότι εκείνος που εκτέθηκε είναι ο Θεοδωράκης και όχι αυτοί. Ετσι, στην πρόταση Θεοδωράκη απάντησαν μέσω «κύκλων»: «Δεν έχουμε τίποτα να προσθέσουμε. Αλλιώςτε, δεν φαίνεται να έχει αλλάξει κάτι από την περασμένη Τρίτη» (τότε που το Ποτάμι ακύρωνε τη σύναξη των αντιπροσώπων). Η ίδια η Γεννηματά, σε συνέντευξή της σε ραδιόφωνο της Θεσσαλονίκης, ξεκαθάρισε το πλαίσιο στο οποίο θα κινηθεί στο εξής το ΠΑΣΟΚ: «Εκφράζουμε την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία. Συζητούμε και έχουμε έναν οργανωμένο διάλογο με όσους ασπάζονται αυτό το συγκεκριμένο πλαίσιο. Από τη στιγμή που δεν υπάρχει από την ηγεσία του Ποταμιού συμφωνία σε αυτό, ή τουλάχιστον έτσι εμφανίστηκε ξαφνικά μετά από τόσους μήνες συζήτησης, δεν μπορεί να συνεχιστεί η συζήτηση μαζί τους. Είναι απλό».

Όταν έχεις να κάνεις με τέτοιες ξεπεσμένες πολιτικές δυνάμεις, βέβαια, ποτέ δεν μπορείς να είσαι σίγουρος, όμως οι πασόκοι αποφάσισαν να προχωρήσουν μόνοι τους, έχοντας την ενθάρρυνση και των δημοσκοπήσεων που τους δίνουν στα περσινά ποσοστά τους, ενώ το Ποτάμι δεν πιάνει ούτε 2%. Ενώ ο Θεοδωράκης είναι φανερό ότι έχει επιλέξει τη λύση «Κούλης», στο ΠΑΣΟΚ θέλουν να το έχουν δίπορτο. Επιτίθενται φραστικά και κατά της ΝΔ, γιατί αυτό πρέπει να κάνουν, αν θέλουν να τραβήξουν ένα ποσοστό από τον ΣΥΡΙΖΑ. Αν έδειχναν ότι πάνε για συμμαχία με τη ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ θα εκμεταλλευόταν την κατάσταση οξύνοντας τα αντιδεξιά ανακλαστικά που υπάρχουν σε σημαντικό μέρος των παλιών ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ.

Μ' άλλα λόγια, το ΠΑΣΟΚ μπορεί να έχει κάποια πολιτική στρατηγική (με περιορισμένες προσδοκίες, ασφαλώς, καθώς η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία έχει αγκαλιάσει τον ΣΥΡΙΖΑ), όμως το Ποτάμι δεν μπορεί να έχει τίποτα. Ο Θεο-

δωράκης και μερικοί κολλητοί του θα αναζητήσουν στέγη στα ψηφοδέλτια της ΝΔ (ενδεχομένως μαζί και με κάποια ορφανά του Σημίτη), ενώ ο Λυκούδης και οι δικοί του «μεταρρυθμιστές» το πιθανότερο είναι ν' αναζητήσουν στέγη στη «Δημοκρατική Συμπράταξη» (ή όποιο άλλο σχήμα δημιουργήσουν οι πασόκοι).

ΥΓ. Δεν πρόλαβε να επισημοποιηθεί η διάλυση του αρραβώνα ΠΑΣΟΚ-Ποταμιού και πετάχτηκε ο ΓΑΠ. Σαν έτοιμος από καιρό, απηύθυνε κάλεσμα για την «ανασύνταξη των δυνάμεων του δημοκρατικού σοσιαλισμού», δεσμεύτηκε ότι το ΚΙΔΗΣΟ «προσέρχεται στον διεξαγόμενο διάλογο με υπευθυνότητα και σοβαρότητα, καταθέτοντας τις επόμενες ημέρες τις αρχές, τις ιδέες και το πολιτικό πλαίσιο για μία συμφωνία πνοής», ενώ δεν παρέλειψε να πετάξει τις μπηχτές του ενάντια σε «ευκαιριακούς υπολογισμούς και υποταγή του συλλογικού συμφέροντος σε ατομικές επιδιώξεις ή τακτικές». Αντε να δούμε πώς θα καθарίσουν μ' αυτόν οι πασόκοι.

11η Σεπτέμβρη

Διαψεύστηκαν οι «προφητείες» περί παγκόσμιας μονοκρατορίας των ΗΠΑ

Πέρασαν δεκαπέντε χρόνια από τις επιθέσεις της 11ης Σεπτέμβρη. Τις επιθέσεις που κανείς δεν περίμενε, μιας και η αμερικάνικη υπερδύναμη είχε μυθοποιηθεί σε τέτοιο βαθμό που κανείς να μην μπορεί να πιστέψει ότι θα μπορούσε να δεχτεί πλήγματα, και μάλιστα από τους «ξυπόλητους». Λέμε ξυπόλητους, γιατί μπροστά στον παγκόσμιο μηχανισμό της αμερικάνικης πολεμικής μηχανής οργανώσεις σαν την Αλ Κάιντα έτσι φαντάζονταν. Εκτοτε, κατέρρευσαν κι άλλοι μύθοι, όπως αυτός του ισχυρότερου στρατού στη Μέση Ανατολή (του σιωνιστικού), που δεν κατόρθωσε να νικήσει ούτε τη Χεζμπολά στο Λίβανο, ούτε τη Χαμάς στη Γάζα.

Πλάι στις κραυγές αμερικανοδουλείας των υποτακτικών της ιμπεριαλιστικής Αμερικής, που συνοψίζονταν στο σύνθημα «είμαστε όλοι Αμερικανοί» (ενώ ποτέ πριν δεν είχαν πει «είμαστε όλοι Ιρακινοί» όταν οι βόμβες έπεφταν σαν πασχαλινά πυροτεχνήματα στον πρώτο πόλεμο του Κόλπου, το 1991, ούτε «είμαστε όλοι Γιουγκοσλάβοι» όταν η Γιουγκοσλαβία γινόταν το επόμενο θύμα των νατοϊκών βομβαρδισμών, λίγα χρόνια αργότερα) υπήρξε πληθώρα αντιδράσεων κάποιων πιο «ψαγμένων», που κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι τις επιθέσεις τις οργάνωσαν οι ίδιοι οι αμερικανοί κρατούντες, για να δικαιολογήσουν τους πολέμους που διεξήγαγαν μετά και για να επιβάλλουν την παγκόσμια δικτατορία τους.

Οι «ψαγμένοι» δεν αναρρωτήθηκαν ποτέ γιατί χρειαζόταν ένα τόσο ισχυρό χτύπημα για να δικαιολογηθούν οι δύο πόλεμοι που ακολούθησαν. Ο ένας στο Αφγανιστάν (μία χώρα χωρίς πλουτοπαραγωγικές πηγές και χωρίς ιδιαίτερη στρατηγική σημασία, με το σκληροτράχηλο πληθυσμό της να εμπλέκεται σε διάφορους πολέμους εδώ και δεκαετίες, πολέμους που εξελίχθηκαν σε Βατερλό για ιμπεριαλιστικές δυνάμεις όπως η Ρωσία) και ο δεύτερος στο Ιράκ, το οποίο πολλά χρόνια πριν (από το 1991) είχε δεχτεί τις αμερικάνικες... περιποιήσεις χωρίς να χρειαστεί να οργανωθεί προηγουμένως τέτοια προβοκάτσια. Οι «ψαγμένοι» δεν αναρρωτήθηκαν γιατί δεν έγινε πράξη η «προφητεία» τους. Γιατί, δηλαδή. Δεν απέτελεσε αυτό το χτύπημα άλλοθι για μία ισχυρή αμερικάνικη αντεπίθεση που συνεπήρε τα πάντα στο πέρασμά της. Γιατί οι πόλεμοι σταμάτησαν σ' αυτές τις δύο χώρες (Ιράκ και Αφγανιστάν) χωρίς να επεκταθούν; Ήταν τόσο ηλίθιοι οι εγκέφαλοι της «προβοκάτσας» (τέτοια υποτίθεται ότι ήταν η 11η Σεπτέμβρη) που δεν επεχείρησαν καν να εφαρμόσουν το σχέδιο της αμερικάνικης παντοκρατορίας, αλλά αντίθετα βάλωσαν κιόλας στους δύο αυτούς πολέμους, χωρίς να κατορθώσουν σε κανέναν από τους δύο να βγουν νικητές;

Μπορεί στο Ιράκ ο Σαντάμ Χουσεϊν να έπεσε (θα έπεφτε και χωρίς την 11η

Σεπτέμβρη, άλλωστε οι Αμερικανοί δεν τον κατηγορήσαν σαν εγχείρημα της, αλλά εφηύραν το ψέμα ότι διέθετε «όπλα μαζικής καταστροφής», όμως οι Αμερικανοί αναγκάστηκαν να στηριχτούν ως ένα βαθμό και για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα σ' έναν άλλο πόλο του «άξονα του κακού», το Ιράν. Κι αυτό γιατί το Ιράν ήλεγχε το μεγαλύτερο κόμμα του Ιράκ, το «Ανώτατο Συμβούλιο για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ» καθώς και τον Στρατό του Μεχντί, του σιίτη κληρικού Αλ Σαντρ, η αντίσταση του οποίου στην αμερικάνικη κατοχή εξανεμίστηκε σχετικά γρήγορα. Ετσι, μπόρεσαν να διασπάσουν την ιρακινή αντίσταση, πράγμα που κατόρθωσαν τελικά εξαιτίας της υποδούλισης των φυλετικών και θρησκευτικών διαφορών σιιτών - σουνιτών.

Στο Αφγανιστάν ποτέ δεν επιτεύχθηκε πολιτική σταθερότητα. Οι Ταλιμπάν ζουν και βασιλεύουν μετατρέποντας σε Βατερλό για την αμερικάνικη πολιτική τον πόλεμο που κηρύχτηκε λίγες μέρες μετά από την επίθεση της 11ης Σεπτέμβρη (για περισσότερα βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/854/Διεθνή/25442>. Το Βατερλό-της-αμερικάνικης-στρατηγικής).

Ο πόλεμος κατά του Ιράν που για χρόνια (και επανειλημμένα) εξαγγελλόταν ότι θα γίνει, δεν εξαπολύθηκε ποτέ. Όσες απειλές κι αν εκτοξεύτηκαν (ιδιαίτερα από τους σιωνιστές), κανείς δεν άγγιξε το Ιράν, με αποτέλεσμα μετά από χρόνια να επιτευχθεί συμφωνία ακόμα και στο ζήτημα-αγκάθι του πυρηνικού του προγράμματος. Ούτε ο πόλεμος κατά του άλλου πόλου του «άξονα του κακού», της Βόρειας Κορέας, πραγματοποιήθηκε, παρά τις πολεμικές κορόνες που κατά καιρούς πετά το κινεζόφιλο καθεστώς της.

Η αμερικάνικη «παντοκρατορία» ή «παγκόσμια δικτατορία» δεν επιβλήθηκε ποτέ, όχι γιατί οι ΗΠΑ είναι η «χώρα της ελευθερίας», αλλά γιατί δεν παίζουν μόνες τους στην παγκόσμια σκακιέρα. Οι αμερικανοί ιμπεριαλιστές πολύ θα ήθελαν να είναι παντοκράτορες, αλλά γνωρίζουν πολύ

καλά ότι πρέπει να παίρνουν υπόψη τους τους υπόλοιπους ιμπεριαλιστές, όπως φάνηκε και στην περίπτωση της Συρίας, όπου η Ρωσία απέκτησε καταλυτικό ρόλο στις εξελίξεις. Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός παρέμεινε ιμπεριαλισμός όσο ήταν και πριν την 11η Σεπτέμβρη, δεν έγινε κάτι διαφορετικό («υπεριμπεριαλισμός» ή «παγκόσμια κυρίαρχος», όπως κάποιοι περίμεναν).

Αν η 11η Σεπτέμβρη ήταν μία προβοκάτσια προορισμένη να χρησιμεύσει ως έναυσμα για μία αμερικάνικη αντεπίθεση, σήμερα, 15 χρόνια μετά, μπορούμε με βεβαιότητα να πούμε ότι η αμερικάνικη αντεπίθεση υπήρξε τόσο ισχυρή που δε θα μπορούσε να δικαιολογήσει τέτοια προβοκάτσια. Κι αν κάποιοι αναζήτησαν απόδειξη για την υποτιθέμενη προβοκάτσια της 11ης Σεπτέμβρη σε πέντε αράδες, που γράφτηκαν σε μία ξεχασμένη έκθεση που συντάχτηκε ένα χρόνο πριν την επίθεση στις ΗΠΑ από ένα αντιδραστικό think-tank («δεξαμενή σκέψης») ονόματι Project for the New American Century (PNAC), τους απαντάμε ότι για κάθε πράγμα που συμβαίνει σ' αυτό τον πλανήτη μπορεί κάποιος να βρει κάτι προγενέστερο και «τραβώντας το από τα μαλλιά» να το χρησιμοποιήσει για να ερμηνεύσει την πραγματικότητα κατά το δοκούν. Στην έκθεση αυτή αναφερόταν ότι «η διαδικασία της μεταμόρφωσης (σ.σ. στην εθνική στρατηγική ασφάλειας των ΗΠΑ) ακόμα κι αν φέρει επαναστατική αλλαγή θα είναι πιθανότατα μακρόχρονη χωρίς την ύπαρξη ενός καταστροφικού ή καταλυτικού γεγονότος - όπως ένα νέο Περλ Χάρμπορ». Αυτό όμως είναι μία εκτίμηση, στην οποία η έκθεση δε δίνει συνέχεια και δεν αναφέρει τίποτε περισσότερο μέσα στις 90 σελίδες της. Αν διαβάσει κανείς ολόκληρο το κεφάλαιο στο οποίο υπάρχει αυτή η παράγραφος, θα διαπιστώσει ότι δίνει βάση στην ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών, στον έλεγχο του διαστήματος και του διαδικτύου, στην αντιπυραυλική ασπίδα και στις «χειρουργικές επιθέσεις» και άλλα τεχνικά ζητήματα, και όχι στην αναγκαιότητα ενός «καταλυτικού γεγονότος» που θα είναι απαραίτητο

για να «ξυπνήσουν οι ΗΠΑ από το λήθαργο».

Αν διαβάσει κανείς τι γράφουν οι αμερικάνικες «δεξαμενές σκέψης» και πόσα σενάρια πολέμου αναλύουν (όπως αυτός εναντίον του Ιράν, που ποτέ δεν έγινε), θα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι πέντε αράδες που αναφέραμε παραπάνω δεν σημαίνουν απολύτως τίποτα περισσότερο. Όμως, αυτές οι αναλύσεις τροφοδοτούν συνεχώς δημοσιεύματα πολιτικής φαντασίας σε εφημερίδες και περιοδικά. Δεν είναι μόνο η συνωμοσιολογία στην οποία ρέπουν πολλοί (στη Δεξιά και την Αριστερά). Είναι και η αδυναμία τους να κάνουν μια σε βάθος ανάλυση των διεθνών εξελίξεων, στηριγμένη στα στοιχεία της πραγματικότητας, σε συνδυασμό με την ανάγκη τους να κάνουν εντυπωσιακές «προβλέψεις», που τους οδηγεί στην άντληση «στοιχείων» από τα σενάρια που κατασκευάζουν οι αμερικανικές «δεξαμενές σκέψης».

Εκτός βέβαια από το ότι η 11η Σεπτέμβρη δεν ήταν το «Περλ Χάρμπορ», αφού δεν οδήγησε σε ένα πόλεμο παρόμοιος εμβέλειας με τον αμερικανο-ιαπωνικό, κανείς δε θα μπορούσε να υποστηρίξει ότι ήταν προσχεδιασμένη, επειδή κάποιος έγραψε σε μία από τις πολλές εκθέσεις των αμερικάνικων «δεξαμενών σκέψης» την εκτίμηση ότι χρειάζεται ένα καταλυτικό γεγονός!

Αντίθετα, περισσότεροι ήταν οι μπελάδες που απέκτησε η «μοναδική υπερδύναμη» μετά την 11η Σεπτέμβρη. Όχι μόνο κατέρρευσε το «άτρωτο» των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ, αλλά οι δύο πόλεμοι που ακολούθησαν (Αφγανιστάν και Ιράκ) οδήγησαν στο φούντωμα του αντιαμερικανισμού παγκόσμια και στην ενίσχυση οργανώσεων τύπου Αλ Κάιντα, χωρίς αυτό να βοηθήσει καθόλου τους Αμερικανούς να δικαιολογήσουν τους πολέμους που έκαναν. Γι' αυτό και δεν τόλμησαν να επεκτείνουν τους πολέμους τους, ούτε κατά του Ιράν ούτε κατά άλλων χωρών που αμφισβητούσαν την κυριαρχία τους (από τους ψευδοκομμουνιστές της Βόρειας Κορέας μέχρι τον Τσάβες στη Βενεζουέλα). Δεν το έκαναν όχι για λόγους ηθικής (η ηθική του ιμπεριαλισμού τελειώνει εκεί που πέφτει το πρώτο χαρτονόμισμα), αλλά γιατί διαπίστωσαν ότι εύκολα ξεκινάς έναν τέτοιο πόλεμο, δύσκολα τον συνεχίζεις και ακόμα πιο δύσκολα τον κερδίζεις. Το φάντασμα του Βιετνάμ δεν έχει σταματήσει να στοιχειώνει τον ύπνο τους.

Πέρα από τις θεωρίες συνωμοσίας (όπως το παραμύθι με τους τέσσερις χιλιάδες εβραίους που υποτίθεται ότι δεν πήγαν στη δουλιά τους γιατί τους είχαν προειδοποιήσει ότι κάτι κακό θα συμβεί, κι αυτοί κράτησαν το στόμα τους κλειστό (!), ένα παραμύθι το οποίο βασίστηκε σε κάποιο δημοσίευμα της Jerusalem Post που έγραφε ότι στην περιοχή βρίσκονταν

-και όχι εργάζονταν- τέσσερις χιλιάδες εβραίοι την ώρα της επίθεσης) και τη μυθοποίηση των ιμπεριαλιστικών μυστικών υπηρεσιών, αυτό που πιστεύουμε ότι πρέπει να κρατήσουμε από την 11η Σεπτέμβρη είναι ότι οι ιμπεριαλιστικοί μηχανισμοί δεν είναι άτρωτοι. Αποφασισμένοι άνθρωποι μπορούν να τους πλήξουν ακόμα και μέσα στο ίδιο τους το άντρο (όπως το Πεντάγωνο, που το κάνουν «γαργάρα» οι συνωμοσιολογούντες).

Ενα δεύτερο κι εξίσου σημαντικό συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι σε μια εποχή που ο ιμπεριαλισμός βυθίζεται στη φτώχεια, την εξαθλίωση και τη μετανάστευση ολόκληρους λαούς, κανένας δε μπορεί να βγάλει την ουρά του απέξω. Κανένας δεν είναι εντελώς «αθώος» όταν κλείνει τα μάτια στη βαρβαρότητα των ισχυρών και δεν αναζητά τρόπους να εκφράσει την αλληλεγγύη του στους πληβιακούς λαούς της Ανατολής και της Αφρικής και να αντισταθεί στην καπιταλιστική βαρβαρότητα μέσα στην ίδια του την πατρίδα.

Αυτός που δημιουργεί τέτοιες επιθέσεις δεν είναι ο θρησκευτικός φανατισμός (ο οποίος υπήρχε πολύ πριν από αυτές, ενώ ζει και βασιλεύει σε χώρες καθαρά αμερικανοδουλες όπως η Σαουδική Αραβία, με φορέα τους ίδιους τους κρατούντες), αλλά το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα στο ανώτατο ιμπεριαλιστικό του στάδιο. Η θρησκεία, άλλωστε, δεν αποτελεί παρά τη στρεβλή αντανάκλαση της ίδιας της πραγματικότητας στα μυαλά των ανθρώπων. Και η πραγματικότητα που βιώνουν οι λαοί σ' αυτές τις χώρες μόνο με μίσος μπορεί να τους γεμίσει για την ιμπεριαλιστική «ευμάρεια» και την υποκρισία αυτών που ληληλατούν τον πλανήτη. Γι' αυτό και μετά την 11η Σεπτέμβρη υπήρξαν επιθέσεις κατά αμάχων και μέσα στην Ευρώπη (Λονδίνο, Μαδρίτη κ.α.), που σήμερα έχουν οδηγήσει σε τυφλές φονικές επιθέσεις (όπως οι πρόσφατες επιθέσεις με μαχαίρια σε πολίτες) χωρίς ορατό στόχο πέρα από την εκδίκηση. Είναι κι αυτό σημάδι των καιρών, όταν δεν υπάρχει ένα επαναστατικό κίνημα που να συνενώνει όλους τους καταπιεσμένους, ντόπιους και μετανάστες.

Για τους επαναστάτες τα πράγματα (πρέπει να) είναι εξαιρετικά απλά στη βάση τους: Καμιά συμμαχία (άμεση ή έμμεση) με τις κυρίαρχες αστικές δυνάμεις στα κράτη της Δύσης, στο όνομα της «αντιμετώπισης της φονταμενταλιστικής τρομοκρατίας». Ανάπτυξη του αντιιμπεριαλιστικού-αντιαποικιοκρατικού αγώνα, που αποτελεί την έμπρακτη αλληλεγγύη στον αγώνα που δίνουν οι πληβιακές μάζες στην Ανατολή. Μόνο μια χοντρή κόκκινη γραμμή διαχωρισμού από τους ιμπεριαλιστές και τα τσιράκια τους μπορεί να δημιουργήσει όρους για να ξαναδούμε κάποια στιγμή την ενότητα Ανατολής-Δύσης σε κοινή αντιιμπεριαλιστική βάση.

ΣΥΡΙΑ

Εκεχειρία με ημερομηνία λήξης

Η πρόσφατη συμφωνία μεταξύ ΗΠΑ και Ρωσίας για την εφαρμογή εκεχειρίας στη Συρία (εκεχειρίας που ξεκίνησε να εφαρμόζεται από την περασμένη Δευτέρα το βράδυ) αποτελεί σίγουρα προϊόν παζαριού μεταξύ των δύο κυριότερων παικτών στην περιοχή. Αν και χαρακτηρίστηκε ως «η τελευταία ευκαιρία για να σωθεί η χώρα» από τον αμερικανό υπουργό Εξωτερικών Τζον Κέρι (που ήταν αυτός που την παρουσίασε την Παρασκευή 9 Σεπτεμβρίου, δίπλα στο ρώσο ομόλογό του Σεργκέι Λαβρόφ), πιθανόν να χρειαστούν κι άλλες τέτοιες «ευκαιρίες», γιατί ο πόλεμος αυτός εμπεριέχει τόσους απρόβλεπτους παράγοντες και τόσα αντιτιθέμενα συμφέροντα που είναι δύσκολο να τερματιστεί.

Η συμφωνία, που χαιρετίστηκε από τον εκπρόσωπο του ΟΗΕ, συνοπτικά προβλέπει τα εξής:

1. Με την πλήρη εφαρμογή της συμφωνίας, το καθεστώς Ασαντ θα απαγορεύεται να πραγματοποιεί αεροπορικές επιθέσεις σε περιοχές της αντιπολίτευσης (από την οποία εξαιρείται το παρακλάδι της Αλ Κάιντα, Αλ Νούσρα, και οι τζιχαντιστές του ISIS). Οι περιοχές αυτές έχουν καθοριστεί στη συμφωνία.

2. Οι ΗΠΑ και η Ρωσία θα διεξάγουν από κοινού τον πόλεμο τόσο κατά του ISIS όσο και του Αλ Νούσρα (που έχει μετονομαστεί πρόσφατα σε «Φατάχ Αλ Σαμ», υποστηρίζοντας ότι πρόσφατα διέκοψε τις σχέσεις του με την Αλ Κάιντα). Σε περίπτωση που η εκεχειρία διατηρηθεί για μία εβδομάδα, οι δύο χώρες θα συγκροτήσουν ένα κοινό κέντρο εφαρμογής της συμφωνίας, στο οποίο στρατιωτικά στελέχη από ΗΠΑ και Ρωσία θα καθορίζουν από κοινού ποιες ομάδες είναι «τρομοκρατικές» και ποιες μπορεί να θεωρηθεί ότι ανήκουν στη μετριοπαθή αντιπολίτευση.

3. Στις περιοχές που συμφωνήθηκε να ανήκουν στο πεδίο των κοινών επιχειρήσεων ΗΠΑ-Ρωσίας θα απαγορεύεται η δράση τόσο του καθεστώτος Ασαντ όσο και των αντιπολιτευόμενων ομάδων.

4. Οι ΗΠΑ αναλαμβάνουν τη δέσμευση να «μαζέψουν» τις δυνάμεις της αντιπολίτευσης και να τις υποχρεώσουν να δεσμευτούν ότι θα διαχωριστούν από το Νούσρα κι ότι θα εφαρμόσουν την εκεχειρία. Η Ρωσία αναλαμβάνει τον έλεγχο της δράσης του καθεστώτος Ασαντ, ώστε αυτό να εφαρμόσει την εκεχειρία.

5. Θα ανοίξουν δρόμοι ανθρωπιστικής βοήθειας στις πληγείσες περιοχές.

Αν και οι πρώτες μέρες της εκεχειρίας κύλησαν χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα, πέρα από κάποιες σποραδικές συγκρούσεις, τα προβλήματα θα ξεκινήσουν όταν οι δύο ιμπεριαλιστικές δυνάμεις κλιμακώσουν τον πόλεμο κατά της Φατάχ Αλ Σαμ, που όπως και το ISIS εξαιρείται της εκεχειρίας.

Το αίμα επομένως δε θα σταματήσει να ρέει στη Συρία.

Ηδη οι Αμερικάνοι παραδέχτηκαν ότι κατά τις πρόσφατες επιθέσεις κατά του ISIS ενδεχομένως να σκοτώθηκε και άμαχος πληθυσμός.

Στην προσπάθειά τους να στριμώξουν τις αντιπολιτευόμενες στο συριακό καθεστώς πολιτοφυλακές, οι Αμερικάνοι έστειλαν μήνυμα στις ομάδες αυτές να διαχωριστούν από τη Φατάχ Αλ Σαμ γιατί πρόκειται για «τρομοκρατική οργάνωση». Αν δεν το κάνουν, θα χάσουν την αμερικάνικη υποστήριξη. Όπως όμως δήλωσε ο διοικητής της βόρειας μεραρχίας του Ελεύθερου Συριακού Στρατού, Fares al-Bayouh στο πρακτορείο Ρόιτερς, «η Φατάχ Αλ Σαμ είναι μία ομάδα με παρουσία στο έδαφος και παίρνει μέρος στις περισσότερες στρατιωτικές επιχειρήσεις και ο διαχωρισμός απ' αυτή δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί, ειδικά δεδομένου ότι υπάρχουν προσπάθειες ενσωμάτωσης ορισμένων ομάδων με τη Φατάχ Αλ Σαμ».

Πώς είναι δυνατόν οι αντιπολιτευόμενες ομάδες να αποδεχτούν μια συμφωνία που δεν τους δίνει τίποτα εκτός από μία περίοδο ανάπαυλας; Από τη στιγμή που το καθεστώς Ασαντ παραμένει ισχυρό και οι μεγάλοι του υποστηρικτές (Ρωσία) αναλαμβάνουν να παίξουν καταλυτικό ρόλο στα πράγματα, πώς είναι δυνατόν να τερματιστεί η ένοπλη αντίσταση εναντίον του; Γι' αυτό και η εκεχειρία αυτή είναι καταδικασμένη να αποτύχει, αργά ή γρήγορα.

Αμερικάνικη στρατιωτική βοήθεια στο Ισραήλ

Στρατιωτική βοήθεια ύψους 38 δισ. δολαρίων σε βάθος δεκαετίας πρόκειται να χορηγήσουν οι Αμερικάνοι στο Ισραήλ, σύμφωνα με ρεπορτάζ της ισραηλινής εφημερίδας Jerusalem Post. Η οικονομική συμφωνία δεσμεύει το Ισραήλ να επιστρέψει περίπου τα μισά χρήματα στις ΗΠΑ μέσα από αγορές πολεμικού υλικού από αμερικάνικες εταιρίες κατασκευής όπλων, ενώ τα άλλα μισά θα πάνε στην ισραηλινή πολεμική βιομηχανία.

Η χορήγηση αυτής της βοήθειας αντιβαίνει ακόμα και την αμερικάνικη νομοθεσία με βάσει την οποία απαγορεύεται η στρατιωτική βοήθεια σε χώρες που δεν έχουν υπογράψει τη Συνθήκη Μη Διάδοσης Πυρηνικών Οπλων, όπως είναι το Ισραήλ. Παρολαυτά, το αυτί των Αμερικάνων δεν ιδρώνει. Η υπογραφή της συγκεκριμένης συμφωνίας έρχεται να διαλύσει τις αφελείς εκτιμήσεις μερίδας του αστικού Τύπου, που υποστήριζε ότι πλέον το Ισραήλ είναι στα μαχαίρια με τους αμερικάνους ιμπεριαλιστές, λόγω της συμφωνίας για τα πυρηνικά του Ιράν που υπέγραψαν οι τελευταίοι με την Τεχεράνη. Το Ισραήλ είναι το μαντρόσκυλο των Αμερικάνων στην περιοχή, μέσα από το οποίο επιχειρούν να ελέγξουν τη Μέση Ανατολή και τμήμα της Βόρειας Αφρικής. Γι' αυτό το λόγο δεν πρόκειται ποτέ να το εγκαταλείψουν.

Συνεχίζεται η αντίσταση στο Κασμίρ

Συνεχίζονται για τρίτο μήνα οι συγκρούσεις στο Κασμίρ, παρά τις κυβερνητικές υποσχέσεις για «αυτοσυγκράτηση» των δυνάμεων καταστολής και του στρατού έναντι των διαδηλωτών που από τις 8 Ιούλη διαμαρτύρονται για τη δολοφονία από τον ινδικό στρατό του 22χρονου Burhan Wani, ηγετικού στελέχους της ισχυρότερης οργάνωσης του ένοπλου αυτονομιστικού κινήματος, Hizb al-Mujahidin («Κόμμα των Μουτζαχεντίν»), που θεωρείται «τρομοκρατική οργάνωση» από ΗΠΑ και ΕΕ.

Οι απαγορεύσεις κυκλοφορίας σε όλο το Κασμίρ δεν ανέκοψαν τη λαϊκή οργή, με αποτέλεσμα ο στρατός να χτυπά στο ψαχνό ακόμα και με σφαίρες διασποράς. Σε μια προσπάθεια να εκτονώσει τη λαϊκή οργή, η κυβέρνηση χαλάρωσε τους αποκλεισμούς, χωρίς όμως να σταματήσει τις απαγορεύσεις στην ενημέρωση. Όμως η λαϊκή οργή δεν εκτονώθηκε, καθώς το περασμένο Σάββατο δύο διαδηλωτές δολοφονήθηκαν ανεβάζοντας τον αριθμό των δολοφονημένων σε 78. Την ίδια μέρα, γύρω στα 100 άτομα τραυματίστηκαν, τα 25 από τα οποία φέρουν τραύματα από σφαίρες.

Η εξέγερση του λαού του Κασμίρ (επαρχίας που διεκδικείται από το Πακιστάν, το οποίο υποστηρίζει το αυτονομιστικό κίνημα) δε θα σταματήσει εύκολα, καθώς την υποδαυλίζει η χρόνια καταπίεση. Δεν είναι άλλωστε η πρώτη φορά που η επαρχία αυτή γίνεται θέατρο εξεγέρσεων και βίαιων διαδηλώσεων. Οι τελευταίες σημειώθηκαν το 2010, όμως το αυτονομιστικό κίνημα έχει ιστορία τριών δεκαετιών.

Συνεχίζει το πογκρόμ ενάντια στους Κούρδους ο Ερντογάν

Μετά από τις απολύσεις 100.000 δημοσίων υπαλλήλων και τις συλλήψεις 40.000 ακαδημαϊκών, δασκάλων και δημοσιογράφων για σχέσεις με τον αυτοεξόριστο στις ΗΠΑ Φετουλάχ Γκιουλέν, στο μάτι του σουλτάνου Ερντογάν μπήκαν περίπου 11.000 δάσκαλοι και καθηγητές, τους οποίους έθεσε σε διαθεσιμότητα με την κατηγορία ότι έχουν δεσμούς με το PKK. Όλοι τους βρίσκονται στις νοτιοανατολικές επαρχίες της χώρας όπου κυριαρχεί το κουρδικό στοιχείο.

Την πρόθεση του καθεστώτος Ερντογάν να προχωρήσει σε αυτή την κίνηση είχε ανακοινώσει κατά τη διάρκεια της επίσκεψής του στο Ντιάρμπακιρ, μερικές μέρες πριν, ο πρωθυπουργός Μπιναλί Γιλντιρίμ. Αρχικά ο αριθμός των εκπαιδευτικών που θα έμπαιναν σε διαθεσιμότητα ξεπερνούσε τις 14.000. Την έρευνα για το παρελθόν και την ενδεχόμενη σχέση των υπό διαθεσιμότητα εκπαιδευτικών με πυρήνες του PKK ανέλαβαν να κάνουν οι τοπικοί κυβερνήτες που είναι διορισμένοι από την κεντρική κυβέρνηση. Σε ομιλία του ο Ερντογάν κάλεσε τους

κυβερνήτες να είναι αυστηροί στις ετυμηγορίες τους, ενώ ο Γιλντιρίμ κάλεσε τους υπεύθυνους των ερευνών να μη διστάσουν ούτε στιγμή να απολύσουν κάποιον εκπαιδευτικό, αν έχουν σοβαρές ενδείξεις ότι σχετίζεται με το PKK.

Παράλληλα, τούρκοι αξιωματούχοι δήλωσαν ότι ανέλαβαν τη διοίκηση δυο συμβουλίων αυτοδιοίκησης στις περιοχές Σουρ και Σιλβάν του Ντιάρμπακιρ, που βρίσκονταν υπό τον έλεγχο του Κουρδικού Δημοκρατικού Κόμματος των Περιφερειών (DBP), αδελφού κόμματος του Λαϊκού Δημοκρατικού Κόμματος (HDP) που κατέχει 59 έδρες στο τουρκικό κοινοβούλιο. Ο υπουργός Εσωτερικών Σουλεϊμάν Σογλου δήλωσε στο κρατικό τηλεοπτικό κανάλι TRT ότι η κυβέρνηση σχεδιάζει να απομακρύνει περισσότερους από 20 εκλεγμένους δημάρχους, διορίζοντας στις θέσεις τους «γίους της Τουρκίας», όπως όνομασε χαρακτηριστικά τους εντολοδόχους του καθεστώτος.

Οι διαδηλώσεις έχουν απαγορευτεί στο Ντιάρμπακιρ από τα μέσα του περασμένου Αυ-

γούστου, μετά την κήρυξη της χώρας σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, ύστερα από το αποτυχημένο πραξικόπημα. Την Παρασκευή 9 Σεπτεμβρίου, ο τοπικός κυβερνήτης της πόλης επέβαλε απαγόρευση κυκλοφορίας σε περισσότερες από 10 συνοικίες της πόλης, προκειμένου ο τουρκικός στρατός να ξεκινήσει επιχειρήσεις ενάντια στους πυρήνες του PKK που βρίσκονται εκεί.

Πριν το πραξικόπημα-οπερέτα του περασμένου Ιούλη, ο Ερντογάν είχε κινήσει τη διαδικασία αναθεώρησης του συντάγματος, προκειμένου να δώσει ποινικά τους βουλευτές και τον επικεφαλής του ΛΔΚ Σελαχατίν Ντεμιρτάς, με βάση τον «αντιτρομοκρατικό» νόμο και με την κατηγορία ότι το ΛΔΚ αποτελεί το πολιτικό σκέλος του PKK. Πλέον θεωρείται πιθανή η επίτευξη αυτού του στόχου. Μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα, ο «αντιτρομοκρατικός» νόμος ενισχύθηκε, δίνοντας στην κυβέρνηση έκτακτες εξουσίες και συμπληρώνοντας το σκηνικό της κοινοβουλευτικής χούντας που έχει στήσει ο Ερντογάν.

Πόση υποκρισία πια!

Καλά, αυτός ο Γιούνκερ που με το δάκρυ να μουσκεύει τα ματόκλαδα (βοηθάει πάντοτε σ' αυτές τις περιπτώσεις το ουίσκι) μιλάει για το κοινωνικό πρόσωπο του ευρωπαϊκού μοντέλου κοινωνίας και την ανάγκη ενίσχυσής του, δεν είναι ο ίδιος που έχοντας από τη μια πλευρά τον επίτροπο Αλμούνια και από την άλλη τον πρόεδρο της ΕΚΤ Τριέσι, κραυγάζει απευθυνόμενος στους Έλληνες «the game is over»; Ο ίδιος είναι. Με τη διαφορά ότι τότε ήταν πρόεδρος του Eurogroup και σχεδόν ισόβιος πρωθυπουργός και υπουργός Εξωτερικών του Λουξεμβούργου, ενώ τώρα είναι πρόεδρος της European Commission, εκλεγμένος με το ψηφοδέλτιο του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, της ευρωπαϊκής Δεξιάς, δηλαδή του κόμματος της Μέρκελ και του Σόιμπλε, για να λέμε τα πράγματα με 'όνομά τους.

Να σας το πούμε διαφορετικά. Αν δεν κλάψει ο Γιούνκερ, με την τόση εξωστρέφεια, με τις αγκαλιές και τα ρουφηχτά φιλά σ' όποιον βλέπει μπροστά του, ποιος θα κλάψει; Δεν έχει άλλο τέτοιο πρόσωπο η ευρωπαϊκή Δεξιά. Και δεν είναι διατεθειμένη ν' αφήσει την κουβέντα υπέρ της «κοινωνικής Ευρώπης» να τη νέμονται ως προνόμιο ο Ολάντ και ο Ρέντσι. Ο πρώτος έχει προεδρικές εκλογές, ο δεύτερος έχει ένα δημοψήφισμα στο οποίο ποντάρισε την πρωθυπουργική του καριέρα

(και τώρα φοβάται μην την πάθει σαν τον Κάμερον), όμως εκλογές έχει και η Μέρκελ. Αναγκασμένη να επιδίδεται σε συντηρητικά κηρύγματα προκειμένου ν' αποκρούσει την πίεση που δέχεται στα δεξιά της από τους ακροδεξιούς της AfD, η γερμανίδα καγκελάρια αφήνει σε βασιτάζους σαν τον Γιούνκερ τη δουλειά της κοινωνικής προπαγάνδας.

Ως γριά αλεπού, ο Γιούνκερ ήξερε πολύ καλά ότι το σύστημα προπαγάνδας όλων των ευρωπαϊκών πολιτικών παρατάξεων θα έπαιρνε από την ομιλία του «για την κατάσταση της Ενωσης» τις δακρύβρεχτες εκκλήσεις του για περισσότερη κοινωνική Ευρώπη. Ετσι, θα περνούσε στο ντούκου η εκτενής αναφορά του στην ανάγκη ενίσχυσης του ευρωπαϊκού στρατού, ώστε «η Ευρώπη να γίνει ισχυρότερη και να αναλάβει έναν ισχυρότερο ρόλο στην άμυνα». Αναφορά που βρίσκεται στο ίδιο μήκος κύματος με ομιλία που έκανε πριν από λίγες μέρες η οιονεί υπουργός Εξωτερικών της ΕΕ Μ. Μογκερίνι. Τα παιχνίδια με την ευρωπαϊκή άμυνα είναι επικίνδυνα, είπε κατάμουτρα στον Γιούνκερ ο Ν. Φάρατζ, αναλαμβάνοντας το ρόλο της υπεράσπισης του ΝΑΤΟ. Έχει δρόμο μπροστά της αυτή η ιστορία, αλλά προς το παρόν αν αναρωτηθούμε: γίνεται ενίσχυση της «κοινωνικής Ευρώπης» και ταυτόχρονα ενίσχυση του «ευρωστρατού»;

στο ψαχνό

Θίασος κυρίαρχος

«Οι δεσμεύσεις αυτές υλοποιούνται στο ακέραιο. Έχω την άνεση να έρθω σήμερα εδώ ενώπιόν σας, ένα χρόνο μετά, και να σας θυμίσω μια-μια αυτές τις δεσμεύσεις. Και έχω αυτή την άνεση, γιατί δεν έμεινε καμία ανολοκλήρωτη».

Ο Τσίπρας είν' αυτός που μιλάει στη ΔΕΘ. Ο πρωταθλητής στο ψέμα και στην παραπλάνηση, ο άνθρωπος που με την κλικά του φόρτωσε στον ελληνικό λαό ένα ακόμα Μνημόνιο επιμένει ότι τηρεί τις δεσμεύσεις του. Αναφερόταν στις υποτιθέμενες δεσμεύσεις μετά το τρίτο Μνημόνιο, όμως και σ' αυτές ψέματα είπε. Για το Ασφαλιστικό, για τα «κόκκινα δάνεια», για τα φορολογικά χαράτσια κτλ. Όμως, δε δικαιούται να χρησιμοποιεί τη λέξη «δέσμευση» ο άνθρωπος που εξαπάτησε με τον πιο αισχρό τρόπο τον ελληνικό λαό.

Ακολούθησε η Φώφη με «10 προτάσεις επιτάχυνσης της ανάπτυξης» και «8 παρεμβάσεις που αφορούν άμεσα την οικογένεια».

Η ετήσια φιέστα της Θεσσαλονίκης ολοκληρώνεται αυτό το Σαββατοκύριακο, με τον Κούλη να ανεβαίνει με αέρα αυριανού πρωθυπουργού και να ξεδιπλώνει το αναγεννητικό του σχέδιο. Έδωσε ήδη μικρές προγεύσεις, με διαρροές του επιτελείου του και με συναντήσεις με τους «κοινωνικούς φορείς».

Έχει ο καιρός γυρίσματα. Ο Τσίπρας κατηγορεί τον Μητσοτάκη για... λαϊκισμό, τον ρωτάει πού θα βρει τα λεφτά για να υλοποιήσει αυτά που τάζει και αυτοπροβάλλεται σαν υπόδειγμα... ρεαλισμού και υπευθυνότητας. Είναι η «ήρεμη δύναμη».

Αν σας θυμίζει κάτι αυτό το τελευταίο, δεν κάνετε λάθος. Όλα τα σλόγκαν, όλες οι πολιτικές ατάκες, το βασικό περιεχόμενο όλων των αντεγκλήσεων ανάμεσα στα αστικά κόμματα, έχουν ξαναεμφανιστεί στο παρελθόν, σε άλλες συνθήκες, με διαφορετικά λόγια. Οι βασικοί πρωταγωνιστές αλλάζουν θέσεις σ' ένα αέναο «γύρω-γύρω όλοι». Το 2014 οι γαλαζοπράσινοι ρωτούσαν τον Τσίπρα «πού θα βρει τα λεφτά». Το 2016, ρωτάει ο Τσίπρας τους γαλάζιους «πού θα βρουν τα λεφτά», ενώ οι πράσινοι, περιθωριοποιημένοι, προσπαθούν να δώσουν έναν προπαγανδιστικό διμέτωπο, ξέροντας ότι την επόμενη φορά μάλλον θα χρειαστεί να ξαναμπούν ως τσόντα στην κυβέρνηση.

Αν επρόκειτο για το χώρο της λογοτεχνίας, θα μιλούσαμε για ένα ξεκαρδιστικό αφήγημα. Όμως, η ζοφερή πραγματικότητα παγώνει το γέλιο. Γιατί αυτός ο θίασος, απαξιωμένος, χωρίς τα τεράστια ποσοστά του παλιού δικομματισμού, εξακολουθεί να είναι πολιτικά κυρίαρχος.

Από την άνοιξη του 2012 μέχρι το φθινόπωρο του 2016, σε περίπου τεσσαράμισι χρόνια, έχουμε τέσσερις διαδοχικές συγκυβερνήσεις από δύο πρωθυπουργούς. Παρά τη διαρκή πολιτική κρίση, τις διασπάσεις και τις επανασυγκολλήσεις, καμιά απ' αυτές τις συγκυβερνήσεις δεν αντιμετώπισε πρόβλημα επιβίωσης. Τέσσερις εκλογικές αναμετρήσεις (δύο το 2012 και δύο το 2015) έδωσαν ομαλές κοινοβουλευτικές λύσεις, σε συνθήκες κρίσης, κοινωνικής καταστροφής, λαϊκής οργής.

Ο κρίσιμος παράγοντας, αυτός που θα εμπόδιζε την ομαλή αναπαραγωγή των λύσεων εξουσίας από τον αστικό κοινοβουλευτικό θίασο, δεν έχει κάνει αισθητή την παρουσία του. Δεν έχει καν παρουσία. Εκφράζεται κυρίως διά της ψήφου, προσφέροντας έτσι τις αλυσίδες με τις οποίες τον αλυσοδέουν.

Η εικόνα είναι ντροπιαστική, όμως η έκφραση αποτροπιασμού και αηδίας δεν αντιστοιχεί σ' αυτούς που θέλουν ν' αλλάξουν τον κόσμο. Αντιστοιχεί σε ελιτιστές. Για ν' αλλάξουμε τον κόσμο πρέπει ν' αλλάξουμε τις συνειδήσεις. Κι αυτό θέλει οργάνωση.

«Εθιμοτυπική» ήταν η συνάντηση των Βούτση, Κουράκη (πρόεδρος και Α' αντιπρόεδρος Βουλής), Μανιού (πρόεδρος Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων) με τον ιδιοκτήτη του «Χαμόγελου του παιδιού» και συνεργάτες του, σύμφωνα με δελτίο Τύπου της Βουλής (που συνοδευόταν από τη σχετική φωτογραφία). Γιατί κατέφυγε στο ψέμα ο Βούτσης; Ο μηκυάρχης οργάνωσε συναντήσεις με εκπροσώπους όλων των κομμάτων, με στόχο ν' αποφύγει την πληρωμή ΕΝΦΙΑ για τα κτίρια της ΜΚΟ του. Στο πλαίσιο αυτής της εκστρατείας έγινε δεκτός και από τη Βουλή, στο πιο ψηλό επίπεδο μάλιστα. Υπάρχει ένα σημείο με νόημα στην ανακοίνωση της Βουλής. Λέει ότι ο Βούτσης «διευκρίνισε τον ρόλο της Βουλής ως προς τη νομοθετική πρωτοβουλία». Αυτό σημαίνει ότι ο μηκυάρχης του ζήτησε νομοθετική παρέμβαση κι ο Βούτσης του είπε ότι τη νομοθετική πρωτοβουλία την έχει η κυβέρνηση. Γιατί, όμως, πρέπει η προνοιακή πολιτική να περνάει μέσα από ΜΚΟ, που ζητάνε μάλιστα διακριτική μεταχείριση, σαν να είναι δημόσιες υπηρεσίες; Οι εργαζόμενοι πληρώνουν φόρους στο κράτος και απ' αυτό απαιτούν να ασκεί προνοιακή πολιτική. Οι μηκυάρχες ας κάνουν φιλανθρωπία, χωρίς να παίρνουν δεκάρα κρατικών (ή κοινοτικών, που κάνει το ίδιο) κονδυλίων και χωρίς να ζητούν διακριτική μεταχείριση έναντι των νόμων.

KONTRES

Ανενημέρωτος;

«Όταν οι σοσιαλιστές ηγέτες συναντιούνται, συνήθως, δεν προκύπτει κάτι έξυπνο», ήταν το χλευαστικό σχόλιο που έκανε ο Σόιμπλε για τη Σύνοδο των Ευρωμεσογειακών χωρών στην Αθήνα. Μη βιαστείτε να τον χαρακτηρίσετε ανενημέρωτο, επειδή συμπεριέλαβε στους σοσιαλιστές και πολιτικούς όπως ο πρόεδρος του Κύπρου και ο εκπρόσωπος του Ραχόι. Για τον Σόιμπλε «μετράνε» μόνο ο Ολάντ και ο Ρέντσι και αυτούς θέλησε να «καρφώσει».

Χοντρή κοροϊδία

Δεν αμφισβητούμε τα στοιχεία για το έλλειμμα του 2009, είναι στοιχεία τα οποία έχουν επικυρωθεί από την Eurostat, ξαναδήλωσε ο Τσίπρας (στη συνέντευξη Τύπου στη ΔΕΘ). Την ίδια στιγμή, όμως, συμπλήρωσε ότι η ελληνική Δικαιοσύνη έχει «την υποχρέωση να διερευνήσει όλες αυτές τις σκοτεινές πτυχές, μια υπόθεσης που προκαλεί ερωτηματικά. Όχι για να δικαιώσει τον έναν ή τον άλλο, αλλά για να δούμε τι ακριβώς συνέβη τότε». Μα όταν η κυβέρνηση δεν αμφισβητεί τα στοιχεία, διότι τα θεωρεί στοιχεία της Eurostat, τι θα πει η Δικαιοσύνη; Ότι τα «μαϊμούδι-σε» ο Γεωργίου, οπότε είναι ένοχος για κακοκυρηματική παράβαση καθήκοντος; Και τι θα γίνει σ' αυτή την περίπτωση; Θα εφαρμόζεται ένα οικονομικό πρόγραμμα (Μνημόνιο-3) στηριγμένο σε «μαϊμούδι-σμένα» στοιχεία; Δεν νομίζουν οι συριζαίοι ότι παραχόντρυνε το δούλεμα;

Πλήρης κάλυψη

Κάλυψε πλήρως τον Πιτσιόρλα του ΤΑΙ-ΠΕΔ από τις επιθέσεις διάφορων υπουργών (Σκουρλέτης, Δρίτσας, Σπίρτζης) ο Τσίπρας. Δεν είπε κάτι ενάντια στους υπουργούς, όμως τους άφησε έκθετους. Ιδιαίτερα τον «πολύ» Σκουρλέτη. Ναι μεν ο Τσίπρας δήλωσε ότι «υπάρχουν διαφορε-

τικές απόψεις, διαφορετικές εκτιμήσεις» και στο τέλος «τις αποφάσεις τις παίρνουμε συλλογικά», όμως ο Σκουρλέτης είχε κατηγορήσει ως εγκάθετο τον Πιτσιόρλα και είχε δηλώσει ότι στο επόμενο κυβερνητικό όργανο θα βάλει ζήτημα αποπομπής του. Οπότε δύο τινά μπορεί να συμβαίνουν. Ή ο Σκουρλέτης έκανε την πάπια ή έβαλε θέμα στο αρμόδιο κυβερνητικό όργανο και τον «γείωσαν» κανονικά. Είτε το ένα ισχύει είτε το άλλο, σε κάθε περίπτωση ο Σκουρλέτης έχει εκτεθεί ως ψευτοπαλικαράς, χωρίς αρχές, που δεν παρατάει την υπουργική καρέκλα για κανένα λόγο.

Ψέμα στο ψέμα

Από τη συνήθεια του να λέει ψέματα ο Τσίπρας δεν προσέχει, με αποτέλεσμα να αυτοδιαψεύδεται μέσα στην ίδια παράγραφο. Τον ρώτησαν αν η τρόικα θα επιτρέψει στην κυβέρνηση να διανείμει τα λεφτά από τις τηλεοπτικές άδειες και απάντησε ότι μπορεί να τα διανείμει σε έκτακτες δράσεις, γιατί είναι έκτακτα έσοδα, όχι όμως σε μόνιμα μέτρα, γιατί τα λεφτά είναι τρεις δόσεις (2016, 2017 και 2018). Αμέσως μετά θέλησε να επαναλάβει τα έκτακτα μέτρα και αναφέρθηκε και στην πρόσληψη 4.000 νοσηλευτών και τεχνικών στα νοσοκομεία. Δε συνειδητοποίησε ο ψευταράς ότι αυτό είναι μόνιμο και όχι έκτακτο μέτρο!

Αν όντως προσλάβουν νοσηλευτές και τεχνικούς, αυτό θα είναι προγραμματισμένο και όχι ως αποτέλεσμα του υψηλού τιμήματος των τηλεοπτικών αδειών. Το ίδιο ισχύει και για τα υπόλοιπα «έκτακτα μέτρα» (επιπλέον σχολικά γεύματα και θέσεις σε βρεφονηπιακούς σταθμούς): αν τα υλοποιήσουν, θα είναι προγραμματισμένα και δε θα έχουν καμιά σχέση με τα λεφτά από τις τηλεοπτικές άδειες.

Με την κεκτημένη ταχύτητα στο ψέμα, ο Τσίπρας δεν πρόσεξε και κατάφερε να ξεβρακωθεί μόνος του.

Πρωθυπουργικές ψευτιές

«Είμαστε πιο κοντά από ποτέ στη ρύθμιση του χρέους» είπε ο Τσίπρας στη Θεσσαλονίκη. Η έκφραση που χρησιμοποίησε προετοιμάστηκε προσεκτικά, ώστε να μην μπορεί να «παίξει» τους επόμενους μήνες στις ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές ως μια ακόμα ανέξοδη υπόσχεση που διαψεύστηκε. Διότι το «πιο κοντά» είναι ένα μέγεθος απολύτως σχετικό. Μπορεί κανείς να πει ότι η Σελήνη είναι πιο κοντά στη Γη σε σχέση με τον Αρη. Όμως η Σελήνη παραμένει μακριά και όχι κοντά.

Τι ισχύει για το χρέος μας το είπε απλά, ξεκάθαρα και κυνικά ο διαχειριστής του, ο διευθύνων σύμβουλος του EFSF/ESM Κλάους Ρέγκλινγκ, και το σχολιάσαμε εκτενώς στο προηγούμενο φύλλο μας: η συζήτηση για το χρέος θα γίνει μετά την ολοκλήρωση του τρίτου Μνημονίου το 2018, κι αυτό δεν είναι δική μου (του Ρέγκλινγκ) άποψη αλλά προβλέπεται από την απόφαση που έλαβε το Eurogroup στις 24 του περασμένου Μάη, με την ψήφο και της ελληνικής κυβέρνησης. Όσο για το σημαντικότερο από τα βραχυπρόθεσμα μέτρα που αφορούν το χρέος, τη μετατροπή επιτοκίων από κυμαινόμενα σε σταθερά, αυτό θα συζητηθεί όταν ολοκληρωθεί η πρώτη αξιολόγηση και δε θα είναι τζάμπα: «Όσο πιο πολύ σταθεροποιούμε τις μελλοντικές πληρωμές τόσο υψηλότερο θα είναι το κόστος αρχικά. **Δεν είναι δωρεάν.** Αν διασφαλίσουμε ότι τα επιτόκια κλειδώνουν για μεγαλύτερο διάστημα, αυτό σημαίνει ότι το επιτοκιακό κόστος θα ανέβει τα πρώτα χρόνια».

Μαντρόσκυλο

Δεν ξέρουμε αν η Τσικρίκα είναι ή δεν είναι δεξιά. Ούτε θα την υπερασπιστούμε, ιδιαίτερα στον τρόπο με τον οποίο έκανε την (περιβόητη πλέον) ερώτηση στον Τσίπρα. Όμως, η αντίδραση Πολάκη ήταν καθαρά γκεμπελίστικη. Γιατί το να παίρνεις φωτογραφίες μιας τηλεοπτικής δημοσιογράφου με στελέχη ενός κόμματος και να τη βαφτίζεις «θεραπευίδα και λιβανιστήρι των παράνομων καναλαρχών και του Σαμαρά», κρύβοντας πανομοιότυπη φωτογραφία με τον Τσίπρα (αλλά και με τον Πάκη), δείχνει ότι προκειμένου να λειτουργήσεις σαν μαντρόσκυλο του αρχηγού, δε διστάζεις μπροστά σε οποιαδήποτε αθλιότητα.

Δεν περιποιεί, βέβαια, τιμή σ' έναν... αγωνιστή σαν τον Πολάκη να τον κάνει ρόμπα ο Βερόκιος, που ήταν αυτός που έβγαλε τη φωτογραφία της Τσικρίκα με τον Τσίπρα. Τελικά, ο Πολάκης κατάρφερε να εκθέσει τον Τσίπρα και όχι τον εαυτό του. Γιατί έδειξε πως οι Τσιπραίοι έχουν πρόβλημα να απαντήσουν στην ερώτηση της Τσικρίκα και προσπαθούν να την κάνουν γυριστή μιλώντας για την ερωτούσα.

Παλιοί λογαριασμοί

Αυτοί οι δυο έχουν ανοιχτούς μηκυάδικους λογαριασμούς από παλιά. Μουζάλας και Βουδούρης ήταν ιδρυτικά μέλη των «Γιατρών του Κόσμου» στην Ελλάδα, αλλά κάποια στιγμή ο Βουδούρης την έκανε για το ανταγωνιστικό μαγαζί των «Γιατρών Χωρίς Σύνορα». Ο Βουδούρης ξεκίνησε πρώτος να κάνει πολιτική καριέρα. Εκλεκτός του ΓΑΠ, που τον «φύτεψε» στο ΠΑΣΟΚ, μετά βουλευτής του Κουβέλη, πέρασε από τη ΔΗΜΑΡ στον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά στις τελευταίες εκλογές έμεινε εκτός κυβερνητικού νυμφώνος. Τότε που ανέτειλε το άστρο του Μουζάλα, που από υπηρεσιακός υπουργός στην κυβέρνηση Θάνου, έγινε κανονικός υπουργός στη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Ο Βουδούρης έριξε αναγκαστικά τα μούτρα του και δέχτηκε μια θέση γενικού γραμματέα Πρώτης Υποδοχής και Ταυτοποίησης. Υφιστάμενος του Μουζάλα, δηλαδή, αλλά χωρίς καμιά αρμοδιότητα, αφού από τον Απρίλη που διορίστηκε μέχρι τώρα ο Μουζάλας δεν υπογράφει τη σχετική απόφαση! Κι όχι μόνον αυτό, αλλά του έστειλε και έγγραφο με το οποίο του ζητά να τον ενημερώνει για κάθε θέμα, ώστε να δίνει την έγκρισή του, μέχρι να εκδοθεί ΦΕΚ με τις αρμοδιότητες Βουδούρη.

Ετσι, ο Βουδούρης έβαλε μπροστά τα μεγάλα μέσα και άρχισε να διαρρέει ότι «αναμένεται να υποβάλει την παραίτησή του στον πρωθυπουργό»! Κι όχι μόνον αυτό, αλλά φρόντισε να δημοσιοποιηθεί και επιστολή του προς Μουζάλα, στην οποία του γράφει ότι η διαχείριση του προσφυγικού πάει κατά διαόλου επειδή ο ίδιος δεν έχει αρμοδιότητες. «Αγαπητέ Γιάννη σήμερα καθίσταται πλέον επικίνδυνο να συνεχίσουμε χωρίς την άμεση εφαρμογή των οργανωτικών μέτρων που προβλέπει ο νόμος. Οι συνθήκες είναι δραματικές όχι μόνο για τους πρόσφυγες και τις τοπικές κοινωνίες αλλά και τη χώρα μας συνολικά»... Εκείνο που μάλλον δεν υπολόγισε ήταν ότι η παραίτησή του θα γινόταν δεκτή από τον Τσίπρα. Πού θα πάει τώρα, στον Κούλη;

Πλάκα ή και μπηχτή;

«Αν δείτε τον κύριο Παππά, να του πείτε ότι δε θα αποφασίσει αυτός για το αν θα αλλάξει ή όχι υπουργείο». Το είπε ο Τσίπρας με περιπατική διάθεση στη Θεσσαλονίκη, απαντώντας σε ερώτηση που του θύμιζε δήλωση του Παππά ότι δε θέλει ν' αλλάξει υπουργείο, γιατί έχει ένα έργο να ολοκληρώσει. Ήταν μόνο πλάκα ή είχε και το χαρακτήρα μπηχτής; Τσίπρας και Παππάς είναι «κολλητάρια», όμως η αστική εξουσία διαλύει και τις πιο στέρεες φιλίες. Και δεν μπορεί στο πίσω μέρος του μυαλού του Τσίπρα να μην υπάρχει η σκέψη ότι κάποια στιγμή ο Παππάς θα τον πουλήσει για να σώσει το δικό του τομάρι. Οι πιστοί «σέρπα» μένουν συνήθως στο παρασκήνιο και ακολουθούν το αφεντικό στην άνοδο και στην πτώση (π.χ. ο Λιβάνης του Α. Παπανδρέου ή ο Αγγέλου του Καραμανλή). Δεν αναζητούν ρόλο πρωτοκλασάτου υπουργού, όπως ο Παππάς. Κι αυτό ο Τσίπρας το ξέρει. Έχει, άλλωστε και το προσωπικό του παράδειγμα: πώς φέρθηκε στον Αλαβάνο που τον προώθησε στην πρώτη γραμμή.

Δίνουν εξετάσεις

«Ατυπη ενημέρωση, 13.09.2016

Το πρόγραμμα των συναντήσεων με τους εκπροσώπους των θεσμών για αύριο Τετάρτη 14 Σεπτεμβρίου διαμορφώνεται ως εξής:

09:00 -10:00 Αναπτυξιακή Στρατηγική (Ε. Τσακαλώτος - Γ. Σταθάκης)

10.00-11.00 Επισκόπηση δημοσίων δαπανών-Κοινωνική πρόνοια (Γ. Χουλιαράκης - Θ. Φωτίου)

11.00- 12.30 Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων και άλλα φορολογικά θέματα (Ε. Τσακαλώτος - Τρ. Αλεξιάδης - Γ. Πιτσιλής)

12.30-13.30 Εργασιακά (Γ. Κατρούγκαλος)

14.30-15.30 Μεταρρύθμιση της Δημόσιας Διοίκησης (Χ. Βερναρδάκης - Γ. Χουλιαράκης)».

Ενα από τα καθημερινά non paper που στέλνει στα ΜΜΕ το υπουργείο Οικονομικών. Σαν καλοί μαθητές στήνονται κατά ομάδες μπροστά στην τρόικα και δίνουν εξετάσεις οι... αριστεροί συριζαίοι υπουργοί.

ZOOM

«Δίκαιη ανάπτυξη» με φορέα το χρηματιστικό κεφάλαιο! (2)

Μια τοποθέτηση του αναπληρωτή υπουργού Οικονομικών Γ. Χουλιαράκη στη Βουλή απετέλεσε το έναυσμα γι' αυτή τη μικρή ανάλυση, που ξεκίνησε στο προηγούμενο φύλλο. Την παραθέτουμε και πάλι: «Η βιώσιμη και δίκαιη ανάπτυξη που επιδιώκει η Κυβέρνηση -αν θέλετε, η ανάκαμψη με αναδιανομή του πλούτου υπέρ των οικονομικά αδύναμων- χρειάζεται υψηλούς ρυθμούς όχι για ένα ή δύο τρίμηνα ή για ένα έτος, αλλά μεσοπρόθεσμα. Θυμίζω ότι οι ρυθμοί που προβλέπει το πρόγραμμα για το 2017-2018 είναι της τάξης του 2,5% έως 3%. Με δεδομένο το χαμηλό ύψος των αποταμιεύσεων στην Ελλάδα η μόνη -θα έλεγα- **ρεαλιστική στόχευση** για να στηρίξουμε τους ρυθμούς αυτούς, είναι η **προσέλκυση ξένων ιδιωτικών επενδύσεων**. Αυτές οι επενδύσεις, μαζί με τις δημόσιες επενδύσεις των κοινοτικών πόρων, έχουν τη δυνατότητα να υποστηρίξουν τέτοιους ρυθμούς μεγέθυνσης. Προσέλκυση ξένων ιδιωτικών επενδύσεων σημαίνει τομές, σημαίνει **θεσμικές τομές και στην αγορά και στην οικονομία και στη Δικαιοσύνη**. Και αυτές ακριβώς τις τομές θα υλοποιήσει η Κυβέρνηση το επόμενο έτος».

Διευκρινίζουμε ότι δεν πρόκειται για κάποια προσωπική τοποθέτηση του «δεξιού» Χουλιαράκη, αλλά για επίσημη κυβερνητική θέση. Ενδεικτικά παραθέτουμε ταυτόσημη τοποθέτηση του υπουργού Ανάπτυξης Γ. Σταθάκη: «Είναι **αυτονόητο** ότι οι **ιδιωτικές επενδύσεις θα βγάλουν την οικονομία από τη στασιμότητα**. Οι δημόσιες επενδύσεις συμβάλλουν φυσικά, αλλά **η ανάκαμψη θα έρθει από την επιτάχυνση των ιδιωτικών επενδύσεων**. Η κυβέρνηση μπορεί να κάνει δύο πράγματα προς την κατεύθυνση αυτή. Πρώτον, **να διευκολύνει τη χρηματοδότηση των ιδιωτικών επενδύσεων**. Δεύτερον, **να προβεί σε θεσμικές μεταρρυθμίσεις που διευκολύνουν το επενδυτικό πλαίσιο**».

Σχολιάσαμε στο προηγούμενο φύλλο ότι με τέτοιες τοποθετήσεις οι Τσιπραίοι επαναφέρουν τη θεωρία της ψυρωκώσταινας, σύμφωνα με την οποία η Ελλάδα είναι μια φτωχή χώρα, που δεν μπορεί να έχει αυτοδύναμη ανάπτυξη και γι' αυτό έχει ανάγκη τις επενδύσεις του χρηματιστικού κεφαλαίου των χωρών του μονοπωλιακού καπιταλισμού. Κοιτάζοντας το ζήτημα από μια στενή οικονομική-λογιστική σκοπιά, θα συμφωνήσουμε ότι οι Τσιπραίοι προσαρμόζονται στο ρεαλισμό του ελληνικού καπιταλιστικού συστήματος. Ο,τι συγκεντρώνει το κράτος, μέσω της φορομνηχτικής πολιτικής του, αφού αφαιρεθούν οι συρρικνωμένες πλέον δαπάνες του (μισθοί, συντάξεις, λειτουργικές δαπάνες, κοινωνικές δαπάνες), κατευθύνεται στην αποπληρωμή του χρέους. Επομένως, δεν υπάρχει δυνατότητα κρατικών επενδύσεων, δεν μπορεί το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων να λειτουργήσει ως ατμομηχανή ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού. Το κράτος όχι μόνο αποσύρεται από κλασικούς τομείς οικονομικής δραστηριότητας (ακόμα και από υπηρεσίες στο πλαίσιο των κρατικών δομών Υγείας, Παιδείας κ.ά.), αλλά αποσύρεται και από τον παραγωγικό τομέα της λεγόμενης Κοινής

Ωφέλειας (ενέργεια, ύδρευση, συγκοινωνίες, επικοινωνίες, συγκοινωνιακές και άλλες υποδομές), ανοίγοντας έτσι ένα τεράστιο πεδίο κερδοσκοπίας στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα.

Είναι λογικό, λοιπόν, στο πλαίσιο αυτών των δεδομένων, τα οποία οι συριζαίοι σέβονται σαν ευαγγέλιο (αυτά που έλεγαν μέχρι να αναρριχηθούν στην κυβέρνηση έχουν πεταχτεί στα σκουπίδια), να προσβλέπουν στο ιδιωτικό κεφάλαιο. Γιατί, όμως, στο ξένο και όχι στο ελληνικό; Δεν υπάρχουν στην Ελλάδα κεφάλαια που λιμνάζουν και που αναζητούν χώρους επικερδούς τοποθέτησης; Φυσικά και υπάρχουν συσσωρευμένα κεφάλαια στην ιδιοκτησία ελλήνων καπιταλιστών. Το πρόβλημα δεν είναι η έλλειψη κεφαλαίων (το χαμηλό επίπεδο αποταμιεύσεων, όπως λέει ο Χουλιαράκης, σε γνήσια τεχνοκρατική γλώσσα), αλλά η καταβαράθρωση της εσωτερικής αγοράς, που καθιστά επισφαλή κάθε παραγωγική επένδυση. Η καταβαράθρωση της εσωτερικής αγοράς, σε συνδυασμό με το δεδομένο μεταπρατικό χαρακτήρα του ελληνικού καπιταλισμού, κάνει πιο ασφυκτική (και με χειρότερους όρους) την εξάρτησή του από το ξένο κεφάλαιο.

Ήδη, η διείσδυση του ξένου κεφαλαίου σε επιλεγμένους τομείς έχει επιταχυνθεί, στο πλαίσιο των ιδιωτικοποιήσεων (με όρους ξεπουλήματος) που προβλέπει το Μνημόνιο. Υπάρχουν περιπτώσεις που το ξεπούλημα επιβάλλεται από τα ιμπεριαλιστικά όργανα. Για παράδειγμα, δεν είναι η έλλειψη τεχνογνωσίας από τους Έλληνες εργολάβους, που επέβαλε την είσοδο στις συμβάσεις παραχώρησης των αυτοκινητοδρόμων, μονοπωλιακών ομίλων όπως η γαλλική Βινσί και η γερμανική Χόχτιφ. Η είσοδός τους επιβλήθηκε από τα ευρωενωστικά όργανα, δεδομένου ότι πρόκειται για έργα υποδομής που συγχρηματοδοτούνται από την ΕΕ. Αυτό έγινε προ Μνημονίων. Επί Μνημονίων, η γερμανική Φράπορτ παίρνει «με ταμπουκά» τα περιφερειακά αεροδρόμια, ξένος όμιλος παίρνει τον Αστέρα της Βουλιαγμένης, άλλος ξένος όμιλος παίρνει το Ελληνικό, η ιταλική Ελπέντισον σχεδιάζει να βάλει πόδι στη ΔΕΗ, η γαλλική Σουέζ στα νερά κ.ο.κ. Σε όλες τις περιπτώσεις υπάρχουν και ελληνικοί κεφαλαιοκρατικοί όμιλοι ως συνεταιρεί, με μειοψηφικό ποσοστό (σε κάποιες περιπτώσεις εξαιρετικά μικρό).

Όλες αυτές οι επενδύσεις ξένου κεφαλαίου αφορούν είτε την κατασκευή υποδομών, είτε την αρπαγή έτοιμων υποδομών, είτε τον τουρισμό και το ριάλ εστέι. Όταν, όμως, πρόκειται για οποιουδήποτε είδους παραγωγή αγαθών, στόχος μιας επένδυσης δεν μπορεί να είναι η στενή εσωτερική αγορά, που δεν έχει προοπτικές σημαντικής διεύρυνσης, δεδομένου ότι η παγίωση της κινεζοποίησης έχει ως σκοπό να κρατήσει χαμηλά την καταναλωτική δυνατότητα των ελληνικών νοικοκυριών. Στόχος μπορεί να είναι μόνο η εξωτερική αγορά. Απ' αυτή την άποψη, η Ελλάδα δεν είναι ακόμα τόσο ελκυστικός χώρος επενδύσεων για το ξένο κεφάλαιο, συγκρινόμενη όχι μόνο με τις λεγόμενες αναδυόμενες αγορές (Κίνα, Ινδία, Βρα-

ζιλία, Νότια Αφρική, Βιετνάμ κ.ά.). Γι' αυτό οι δυο υπουργοί μιλούν για «θεσμικές τομές» (Χουλιαράκης) ή «θεσμικές μεταρρυθμίσεις που διευκολύνουν το επενδυτικό πλαίσιο» (Σταθάκης).

Πριν διερευνήσουμε τι είναι αυτό που θα καταστήσει τον ελληνικό καπιταλισμό ελκυστικό για επενδύσεις του ξένου κεφαλαίου, πέραν αυτών που είναι προγραμματισμένες στο πλαίσιο των ιδιωτικοποιήσεων-ξεπουλήματος, θυμίζουμε ότι το πρώτο Μνημόνιο έλεγε πως από άποψη μισθών και εργασιακών σχέσεων η Ελλάδα πρέπει να γίνει όπως οι χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, με τις οποίες πρέπει να συγκρίνεται. Εκείνο που απαιτείται, λοιπόν, είναι ακόμα πιο χαριστικό φορολογικό καθεστώς και ακόμα πιο βαθιά κινεζοποίηση της εργατικής τάξης. Με κωδικό τρόπο αυτό σημαίνει «ειδικές οικονομικές ζώνες», στις οποίες δε θα ισχύει ούτε καν το καθεστώς που θεσπίστηκε κατά τη μνημονιακή περίοδο, αλλά κάτι χειρότερο.

Αν υπήρχε καμιά ιδιαίτερη προεούρα για τέτοιου είδους επενδύσεις στην Ελλάδα, είναι σίγουρο ότι θα ασκούσαν πίεση πάνω στις μνημονιακές κυβερνήσεις για τη δημιουργία «ειδικών οικονομικών ζωνών». Μέχρι στιγμής τέτοια πίεση δεν έχει ασκηθεί, όπως δείχνουν τα Μνημόνια. Ασκεείται όμως πίεση για βάθμευση της κινεζοποίησης. Δεν είναι τυχαίο ότι, μετά τις τεράστιες αντεργατικές αλλαγές που έγιναν με το πρώτο και το δεύτερο Μνημόνιο, και το τρίτο Μνημόνιο προβλέπει παρεμβάσεις στις εργασιακές σχέσεις (ομαδικές απολύσεις) και το συνδικαλιστικό καθεστώς (δυνατότητα κήρυξης απεργίας), που θα συζητηθούν σύντομα στο πλαίσιο της δεύτερης αξιολόγησης.

Όπως και να δει κανείς το θέμα, στόχος του κεφαλαίου είναι το μέγιστο κέρδος, ακρογωνιαίος λίθος του οποίου είναι η αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης. Γι' αυτό και αποτελεί πρόκληση να μιλούν οι συριζαίοι για «δίκαιη ανάπτυξη» με φορέα της επενδύσεις του ξένου μονοπωλιακού κεφαλαίου. Στο πλαίσιο του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής, εξ ορισμού δεν μπορεί να υπάρξει κοινωνική δικαιοσύνη, δεδομένου ότι δεν μπορεί να υπάρξει αυτός ο τρόπος παραγωγής χωρίς την εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης. Όμως, ακόμα κι αν θεωρήσουμε τα περί «δίκαιης ανάπτυξης» με σχετική σημασία, δηλαδή ως διαδικασία μείωσης του βαθμού εκμετάλλευσης (αναφερόμαστε στο παλιό σοσιαλδημοκρατικό ιδεολόγημα), πάλι έχουμε να κάνουμε με προπαγάνδα απάτης. Όπως είδαμε, το ξένο κεφάλαιο ούτε τραβάει κανένα ιδιαίτερο ζόρι να επενδύσει στην Ελλάδα, ενώ από την άλλη έχει όλες τις δυνατότητες επιβολής της θέλησής του, δεδομένου ότι το μνημονιακό πλαίσιο του εξασφαλίζει, ό,τι θέλει.

Εκείνο που μένει, λοιπόν, είναι η αποφασιστικότητα των συριζαίων να υπηρετήσουν μια πολιτική απόλυτης υποταγής στις απαιτήσεις του κεφαλαίου, τιμώντας την παράδοση του ελληνικού αστισμού.

Πέτρος Γιώτης

Το υπουργείο Παιδείας προκαλεί

Ποιοι φοιτούν στα δημόσια σχολεία; Κατά κανόνα τα παιδιά της εργατικής τάξης, των μισθωτών, των ανέργων, γενικά των μικρομεσαίων στρώματων εργαζόμενων και συνταξιούχων, που η ληστρική φορομνηχτική πολιτική όλων των κυβερνήσεων και ειδικά αυτών των μνημονιακών χρόνων, η πολιτική της άγριας περικοπής μισθών – συντάξεων και η καρατόμηση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων τους έχει κυριολεκτικά γονατίσει.

Ποιοι εργάζονται στα δημόσια σχολεία; Εκπαιδευτικοί-πένητες, που τους έχουν αλώσει εργασιακά και επιστημονικά δικαιώματα.

Σε αυτά τα παιδιά, λοιπόν, το υπουργείο Παιδείας των συριζαίων, επιθυμεί, κατά πως φαίνεται, να εφαρμόσει εκπαιδευτικά επιμορφωτικά προγράμματα «για την καλλιέργεια της φορολογικής συνείδησης»!

Δεν αρκεί που το αστικό κράτος έχει λιώσει τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους, που διαχρονικά αποτελούν τα υποζύγια της φορολογίας (άμεσης και έμμεσης), θέλει τώρα, μέσω αυτών των προγραμμάτων, να περάσει και στα παιδιά τους την ιδέα ότι τα δημόσια οικονομικά του χωλαίνουν επειδή οι πατεράδες και οι μανάδες τους είναι μπαταχτσίδες.

Για το λόγο αυτό στα σχολεία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης εστάλη έγγραφο (αρ. πρωτ. 98729/Δ2, 15-6-2016), με το οποίο ενημερώνονται διευθυντές και σύλλογοι διδασκόντων ότι επιτρέπεται η διεξαγωγή έρευνας (τα ερωτηματολόγια θα συμπληρώσουν ανώνυμα οι εκπαιδευτικοί των Γυμνασίων και Γενικών και Επαγγελματικών Λυκείων εφόσον το επιθυμούν), με θέμα «Ανάπτυξη εκπαιδευτικών επιμορφωτικών προγραμμάτων για την καλλιέργεια της φορολογικής συνείδησης».

Την έρευνα, που αφορά τα σχολικά έτη 2015-16 και 2016-17, θα διεξάγει η κ. Χαρά Μαυριδίου, προϊσταμένη της Διεύθυνσης Φορολογικής Συμμόρφωσης του υπουργείου Οικονομικών, μία εκ των διεκδικητών της καρέκλας της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων μετά την καρατόμηση της Κατερίνας Σαββαΐδου και πριν την τοποθέτηση σε αυτήν του Γιώργου Πιτσιλή.

Τα δε αποτελέσματά της θα αποσταλούν στο Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ) για τα περαιτέρω. Το ΙΕΠ ήταν αυτό που έκανε και τη σχετική γνωμοδότηση μετά την αίτηση της ενδιαφερόμενης.

Επικοινωνιακές γελοιότητες

Με γελοία επικοινωνιακά παιχνίδια πασχίζουν οι συριζαίοι να κουκουλώσουν τη μαύρη πραγματικότητα που βιώνει η εργαζόμενη κοινωνία σε όλα τα επίπεδα.

Ο Τσίπρας, τη μέρα του αγιασμού, πρώτη ημέρα λειτουργίας των σχολείων επισκέφθηκε το υπουργείο Παιδείας για να αποδείξει δήθεν το ενδιαφέρον της κυβέρνησης για το δημόσιο σχολείο, που κατά τα άλλα οι μνημονιακές πολιτικές, που αυτή εφαρμόζει με χέρια και πόδια, το έχουν γονατίσει.

Εκεί πραγματοποιήθηκε τηλεδιάσκεψη με τους διορισμένους 13 περιφερειακούς διευθυντές εκπαίδευσης, που του μετέφεραν την ειδυλλιακή εικόνα λειτουργίας των σχολείων. Επειτα από την τηλεδιάσκεψη ο Τσίπρας έβαλε «άριστα 20» στον Φίλη.

Η χωρωδία όλων αυτών των ψευτών θεωρεί ότι απευθύνεται σε λαό Χαχόλων, γι' αυτό και βάλθηκε να παρουσιάσει μια «μαγική εικόνα» την πρώτη ημέρα έναρξης της σχολικής χρονιάς, με «τους εκπαιδευτικούς και τα βιβλία στη θέση τους», που σηματοδοτεί το στοίχημα του σχολείου «της ποιότητας και της ισότητας».

Η «μαγική εικόνα» δημιουργήθηκε με νέες συγχωνεύσεις τμημάτων, με την εφαρμογή του Ενιαίου Τύπου Ολοήμερου Δημοτικού και Νηπιαγωγείου, που λειτουργούν με προγράμματα ανάλογα με τις περισσευούμενες διδακτικές ώρες των εκπαιδευτικών, με απογευματινά προγράμματα προαιρετικού τύπου και αυστηρές προδιαγραφές στην εγγραφή μαθητών στο απογευματινό πρόγραμμα (π.χ. εργαζόμενοι και οι δυο γονείς), με την αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας και τώρα των νηπιαγωγών, με δεύτερες και τρίτες αναθέσεις στους εκπαιδευτικούς, με την υποχρεωτική μετακίνηση των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων σε δυο και τρία σχολεία, με μείωση των ωρών διδασκαλίας μαθημάτων στο Γυμνάσιο, με αυστηροποίηση των προϋποθέσεων λειτουργίας των τμημάτων Ομάδων μαθημάτων Προσανατολισμού και μαθημάτων επιλογής στο Γενικό Λύκειο, κ.λπ.

Ολα τα παραπάνω έχουν δημιουργήσει μια δεξαμενή χιλιάδων «πλεοναζόντων» εκπαιδευτικών, που μαζί με τους αναπληρωτές, που αποτελούν πλέον τον μόνιμο τροφοδότη της δημόσιας εκπαίδευσης (μόνιμοι διορισμοί έχουν να γίνουν όλα τα μνημονιακά χρόνια και οι δανειστές τους απαγορεύουν διά ροπάλου), κάλυψαν τα πρώτα κενά στα σχολεία, επιτρέποντας στους συριζαίους να πανηγυρίζουν ξεδιάντροπα.

Παρόλ' αυτά τα πραγματικά κενά υπολογίζονται σε χιλιάδες (14.000 κενά εκτιμώνται ότι υπάρχουν μόνο στην πρωτοβάθμια) και η μαύρη αλήθεια δεν θα αργήσει να φανερί σε όλα τα επίπεδα της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Η κοινωνική πολιτική ως επικερδής μπίζνα

Και ευρωπαϊκό παραδάκι τσεπώνουν και ενισχύουν το φιλολαϊκό τους προφίλ, δημιουργώντας δεξαμενή μελλοντικών επίδοξων ψηφοφόρων τους, αλλά και μια επικερδή μπίζνα στήνουν οι Δήμοι που υλοποιούν το πρόγραμμα φιλοξενίας παιδιών μέσω ΕΣΠΑ «Εναρμόνιση της Οικογενειακής και Επαγγελματικής Ζωής». Στο πρόγραμμα εντάσσονται βρεφικοί, βρεφονηπιακοί σταθμοί, παιδικοί σταθμοί, Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών (ΚΔΑΠ) και Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών με Αναπηρία (ΚΔΑΠ-ΜΕΑ), που λειτουργούν στο πλαίσιο των Δήμων.

Οι δομές που υλοποιούν αυτό το πρόγραμμα και παρέχουν υπηρεσίες φροντίδας και φιλοξενίας σε βρέφη, νήπια, παιδιά και άτομα ΜΕΑ μπορούν να καλύψουν μέχρι το 70% της συνολικής τους δυναμικότητας με τα παιδιά των «κατόχων/ωφελούμενων» «Αξίας Τοποθέτησης» (Voucher). Μπορούν, δηλαδή, να καλύψουν μεγάλο μέρος της λειτουργίας τους με τα «κουπόνια» (Voucher) των «ωφελούμενων».

Δικαίωμα συμμετοχής έχουν μητέρες, καθώς και άνδρες στους οποίους έχει παραχωρηθεί με δικαστική απόφαση η επιμέλεια των παιδιών τους και εκείνοι που βρίσκονται σε χηρεία οι οποίοι έχουν οικογενειακό εισόδημα, το οποίο δεν υπερβαίνει τις 27.000 ευρώ για μητέρες που έχουν έως 2 παιδιά, 30.000 ευρώ για μητέρες που έχουν 3 παιδιά, 33.000 ευρώ για μητέρες που

έχουν 4 παιδιά και 36.000 ευρώ για μητέρες που έχουν από 5 παιδιά και άνω. Το συνολικό οικογενειακό εισόδημα δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει το ποσό των 36.000 ευρώ.

Το ευρωπαϊκό κεφάλαιο, οι ντόπιοι καπιταλιστές και οι πολιτικοί διαχειριστές του συστήματος θεωρούν ότι οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι δεν έχουν το δικαίωμα της ακώλυτης και αδιαμφισβήτητης πρόσβασης στις κοινωνικές υπηρεσίες και τα κοινωνικά δικαιώματα (ένα τέτοιο δικαίωμα είναι και η μόρφωση, η φροντίδα και η δημιουργική απασχόληση των παιδιών τους).

Θωρούν, εν ολίγοις, ότι κάνουν παραχώρηση σε αυτούς που δημιουργούν όλο τον κοινωνικό πλούτο γι' αυτό και θεσπίζουν εισοδηματικά κριτήρια για την πρόσβαση σε κοινωνικές υπηρεσίες και ονομάζουν «ωφελούμενους» αυτούς τους ανέργους και τους εργαζόμενους.

Ενας τέτοιος Δήμος που συμμετέχει σ' αυτό το ευρωπαϊκό πρόγραμμα είναι και ο Δήμος Νέας Προποντίδας

στη Χαλκιδική, που λειτουργεί 2 Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών με Ειδικές Ανάγκες (ΚΔΑΠ ΜΕΑ) και 3 Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών (ΚΔΑΠ).

Τα προγράμματα αυτά των ΚΔΑΠ και ΚΔΑΠ-ΜΕΑ χρησιμοποιούν τις υποδομές των δημόσιων σχολείων κατά τις ώρες που αυτά δεν λειτουργούν (απογευματινές ώρες στη διάρκεια της σχολικής χρονιάς και πρωινές το καλοκαίρι) (έτσι νοείται το περίφημο «ανοιχτό σχολείο» στην κοινωνία της Διαμαντοπούλου, αλλά και των συριζαίων).

Ο Δήμος, όμως, σκέφτηκε να επεκτείνει την επικερδή μπίζνα (φανταζόμαστε ότι δεν είναι ο μόνος, όμως προς το παρόν το ρεπορτάζ διαθέτει στοιχεία μόνον γι' αυτόν τον Δήμο). Δεν αρκείται, λοιπόν, μόνο στα «κουπόνια» των «ωφελούμενων», αλλά επιζητά «πελάτες» και από άλλους εργαζόμενους γονείς που δεν ανήκουν σ' αυτή την κατηγορία. Οι «πελάτες» καλούνται να καταβάλλουν δίδακτρα ύψους 20 ευρώ μηνιαίως, τα οποία διαφοροποιούνται από παιδί σε παιδί εάν πρόκειται

για αδέρφια ή αν το παιδί παρακολουθεί μεμονωμένες δραστηριότητες και όχι το σύνολο αυτών που ανήκουν στο πρόγραμμα της δημιουργικής απασχόλησης.

Είναι γνωστό επίσης ότι στους Δήμους δίνουν και παίρνουν οι ελαστικές σχέσεις εργασίας. Στα ΚΔΑΠ π.χ. του Δήμου Νέας Προποντίδας όλοι οι εργαζόμενοι απασχολούνται με τρίμηνες συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου που ανανεώνονται.

Επιπλέον, πατώντας στην ανάγκη τους να επιβιώσουν, ο Δήμος τους υποχρεώνει, εφόσον ο αριθμός τους δεν επαρκεί να καλύψει τις ώρες των διαφόρων δραστηριοτήτων σε όλα τα ΚΔΑΠ, να μετακινούνται από Κέντρο σε Κέντρο. Μιλάμε για χιλιόμετρικές αποστάσεις καθόλου αμελητέες (ΚΔΑΠ ΜΕΑ Ν. Καλλικράτειας, ΚΔΑΠ ΜΕΑ Πορταριάς, ΚΔΑΠ Ν. Τρίγλιας, ΚΔΑΠ Ν. Καλλικράτειας, ΚΔΑΠ Ν. Μουδανίων).

Πέρα από την ταλαιπωρία που θα υποστούν οι εργαζόμενοι και τις επιπτώσεις που έχει αυτή η εξέλιξη στην ποιότητα του προγράμματος που προσφέρεται στα παιδιά, ένα ερώτημα παραμένει, ποιος αλήθεια θα επιβαρυνθεί με τα έξοδα μετακίνησης;

Η εμπειρία από τις υποχρεωτικές μετακινήσεις των εκπαιδευτικών (κυρίως ειδικοτήτων) που υπηρετούν στα δημόσια σχολεία είναι άκρως αποθαρρυντική: τα έξοδα πέφτουν στις πλάτες των ιδίων των εκπαιδευτικών, μειώνοντας παραπέρα τον ήδη εξευτελιστικό μισθό τους.

Το ρουσφέτι και ο φερετζές της Σίας

Είναι όπως ακριβώς τα γράψαμε στο προηγούμενο

φύλλο. Η ρουσφετολογική διάταξη, που ψηφίστηκε στις 31

Αυγούστου, για τη δυνατότητα κατάληψης θέσης λέκτορα από ΕΔΙΠ των πανεπιστημίων, με κριτήρια που προβλέπονταν σ' έναν παμπάλαιο νόμο του ΠΑΣΟΚ (χωρίς δηλαδή να προκηρυχτούν οι θέσεις και να μπορεί να τις διεκδικήσει κάθε ένας και καθεμιά που διαθέτει τα τυπικά προσόντα), εξακολουθεί να ισχύει. Όσο για το κουρελόχαρτο της Αναγνωστοπούλου, με το οποίο ενημέρωνε ότι η διάταξη αναστέλλεται, είναι ένας άθλιος

φερετζές, για να κατασιγάσει αντιδράσεις.

Μαζικά τα μέλη ΕΔΙΠ (που στη συντριπτική πλειοψηφία τους έχουν τα τυπικά προσόντα της ρύθμισης) κατέθεσαν αιτήσεις, οι οποίες είναι φυσικά απολύτως νόμιμες. Και βέβαια, ο μηχανισμός του ΣΥΡΙΖΑ σπεύδει να επενδύσει συνδικαλιστικά και πολιτικά σ' αυτή τη ρύθμιση, επιδιώκοντας την αναπαραγωγή και τη διεύρυνσή του με «φρέσκο αίμα».

Ξεσίπωτοι

Τι να πούμε για την υπουργό Γεμιστών και Λοιπών Εδεσμάτων Θεανώ Φωτίου, που μας έστειλε την πρόσκληση που βλέπετε αριστερά; Είναι τόσο ξεσίπωτοι που οργανώνουν φιέστες που οι παραδοσιακοί φιλόπληροι αποφεύγουν να διοργανώσουν (υποτίθεται ότι η φιλοπληρία πρέπει να ασκείται διακριτικά). Κάνουν φιέστες για να διαφημίσουν ότι δίνουν ένα πιάτο φαί στα παιδιά που η πολιτική τους έχει καταδικάσει σε πείνα!

Το ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

σας προσκαλεί στην εκδήλωση για τα:

“ΣΧΟΛΙΚΑ ΓΕΥΜΑΤΑ”

Κυριακή 11 / 9, ώρα 11:30 π.μ.

ΔΕΘ, Περίπτερο 15, stand 11

Με εκτίμηση

Θεανώ Φωτίου
Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας,
Κοινωνικής Ασφάλισης και
Κοινωνικής Αλληλεγγύης

Ο κραυγαλέος ρατσισμός τύπου Ωραιόκαστρο

Αλλοθι για τη γκετοποίηση και την εξαθλίωση των προσφύγων

Αν ο ρατσιστής-πογκρομιστής δήμαρχος του Ωραιόκαστρου και οι σύλλογοι γονέων των σχολείων του σαλονικιώτικου προάστιου δεν υπήρχαν, θα έπρεπε να είχαν εφευρεθεί. Διότι ο δικός τους αποκρουστικός ρατσισμός, που φτάνει σε επίπεδα απαρτχάιντ, αποτελεί ένα πρώτης τάξης άλλοθι για την εγκληματική πολιτική κράτους-ΕΕ έναντι των προσφύγων, αλλά και μια ευκαιρία για επίδειξη τζάμπα ανθρωπισμού από πολλούς και διάφορους.

Γιατί μας ξενίζει η ρατσιστική συμπεριφορά των συγκεκριμένων; Πρώτη φορά είναι που οι γονείς σε σχολεία «καλών» περιοχών κάνουν το ίδιο; Το Ωραιόκαστρο είναι πιο «ιν» περιοχή από το Χαλάνδρι και το 2012 δεν απέχει δα κάναν αιώνα από το 2016. Ήταν το 2012 που γονείς από δύο δημοτικά σχολεία του Χαλανδρίου προσπάθησαν να αποκλείσουν από τα σχολεία τσιγγανάκια, επικαλούμενοι... υγειονομικούς κινδύνους (γράψαμε αναλυτικά τότε, όπως μπορείτε να διαβάσετε στο (<http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/17977.Ρατσιστικό-δηλητήριο-με-άλλοθι-την-κρατική>)).

Τι τσιγγανάκια τι προσφυγάκια; Σημασία έχει ότι δεν ανήκουμε στην ίδια κοινωνική τάξη ή -για να το πούμε διαφορετικά- σημασία έχει οι παρίες της κοινωνίας να μην επιτρέπεται να «ρυμουλκούν» στο δικό τους κοινωνικό «βυθό» τα παιδιά των καθυσπράτει οικογενειών, που έχουν μπροστά τους λαμπρό μέλλον. Είμαστε σίγουροι ότι αρκετοί απ' αυτούς που συμμετέχουν σε τέτοιες ρατσιστικές εκδηλώσεις

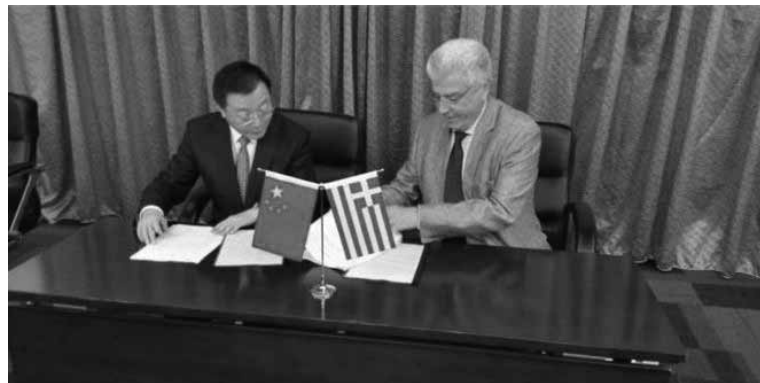
δεν είναι κλασικοί φασίστες. Μπορεί και να έχουν δακρύσει στη θέα των προσφύγων που κατέβαιναν τρέποντας από τα άθλια φουσκωτά σε κάποια ακτή της Λέσβου. Μπορεί κάποιο Σάββατο, βγαίνοντας από το σούπερ μάρκετ της περιοχής τους, να άφησαν ένα πακέτο μακαρόνια, ένα πακέτο ρύζι και μια οδοντόπαστα στο καλάθι του «Κοινωνικού Παντοπωλείου» του δήμου τους ή της ενορίας της Αγίας Βαρβάρας της μεγαλομάρτυρος, που συγκέντρωνε χρήσιμα πράγματα για τους πρόσφυγες. Άλλο η επίδειξη φιλανθρωπίας, όμως, και άλλο να έχουμε τους «βρομιάρηδες» δίπλα στις μεζονέτες μας και τα παιδιά τους να πηγαίνουν στο ίδιο σχολείο με τα δικά μας, υποβαθμίζοντας το επίπεδο του σχολείου και σπέρνοντας αρρώστιες. Τι αρρώστιες; Μην περιμένετε σαφείς και ψυχραιμες απαντήσεις από ανθρώπους που δεν μπαίνουν στη θάλασσα μαζί με τουρίστες, γιατί είναι -λέει- «αλάδωτοι» (δεν έχουν βαπτιστεί κατά το ορθόδοξο τυπικό, αν δεν το καταλάβατε)!

Αυτός ο όχλος, λοιπόν, που συνήθως είναι μικροαστικός αλλά θα μπορούσε να είναι και εργατικός (γιατί ειδικά στο ζήτημα του σχολείου η εργατική τάξη συμπεριφέρεται εν πολλοίς σαν τη μικροαστική), που άγεται και φέρεται από παπάδες και βλαχοδήμαρχους, είναι θύτης και θύμα ταυτόχρονα. Θύτης των προσφύγων (όπως σε άλλες περιπτώσεις των Τσιγγάνων, των τοξικοεξαρτημένων, των ψυχικά ασθενών) και θύμα ενός συστήματος που τον χρησιμοποιεί σαν τάγμα

εφόδου για να αποπροσανατολίζει και να φασιστικοποιεί την εργαζόμενη κοινωνία. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όμως, έγινε και φερτζές ενός συστήματος που αντιμετωπίζει τους πρόσφυγες σαν «τεμάχια» για τα οποία εισπράττει «τροφεία» και «φύλλακτρα» από την ΕΕ.

Γιατί όλοι αυτοί που εκστρατεύουν υποκριτικά και πουλάνε τζάμπα ευαισθησία από τα ερτζιανά και τις στήλες των εφημερίδων, δεν λένε κουβέντα για την πολιτική των μαζικών απελάσεων, στην οποία έχει συμφωνήσει το ελληνικό κράτος, για την αθλιότητα των καταυλισμών στους οποίους πέταξαν τους πρόσφυγες, για τα εκατοντάδες ασυνόδευτα παιδιά που γίνονται θύματα κάθε είδους εκμετάλλευσης, για τις εγκύους της Ριτσώνας που δεν έχουν γιατρό και αντιμετωπίζουν με τρόπο την προοπτική να γεννήσουν χωρίς ούτε μια μαμή δίπλα τους, για το πάρτι των ΜΚΟ που παίρνουν τις δουλειές και τις διεκπεραιώνουν είτε με τζάμπα εθελοντές είτε με άθλια αμειβόμενους εργαζόμενους; Πίσω από την καταδίκη των άθλιων του Ωραιόκαστρου, κρύβει τις πομπές του ένα ολόκληρο σύστημα φυλάκισης και εξαθλίωσης των προσφύγων και τρέφει την υποκρισία της μια κοινωνία ηττημένη, μπαϊλντισμένη, αποχαυνωμένη.

Να καταγγείλουμε τον απροκάλυπτο ρατσισμό, όμως πίσω από τα δέντρα να βλέπουμε και το δάσος. Πολιτικά πρέπει να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας, όχι ως πονόψυχο φιλάνθρωποι και αντιρατσιστές.

Στα χνάρια του Λαφαζάνη ο Σκουρλέτης

Μνημόνιο κατανόησης με την κινεζική CMEC υπέγραψε την περασμένη Τετάρτη η ΔΕΗ, παρουσία του Σκουρλέτη, ο οποίος μια μέρα πριν είχε περάσει από τον «πάγκο» της τρόικας στο «Χίλτον». Δεν ξέρουμε αν η τρόικα εγκρίνει τη συγκεκριμένη πρωτοβουλία, όμως ένα ΜοU (Μνημόνιο Κατανόησης και όχι Συνεργασίας, όπως πονηρά έγραψε ο Σκουρλέτης στο δελτίο Τύπου του υπουργείου του) είναι απλά ένα ευχολόγιο. Ενα κείμενο χωρίς καμιά νομική ισχύ και χωρίς καμιά δέσμευση από τις πλευρές που το υπογράφουν. Το συγκεκριμένο ΜοU έρχεται ως συνέχεια της «συμφωνίας εμπιστευτικότητας», που υπέγραψαν ο Παναγιωτάκης της ΔΕΗ με τον Ζανγκ Κουν της CMEC (φωτογραφία), κατά τη διάρκεια της επίσκεψης του Τσίπρα στο Πεκίνο.

Υποτίθεται πως πρόκειται για μια επιθετική κίνηση της ΔΕΗ που θέλει να ελέγξει η ίδια (και όχι οι δανειστές) την υποχρεωτική από το Μνημόνιο μείωση του μεριδίου της σε παραγωγή και λιανική πώληση, μέχρι το 2019. Συνεταιρίζεται με τους Κινέζους και αντιμετωπίζει αυτή την υποχρέωση. Σύμφωνα με όσα διαρρέονται, θα δημιουργηθεί ένα κοινοπρακτικό σχήμα, στο οποίο η ΔΕΗ θα εισφέρει τη λιγνιτική μονάδα Μελίτη Ι (στην περιοχή της Φλώρινας), η δε CMEC θα βάλει 700 εκατ. ευρώ για την κατασκευή μιας δεύτερης λιγνιτικής μονάδας, της Μελίτη ΙΙ. Η τροφοδοσία των δύο μονάδων θα γίνεται από τα ιδιωτικά λιγνιτωρυχεία της Αχλάδας και της Βεύης, κίνηση που παρουσιάζεται ως λύση και στην υποχρέωση για απελευθέρωση της λιγνιτικής ενέργειας, για την οποία η ΔΕΗ και η Ελλάδα απειλούνται με πρόστιμο από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Όλα αυτά είναι ένα ωραίο success story, παρόμοιο του οποίου έχουμε ξαναδεί, από την πρώτη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων. Τότε που ο προκάτοχος του Σκουρλέτη, Π. Λαφαζάνης είχε κάνει Παγκράτι-Κολιάτσου το ταξίδι Αθήνα-Μόσχα, υπέγραψε Μνημόνια με τους Ρώσους, «έστηνε» φανταστικούς Greek Stream και έδειχνε την πόρτα στον αμερικανό απεσταλμένο Άμος Χοχστάιν, που του έλεγε ν' αφήσει τις «μακακίες». Δεν υπάρχει περίπτωση να υπογραφεί ενεργειακή συμφωνία στην Ελλάδα, αν δεν εγκριθεί πολιτικά από τους αμερικανούς ιμπεριαλιστές και νομικοπολιτικά από την Επιτροπή Ανταγωνισμού της Κομισιόν.

Αναψε η Κομισιόν το πράσινο φως για την είσοδο των κινέζων ιμπεριαλιστών στην ελληνική ενεργειακή αγορά και μάλιστα με την εκμετάλλευση ενός φθηνού καυσίμου, όπως είναι ο λιγνίτης; Απ' όσο ξέρουμε όχι. Αλλωστε, η υπόθεση βρίσκεται ακόμα στη φάση της υπογραφής ΜοU, που απέχει πάρα πολύ από τη φάση της υπογραφής μιας σύμβασης, η οποία θα πρέπει να περάσει από την έγκριση της Κομισιόν. Γι' αυτό μιλάμε για σκουρλέτειο success story, ανάλογο του Λαφαζανικού.

Ακόμα και στο επίπεδο του σχεδίου επί χάρτου, όμως, η ελληνοκινεζική σύμβαση αποκαλύπτει τη λογική της αποικιοκρατίας στην οποία είναι απόλυτα υποταγμένη η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Σύμφωνα με όσα διέρρευσαν, στο κοινοπρακτικό σχήμα οι Κινέζοι θα έχουν ποσοστό τουλάχιστον 51%, το οποίο ενδέχεται να ανέβει, γιατί η συμμετοχή της ΔΕΗ θα καθοριστεί από την αποτίμηση της μονάδας Μελίτη Ι που θα εισφέρει στην κοινοπραξία. Ετσι, με ποσοστό πολύ κάτω από το μισό (δεδομένου ότι στο κοινοπρακτικό σχήμα θα συμμετάσχει και ο ιδιώτης ιδιοκτήτης του λιγνιτωρυχείου), η ΔΕΗ δε θα έχει το μάντζιμεντ της επιχείρησης, που θα βρίσκεται στα χέρια των κινέζων ιμπεριαλιστών, οι οποίοι -όπως απέδειξαν και με την απόκτηση του λιμανιού του Πειραιά- δεν ανέχονται να βάζουν κεφάλαια και να κάνει κουμάντο άλλος (κάθε μονοπωλιακός όμιλος το ίδιο θα έκανε στη θέση τους).

Ο Σκουρλέτης, όμως, προσπαθεί να παρουσιάσει αυτό το αποικιοκρατικής οσμής σχέδιο επί χάρτου σαν μια μεγαλοφυή επιχειρηματική κίνηση «διασποράς του κινδύνου», ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται για τμηματική εφαρμογή του σχεδίου της «μικρής ΔΕΗ» (ήδη ετοιμάζεται δημόσια πρόσκληση προς ιδιώτες καπιταλιστές για επένδυση και στον ΑΗΣ Αμυνταίου Φλώρινας). Το αν αυτό το σχέδιο ιδιωτικοποίησης θα γίνει με τους Κινέζους ή με κάποιους Ευρωπαίους, δεν αλλάζει σε τίποτα τον αποικιοκρατικό του χαρακτήρα.

Τις επόμενες μέρες θα πληροφορηθούμε τι ποσοστό της ΔΕΗ και του ΑΔΜΗΕ θα περάσει στο νέο Υπερταμείο Ξεπουλήματος Δημόσιας Περιουσίας. Οι πληροφορίες λένε ότι θα περάσει το 34% της ΔΕΗ και το 51% του ΑΔΜΗΕ. Ο,τι και να πουν οι συριζαίοι (ότι δεν πρόκειται για ξεπούλημα, αλλά για αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και τα παρόμοια), η εικόνα που έχει ο ελληνικός λαός δεν αλλάζει. Υπάρχει και η σχετική εμπειρία πλέον. Γι' αυτό και χρειάζονται κινήσεις σαν αυτή με τους Κινέζους, σε μια προσπάθεια να πουν ότι αυτοί δεν ξεπουλάνε αλλά ακολουθούν πολυδιάστατη αναπτυξιακή πολιτική. Όμως, απ' όπου και να πιάσεις τις κινήσεις τους, «βρομάνε» αποικιοκρατία.

Οχι δυο μέτρα και δυο σταθμά

Σε συνέντευξή του στην ιστοσελίδα Press Publica, ο πρόεδρος της Ενωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, πρόεδρος Πρωτοδικών Χριστόφορος Σεβαστίδης εξηγεί για ποιο λόγο η ΕΔΕ επιτέθηκε στην Κομισιόν για το ζήτημα της ΕΛΣΤΑΤ: «Πριν λίγες ημέρες η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με δηλώσεις 3 επιτρόπων της, γνωρίζοντας ότι υπάρχει εκκρεμής δικαστική διαδικασία στην υπόθεση της ΕΛΣΤΑΤ, κάλεσε τις ελληνικές αρχές “να αντιμετωπίσουν ενεργά και δημόσια την εσφαλμένη εντύπωση ότι τα δεδομένα υπέστησαν παραποίηση κατά την περίοδο 2010-2015 και να προστατεύσουν την ΕΛΣΤΑΤ και το προσωπικό της από παρόμοιους αβάσιμους ισχυρισμούς”. Πώς θα μπορούσαν οι ελληνικές αρχές να αντιμετωπίσουν την κατά την άποψη της Επιτροπής εσφαλμένη εντύπωση και πώς θα μπορούσαν να προστατεύσουν το προσωπικό

της ΕΛΣΤΑΤ, εκτός από εξωθεσμικές παρεμβάσεις στη Δικαιοσύνη; Πρόκειται για ωμή παρέμβαση στα εσωτερικά ενός κράτους - μέλους και μάλιστα επιχειρώντας να χειραγωγήσουν τις δικαστικές αρχές».

Ενας δικαστής θα έπρεπε να μπορεί να ξεχωρίσει το τυπικό από το ουσιαστικό. Η Κομισιόν ζήτησε από την κυβέρνηση να αντιμετωπίσει «ενεργά και δημόσια την εσφαλμένη εντύπωση». Της ζήτησε, δηλαδή, να κάνει δήλωση ότι τα στοιχεία είναι σωστά και δεν αμφισβητούνται. Οπως και έγινε, με τον πιο επίσημο τρόπο: παρέμβαση Χουλιαράκη στη Βουλή, την οποία η Κομισιόν έκρινε ικανοποιητική. Ο ίδιος ο Τσίπρας, αναφερόμενος στην «παρέμβαση των Ευρωπαίων», είπε ότι αυτή «ίσως και να παρεξηγήθηκε», διότι δεν ζητάν καμιά παρέμβαση από την ελληνική πλευρά στην ελληνική δικαιοσύνη, ούτε ζητούν η δικαιοσύνη

να μην ερευνήσει. Ζητούν να υπάρξει μια διαβεβαίωση για λόγους που έχουν να κάνουν με την προοπτική του προγράμματος και τη συζήτηση που διεξάγεται για το χρέος, αν αμφισβητούμε ή δεν αμφισβητούμε τα στοιχεία που αφορούν το τρίτο πρόγραμμα».

Επομένως, βάσει των όσων εξηγεί ο Σεβαστίδης, ή η ΕΔΕ παρεξήγησε την παρέμβαση της Κομισιόν και οφείλει να ζητήσει συγγνώμη ανακαλώντας την ανακοίνωσή της, ή θεωρήσε «εξωθεσμική παρέμβαση στη Δικαιοσύνη» τη δήλωση Χουλιαράκη. Όσο η ΕΔΕ δεν ανακαλεί την ανακοίνωσή της, δικαιούμαστε να θεωρούμε ότι ως «εξωθεσμική παρέμβαση στη Δικαιοσύνη» θεωρεί την κυβερνητική δήλωση περί ορθότητας των στοιχείων της ΕΛΣΤΑΤ. Γιατί ποιο συμβούλιο εφετών μπορεί να παραπέμψει τον Γεωργίου και ποιο εφετείο κακουργημάτων μπορεί να

τον καταδικάσει, όταν όχι μόνο η Κομισιόν αλλά και η κυβέρνηση δηλώνει ότι τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ είναι σωστά;

Μ' αυτή τη λογική, όμως, περιμένουμε από την Ενωσή Δικαστών και Εισαγγελέων να εκδώσει μια ανακοίνωση και να μιλήσει για απαράδεκτη εξωθεσμική παρέμβαση του Τσίπρα στη Δικαιοσύνη, απ' αφορμή την τοποθέτησή του ότι «δεν γίνονται αυτά τα πράγματα, δεν δίνω ούτε μια πιθανότητα» να κάνει το ΣτΕ δεκτή την προσφυγή των καναλαρχών κατά του «νόμου Παππά». Και μάλιστα, να στηρίζει αυτή την εκτίμηση στο ότι «το ΣτΕ στην προσωρινή του απόφαση έχει μιλήσει για δημόσιο συμφέρον». Αμφιβάλλουμε, όμως, αν η ΕΔΕ θα τολμήσει να εκδώσει τέτοιου περιεχομένου ανακοίνωση για τις δηλώσεις Τσίπρα. Θα τις καταπιεί αμάσητες, για ευνόητους λόγους.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Τι λαμπρά καλοκαίρια! Τι ευγενικά κάμπινγκς, βρίθοντα πολιτικών και οικολογικών ευαισθησιών. Αχ, συμμετέχω, μοστράρω, βλέπω και βλέπομαι, τσαμπουκαλεύομαι από μακριά κόντρα στις σφαλιάρες, πετάω επαναστατικές κορώνες, υπάρχω! Θαύμα, θα τα ξαναπούμε του χρόνου. Θα σου γράφω, σ' αγαπώ!

«Εκείνος που σε επαινεί για κάτι που δεν έχεις, επιθυμεί να σου πάρει εκείνο που έχεις» (Δημόκριτος).

Εξακολουθεί να προσφέρει αφειδώς ψυχαγωγία η πρώτη φορά δεξιά αριστερά. Λίγο με τα καμώματα και τις δηλώσεις - εκθέσεις ιδεών Τσίπρα (τύπου μαθητή δημοτικού), λίγο με τα on camera τηλε-φωνικά σόου βουλευτών (Θάσος), στοιχεία παλαιοκομματικής κοπής και δοκιμασμένα στα χρόνια, από εκείνους που αντιμάχονται και καταργούν το παλιό. Η διασκέδαση δεν λείπει ούτε στιγμή, τόσο που δεν ξέρεις τι να πρωτοκαταγράψεις κάποιες φορές.

Καλά που έγινε ο αγιασμός στα Μ.Λ.-Κ.Κ.Ε. (Μαζική Λοβοτομή - Κάτεργα Καπιταλιστικής Επιμόρφωσης) που συνοψίζονται στον όρο «σχολεία», και το πόπολο στην επαρχία είδε live τους πανταχόθεν εξαφανισμένους βουλευτάδες και ινστρούκτορες της κυβέρνησης. Επίσης, είχε τη μεγάλη ευκαιρία να ακούσει καθαρά στα σχολικά προαύλια το «νίκας τοις βασιλεύσι», που -μετά τον πάλοι ποτέ θόρυβο για κατανάλωση- θυμίσει ότι οι... βασιλεύσι πρόσθεσαν άλλη μια νίκη-παράσημο στα ένδοξα πέτα τους...

Μπορεί να είπαμε πολλά και διάφορα για τον Πάγκαλο, αλλά πρέπει να είμαστε και δίκαιοι: είπε εκείνο το αζεπέραστο «Φαυλόπουλος», έστω κι αν -απ' ό,τι βλέπουμε- ξεχάστηκε.

Στα πακέτα τσιγάρων και καπνού φρόντισαν από παλιά να βάλουν απειλές του τύπου «αν το ανάψεις θα πεθάνεις» ή «μην καπνίζεις, βλάπτεις το πουλί σου». Περιμένουμε τώρα από την «πρώτη φορά αριστερά» να βάλει το δικό της στίγμα, σ' έναν άλλο τομέα που αποδεδειγμένα κατέχει εξίσου καλά με την «τελευταία φορά δεξιά»: Να μπουν ανάλογες επισημάνσεις και στους φακέλους μισθοδοσίας (ναι, υπάρχουν μερικοί τέτοιοι ακόμη...), όπως «το χρήμα διαφθείρει εσάς και τα παιδιά σας» ή «όσο πιο πολύ μαζεύεις τόσο πιο πολύ χαζεύεις». Δικαιολογώντας με ακόμη πιο τρανταχτά επιχειρήματα το μάταιο και ανούσιο της «απασχόλησης», του οποίου υπεραιμύνεται σθεναρά κι απαρέγκλιτα...

Σχετική και η «είδηση» των ημερών: «Την πρώτη θέση μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών καταλαμβάνει η Ελλάδα αναφορικά με την εργασιακή ανασφάλεια», είναι ένα από τα ενδιαφέροντα και άκρως ανησυχητικά συμπεράσματα της έρευνας Consumer Confidence της Nielsen για το δεύτερο τρίμηνο του 2016» λέει, προσθέτοντας -μεταξύ πολλών άλλων- ότι «τέσσερις στους δέκα Έλληνες ανησυχούν για την εργασία τους, ενώ για την οικονομία το 34% των Ελλήνων». Το γιατί δεν ανησυχούν οι υπόλοιποι έξι στους δέκα, είναι πολύ εύκολο να το φανταστεί κάποιος...

Για την ιστορία: Η παν-ινδική απεργία που κινητοποίησε πριν από μερικές ημέρες ολόκληρη την Ινδία, είναι πιθανόν η μεγαλύτερη απεργία εργαζομένων στην ανθρώπινη ιστορία, με ορισμένες εκτιμήσεις να ανεβάζουν τον αριθμό των απεργών σε 150 εκατομμύρια.

Αχ βρε Χίλαρι, μας ανησύχησες με το να καταρρεύσεις την ημέρα κατάρρευσης των δίδυμων πύργων!

Και ο εμπαιγμός συνεχίζεται, τα χρόνια κυλάνε, φεύγουν οι κουρασμένες στρατιές των προδομένων κι έρχεται φρέσκο αίμα από τη φάρα που νομίζει πως ο κόσμος θ' αλλάξει από μόνος του, καλώντας τους μάλιστα και στη δεξίωση που θ' ακολουθήσει.

Βρε τι πάει και θυμάται κανείς! Παρακαλώ εγερθείτε για το προσκλητήριο μεμονωμένων παρελθοντικών και παντελώς λησμονημένων περιστατικών Εκκλησίας-Δικαιοσύνης και ξανακάθεστε μετά: Παντελεήμων, Γιοσάκης, Κουλουσούσας, Σταυρόπουλος, Νικόδημος, Νικηφόρος, Θεόκλητος, Γερμανός, Στέφανος, Βαβύλης, Τριανταφυλλάκης, Τσεβί, Στάθης, Ηλία, Κελαλίδου, Αθανασόπουλος, Καλούσης, Βαζαίος, Μπουρμπούλια, Παπαδουκάκης και λοιποί ων ουκ εστί τέλος. Και για όσους ξέχασα ένοχοι, για να θυμηθούμε και τα... παράπλευρα.

Κοντά στα παραπάνω και με το «για όσα ξέχασα ένοχοι», θυμηθήκαμε και έναν από τους αμέτρητους αμίμητους διαλόγους που -επίπονα και μακροσκελώς- κατέγραψε στο αλήστου μνήμης παρελθόν η στήλη: πρόεδρος Μαργαρίτης: Ποια είναι η Πάρνηθα; Εισαγγελέας Λάμπρου: Το βουνό κ. πρόεδρε, εδώ πλησίον στην Αττική.

«Παραγίος κάθε λεχρίτη, ξενοσκόφτης, ξενολύφτης / προσκυνά τον όποιον τύχη, παλιοταγματοασφαλίτης / της πατρίς αξιος πολίτης» (Χρήστος Κατσιγιάννης - «Ο αξιος πολίτης»).

Κοκκινόσκουφίτσα

Στο αρχείο η δίκη των νεοναζί!

Το ρεπορτάζ της εφημερίδας μας από τη δίκη της Χρυσής Αυγής, που συνοδεύεται από έρευνα στο υλικό της ογκώδους δικογραφίας για τη νεοναζιστική οργάνωση, έχει αποκαλύψει έναν τεράστιο κύκλο συγκάλυψης και παραλείψεων, μέσω του οποίου ο αστυνομικός και δικαστικός μηχανισμός προσπαθεί να ρίξει στα μαλακά τα γκεσέμια των ταγμάτων εφόδου και τους καθοδηγητές τους, ακόμα και σε περιπτώσεις καραμπινάτης εγκληματικής δράσης.

Ακόμα και σε χαμηλότερης ποινικής σημασίας υποθέσεις, όμως, φαίνεται καθαρά το πλέγμα προστασίας που οι μηχανισμοί καταστολής έχουν ορθώσει γύρω από τη νεοναζιστική συμμορία. Δημοσιεύουμε παρακάτω, χωρίς κανένα δικό μας σχόλιο ή προσθήκη, ανακοίνωση του Αυτοδιαχειριζόμενου Κοινωνικού-Πολιτικού και Πολιτιστικού Χώρου «Η ΣΦΗΝΑ» της Θήβας, που αναφέρεται στην αρχειοθέτηση δικογραφίας με πρωταγωνιστές χρυσαυγίτες τραμπούκους.

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ ΣΤΗ ΘΗΒΑ ΜΠΑΙΝΕΙ ΣΤΟ ΑΡΧΕΙΟ

Την 28η Οκτώβρη 2015, ανήμερα της επετείου του αντιφασιστικού ΟΧΙ του ελληνικού λαού, βρέθηκε στη Θήβα, μετά από πρόσκληση του Δήμου, ο βουλευτής Βοιωτίας της

Χρυσής Αυγής με συνοδεία τον αστυνομικό αδελφό του και ένα τσούρμο φασισταριών.

Αποτελούσε πρόκληση για το λαό της Θήβας, που έχει προσφέρει στον αντιφασιστικό αγώνα, οι νοσταλγοί του Χίτλερ να προσκληθούν να καταθέσουν στεφάνι στη μνήμη αλήθεια ποιών; Των θυμάτων των SS ή των ταγματασφαλιτών συνεργατών των γερμανο-ιταλών κατακτητών;;; Η πρόκληση απαντήθηκε από παρευρισκόμενους αντιφασιστές με αντιφασιστικά συνθήματα κατά την κατάθεση στεφανίου από τον βουλευτή της νεοναζιστικής εγκληματικής οργάνωσης Καρακώστα.

Στη συνέχεια -κατά τη γνωστή τακτική των εγκληματικών συμμοριών- τρία μέλη της συνοδείας του βουλευτή της Χρυσής Αυγής, ανάμεσά τους και ο αστυνομικός αδελφός του Ζαχ. Καρακώστας, ξεμονάχιασαν και χτύπησαν έξω από το ΑΤΜ του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου τον Σπύρο Πρεβεζάνο, έναν από τους αντιφασιστές αγωνιστές, που παραβρέθηκαν στην διαμαρτυρία.

Η συνέχεια γνωστή: Η Χρυσή Αυγή με ανακοίνωση της Τ.Ο. Βοιωτίας-Εύβοιας αρνείται τη συμμετοχή της στο γεγονός και επιδίδεται σε ύβρεις. Ο αστυνομικός αναγνωρίζεται και τίθεται σε διαθεσιμότητα, η οποία αίρεται μετά από τρεις

μήνες. Για την ηγεσία της ΕΛΑΣ δεν αποτελεί ατιμωτικό αδίκημα η βιαιοπραγία ενός αστυνομικού εις βάρος πολίτη με διαφορετικές απόψεις. Η διαμαρτυρία αποτελεί άποψη, ενώ η βιαιοπραγία έγκλημα. Ή μήπως όχι; Για τη Δικαιοσύνη όμως τα πράγματα φαίνεται να είναι αλλιώς, όταν αφορά στα χαϊδεμένα παιδιά της Χρυσής Αυγής. Πέρασε ένα εξάμηνο σχεδόν, για να αποδοθούν κατηγορίες σε βαθμό «πταίσματος» σε βάρος μόνο δυο εκ των τριών συναυτουργών, ενώ ο τρίτος αναγνωρίστηκε μόλις πρόσφατα. Κι αυτό, όταν η επίθεση και οι συναυτουργοί της είχαν καταγραφεί από κάμερα του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου.

Καμία σύνδεση με τη Χρυσή Αυγή δεν βρήκε ο εισαγγελέας, παρά το υλικό της δικογραφίας που συνέδεε τους συναυτουργούς -και οι τρεις από Λιβαδειά- με το λιβαδεϊτή βουλευτή της Χρυσής Αυγής.

Επισφράγιση των παραπάνω είναι ότι με βάση διάταξη του Ν. 4411/2016, που ψήφισε το καλοκαίρι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όλα τα πταίσματα, τα οποία έχουν τελεσθεί μέχρι και τις 31.3.2016 τίθενται αυτόματα στο αρχείο. Δεν μας προξενούν εντύπωση όλα αυτά. Ο δολοφόνος του Φύσσα κυκλοφορεί ελεύθερος, ενώ η δίκη της Χρυσής Αυγής σέρνεται για χρόνια, προσφέροντας άλλοθι στη νεοναζιστική

συμμορία να διασπείρει το φασιστικό-ρατσιστικό της δηλητήριο και να συνεχίζει την εγκληματική της δράση. Δεν χρειάζεται πολύ φαντασία για να υποθέσουμε τι θα γινόταν αν στη θέση του αστυνομικού χρυσαυγίτη ήταν ένας αριστερός ή αναρχικός κοινωνικός αγωνιστής. Θα φορτωνόταν όλο τον Ποινικό Κώδικα στην πλάτη του, όπως τόσοι και τόσοι.

Η «καταργημένη» πλέον δίκη αποτελεί ευκαιρία, για να διατρανώσει ο θηβαϊκός λαός την απέχθειά του στα ναζιστικά σκουπίδια και την εγκληματική ιδεολογία τους. Να μην επιτρέψουμε η Χρυσή Αυγή να το παρουσιάσει ως «αθώωση». Η Δημοτική Αρχή να αναλάβει επιτέλους τις ευθύνες της «για την πρόσκληση στη Χ.Α.» και να πάψει να κρύβεται πίσω από δήθεν «πρωτόκολλα». Η οριστική καταδίκη της Χρυσής Αυγής στη συνείδηση του λαού, η απομόνωσή της και η αποκάλυψη του χαρακτήρα της ως μαντρόσκυλου του συστήματος και όχι ως δήθεν «αντισυστημικού» κόμματος θα αποτελεί τη βαρύτερη καταδίκη.

ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΒΑΘΕΙΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕ ΤΟΝ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΘΑΝΕΙ ΜΟΝΟΣ - ΤΣΑΚΙΣΕ ΤΟΝ

Σφήνα

12/9/2016

Υποκριτές ένθεν κακείθεν

Πρόκειται ασφαλώς για υποκρισία και των κομμάτων της αντιπολίτευσης και των μη κυβερνητικών ΜΜΕ που φωνάζουν για ηθικό σκάνδαλο λόγω της τραπεζικής χρηματοδότησης της «Αυγής» με εγγύηση της κρατικής επιχορήγησης του ΣΥΡΙΖΑ, που έδωσε με επιστολή του ο Τσίπρας. Εχουν κάνει τα ίδια και χειρότερα επί σειρά δεκαετιών. Αλλωστε, καταχρεωμένα δεν είναι μόνο τα ΜΜΕ, αλλά και τα δύο κόμματα του πάλοι ποτέ δικομματισμού, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι δικαιώνεται ο ΣΥΡΙΖΑ ή ότι μπορεί να μιλά για «ηθικό πλεονέκτημα». Η επιστολή Τσίπρα, βάσει της οποίας η Εθνική Τράπεζα έδωσε στην «Αυγή» δάνειο 1,5 εκατ. ευρώ το 2009 (επί Καραμανλή) δεν έχει καμιά νομική αξία. Χαριστικό ήταν το δάνειο. Αυτό όμως είναι πταίσμα, όπως και η συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο της «Αυγής» κάποιες κυπριακές offshore (πίσω από την οποία κρύβεται, προφανώς, κάποιος... σύντροφος καπιταλιστής). Το μεγαλύτερο σκάνδαλο είναι η έμμεση κρατική χρηματοδότηση, μέσω διαφημιστικών καταχωρήσεων τραpezών.

Κατά τα μνημονιακά χρόνια, όταν οι τράπεζες ανακεφαλαιοποιούνταν με λεφτά του ελληνικού λαού, η «Αυγή» έπαιρνε διαφήμιση εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ. Το 2013 115,5 χιλιάδες, το 2014 272,5 χιλιάδες, το 2015 489,7 χιλιάδες. Μια χαρά παραδάκι έπαιρνε και επί Σαμαροβελίξελων, ενώ επί κυβέρνησης Τσιπροκαμμένων το ποσό σχεδόν διπλασιάστηκε. Περιττεύει να πούμε ότι η κυκλοφορία της έμεινε στα ίδια ισχνά επίπεδα. Τη διαφήμιση δεν την έπαιρνε λόγω κυκλοφορίας, αλλά επειδή υπάρχει μια «ομερτά» ανάμεσα στις διάφορες αστικές φατρίες. Αυτή την «ομερτά» έσπασε ο ΣΥΡΙΖΑ και γι' αυτό οι άλλοι κάλεσαν τον Στούμπο στην εξεταστική επιτροπή της Βουλής και έβγαλαν τα άπλυτα της «Αυγής» στη φόρα.

Σημασία έχει το πετσόκομμα, όχι οι δόσεις που θα μοιράσουν τα αναδρομικά

Να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλειψω λάδι να γειάνει. Τη λαϊκή παροιμία θυμίζει η κυβερνητική συμπεριφορά απέναντι στους συνταξιούχους που τους πετσόκοψε το ΕΚΑΣ. Μετά το σάλο που ξέσπασε, όταν έγινε γνωστό ότι η κυβέρνηση προτίθεται να κρατήσει σε τρεις δόσεις τα αναδρομικά από το πετσόκομμα των επικουρικών συντάξεων, που σε ορισμένες περιπτώσεις θα ισοδυναμούσε με μηδενισμό της επικουρικής για μερικούς μήνες, στα κυβερνητικά κλιμάκια επικράτησε πανικός. Ετσι, άρχισαν να ψάχνουν τρόπο να μοιράσουν το αναδρομικό πετσόκομμα σε περισσότερους μήνες.

Τη λύση φαίνεται ότι τη βρήκαν σε προώθηση ρύθμισης που προβλέπει την εφαρμογή και στον ιδιωτικό τομέα της τροπολογίας Χουλιαράκη, που ψηφίστηκε τον περασμένο Ιούλη για το Δημόσιο και ορίζει ότι κάθε δόση αναδρομικών «δεν μπορεί να υπερβαίνει το 1/10 του ακαθάριστου ποσού της μηνιαίας σύνταξης». Ετσι, η κάθε δόση για τα αναδρομικά δε θα μπορεί να είναι μεγαλύτερη από το 10% της νέας επικουρικής σύνταξης (όπως επανυπολογίστηκε). Δεδομένου ότι το πετσόκομμα ισχύει από τον Ιούνιο, όσοι συνταξιούχοι μπήκαν στο πρώτο «πακέτο» πετσοκόμματος «χρωστούν» αναδρομικά για Ιούνιο και Ιούλη και όσοι μπήκαν στο δεύτερο «πακέτο» «χρωστούν» αναδρομικά για Ιούνιο, Ιούλη και Αύγουστο. Κι επειδή υπάρχει και τρίτο «πακέτο», θα υπάρξουν συνταξιούχοι που θα «χρωστούν» τέσσερις μήνες αναδρομικά.

Η ρύθμιση ενδεχομένως να προσκρούσει στην τρόικα, ιδιαίτερα αν κάποιες δόσεις πάνε για τον επόμενο χρόνο, δεδομένου ότι είχε υπολογιστεί συγκεκριμένο ποσό για το 2016 από το πετσόκομμα στις επικουρικές. Τότε θα μπουν στη λογική της αναζήτησης ισοδυναμίων, κατά τη γνωστή μπακαλική όλων των μνημονιακών κυβερνήσεων. Δε θέλουμε να μπούμε σε μια τέτοια συζήτηση, γιατί θα παίζαμε το παιχνίδι της μνημονιακής συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων. Σημασία έχει αυτό καθαυτό το πετσόκομμα των συντάξεων (που δε θα είναι το τελευταίο, αν δεν ξεσηκωθεί μαχητικά η εργατική τάξη) και όχι οι δόσεις στις οποίες θα μοιράσουν τα αναδρομικά.

Χαρακτηριστικό το παράδειγμα της παραχώρησης δημόσιου κτίσματος στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας

Η ΑΕΚ δεν μπορεί να παραχωρήσει το ιδιοκτησίας του Δημοσίου οικόπεδο στον Μελισσανίδη

Τα κιτρινόμαυρα παπαγαλάκια πήραν εντολή να μπήξουν τις φωνές, ότι «την ώρα που η άδεια ανέγερσης του γηπέδου της ΑΕΚ βρίσκεται στο τελικό της στάδιο κάποιοι γραφικοί με κίνητρο δήθεν την... αγάπη τους για την ΑΕΚ προσπαθούν με μένος να δημιουργήσουν προβλήματα». «Γραφικοί» είναι τα μέλη της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ που προσέφυγαν κατά του κύρους της γενικής συνέλευσης - παρωδία, που αποφάσισε να παραχωρήσει το οικόπεδο της Νέας Φιλαδέλφειας στην εταιρία του Μελισσανίδη («Δικέφαλος 1924 ΑΕ») και σ' αυτή καθαυτή τη σύμβαση παραχώρησης. Μέλη που έγιναν περισσότερα, όπως έγραψαν τα παπαγαλάκια και επιβεβαίωσε και το δικό μας ρεπορτάζ.

Αφού, όμως, πρόκειται για κάποιους «γραφικούς», η αγωγή των οποίων «δεν έχει καμία τύχη και θα απορριφθεί», προς τι η μεγάλη αναταραχή στον ορνιθώνα του «Τίγρη»; Έχει -λένε τα παπαγαλάκια- «μεγάλο ενδιαφέρον να διερευνηθεί αν κρύβεται κάποιος πίσω από αυτές τις κινήσεις». Δε θα είναι, όμως, κι αυτός κάποιος εξίσου... γραφικός; Μπορεί σοβαρός άνθρωπος, ανταγωνιστής του «τίγρη», να κρύβεται πίσω από γραφικούς που κάνουν μια αγωγή που δεν έχει καμία τύχη;

Πάντως, για να ξέρουμε τι λέμε, είναι η πλευρά των ανθρώπων του «Τίγρη» που ζήτησε αναβολή όταν η αγωγή ορίστηκε να συζητηθεί για πρώτη φορά. Είχε, λέει, άλλη δίκη ο δικηγόρος! Και προτίμησε να αναβάλει αυτή την υπόθεση, ενώ ξέρει πως όσο εκκρεμεί, οι υπηρεσίες του ΥΠΕΝ που ασχολούνται με το φάκελο του γηπέδου θα έχουν «τα μολύβια κατεβασμένα», γιατί αυτό επιβάλλουν οι κανόνες της χρηστής διοίκησης. Και να μην ήξεραν για τη δικαστική εκκρεμότητα, έχουμε φροντίσει να τους ενημερώσουμε εμείς με τον πιο επίσημο τρόπο. Θα γελάσει κάθε πικραμένος αν στις 13 Οκτώβρη η πλευρά «Τίγρη» ζητήσει νέα αναβολή της υπόθεσης.

Παρά το κουτόχορτο που από καιρού εις καιρόν προσπαθούν να πουλήσουν τα παπαγαλάκια στους οπαδούς, δεν έχει γίνει τίποτα στο ζήτημα της άδειας. Το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ, στο οποίο απευθύνθηκε η αρμόδια για την έκδοση της άδειας ΔΑΟΚΑ (Διεύθυνση Αρχιτεκτονικής, Οικοδομικών Κανονισμών και Αδειοδοτήσεων) προκειμένου να αποφανθεί για το αν η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ» νομιμοποιείται να ζητήσει την έκδοση οικοδομικής άδειας για γήπεδο, δεν έχει κάνει ακόμα καμιά εισήγηση. Και όπως λέει το ρεπορτάζ, ούτε η ΔΑΟΚΑ έχει ασκήσει κάποια πίεση για να γνωματεύσει το Αυτοτελές Τμήμα. Αυτά ως προς τα πραγματικά περιστατικά, για να μην τρώνε κουτόχορτο οι οπαδοί της ΑΕΚ: κανένας στο ΥΠΕΝ δεν ασχολείται με την περιβόητη άδεια.

Ακυρη σύμβαση

Πάμε τώρα στην ουσία της υπόθεσης. Έχουμε γράψει πολλές φορές ότι η συγκεκριμένη σύμβαση παραχώρησης είναι παράνομη (και γι' αυτό άκυρη), διότι το συγκεκριμένο οικόπεδο (είτε στην αρχική του έκταση των 26,6 στρεμμάτων, είτε στην έκταση των 29,1 στρεμμάτων όπως διαμορφώθηκε με το άρθρο 42 του Ν. 4277/2014) δεν αποτελεί ιδιοκτησία του Ερασιτεχνικού Σωματείου ΑΕΚ. Αποτελεί ιδιοκτησία του Ελληνικού Δημοσίου, που παραχωρήθηκε μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση στο Σωματείο, για την ανάπτυξη κοινωφελούς έργου (ερασιτεχνικός αθλητισμός).

Κανένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (το Σωματείο εν προκειμένω) δεν μπορεί να παραχωρήσει σε άλλο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου (και μάλιστα κερδοσκοπικό, όπως είναι η «Δικέφαλος 1924 ΑΕ») ακίνητο ιδιοκτησίας του Δημοσίου, το οποίο του έχει παραχωρηθεί κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση, για κοινωφελείς σκοπούς. Μόνο το ίδιο το Δημόσιο, στο οποίο ανήκει η κυριότητα του ακινήτου, μπορεί να κάνει τέτοια παραχώρηση, μέσα από διαδικασίες που ορίζει ο νόμος (υπουργική απόφαση κτλ.).

Ολως τυχαίως, η πρόσφατη συγκυρία μας προσφέρει ένα παράδειγμα για το πώς μπορούν να παραχωρηθούν ακίνητα του Δημοσίου. Ένα παράδειγμα που αφορά παραχώρηση από την κεντρική διοίκηση σε δήμο: το άλσος της Νέας Φιλαδέλφειας.

Στις 3 Αυγούστου του 2016, ο αναπληρωτής υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας, με απόφασή του, παραχώρησε **κατά χρήση** ακίνητο στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας. Πρόκειται για ένα κτίριο όπου λειτουργούσε μετεωρολογικός σταθμός

της ΕΜΥ, που έχει πάψει να λειτουργεί εδώ και κάποια χρόνια. Η παραχώρηση δίνεται για 15 χρόνια. Τα 5 πρώτα είναι δωρεάν (με υποχρέωση του δήμου να ανακαινίσει το ακίνητο), ενώ για τα επόμενα 10 χρόνια θα καθοριστεί «εύλογο αντάλλαγμα», αν ο παραχωρησιολήπτης (δηλαδή ο δήμος) «προβεί σε οποιαδήποτε ιδιωτικοοικονομική εκμετάλλευση» του ακινήτου.

Η παραχώρηση συνοδεύεται από δώδεκα όρους. Απ' αυτούς σημειώνουμε τη διατήρηση του δικαιώματος της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος «να ανακαλεί μονομερώς την παραχώρηση σύμφωνα με τους όρους του νόμου και του παραχωρητηρίου», καθώς και την «αυτοδίκαιη ανάκληση της παραχώρησης», που συνεπάγεται «η μη τήρηση των ως άνω όρων, σωρευτικά ή διαζευκτικά». Σημειώνουμε ακόμα τον όρο ότι μετά τη λήξη της δεκαπενταετίας, αν δε ζητηθεί έγκαιρα ανανέωση της σύμβασης παραχώρησης, «επέρχεται αυτοδίκαιη ανάκληση της παραχώρησης και παραδίδεται το ακίνητο με πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβής στη Διεύθυνση Δασικών Εργων και Υποδομών του ΥΠΕΝ».

Ακόμα πιο σημαντική είναι η νομική βάση στην οποία στηρίζεται η παραχώρηση. Πρόκειται για την υπ' αρ. 119/2013 Γνωμοδότηση του Τμήματος Α' του ΝΣΚ, που έγινε αποδεκτή από τον υπουργό Οικονομικών, με την οποία έγινε ομόφωνα δεκτό πως για τις παραχωρήσεις ακινήτων του Δημοσίου προς τους ΟΤΑ εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 200 του Ν. 3463/2006 και ότι μια τέτοια παραχώρηση ή διάταξη (προς τους ΟΤΑ δηλαδή) μπορεί να γίνει δωρεάν ή με αντάλλαγμα. Βλέπουμε, δηλαδή, ότι η παραχώρηση (υπό όρους και για ορισμένο χρονικό διάστημα - 15 έτη)

δε γίνεται με μια αυθαίρετη απόφαση υπουργού, αλλά με απόφαση υπουργού που **στηρίζεται σε συγκεκριμένη διάταξη νόμου**.

Κι έρχεται το Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ και με ένα **ιδιωτικό συμφωνητικό** παραχωρεί σε μια κερδοσκοπική ανώνυμη εταιρία («Δικέφαλος 1924 ΑΕ») ένα ακίνητο που **δεν του ανήκει**, αλλά του έχει παραχωρηθεί **κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση** για να αναπτύξει **κοινωφελές έργο**! Χωρίς υπουργική απόφαση και χωρίς νόμο που να δίνει τέτοια εξουσιοδότηση στον υπουργό. Με τη λογική της απόλυτης αυθαιρεσίας, η οποία θα καλυφθεί από την πολιτική στήριξη που ο Μελισσανίδης έχει εξασφαλισμένη, χάρη στα παρασκηνιακά παζάρια του με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ομως, ακόμα και με τη δεδομένη πολιτική στήριξη των συριζαίων, δεν είναι καθόλου εύκολο να πάρει άδεια να σηκώσει γήπεδο η εταιρία του, στηριγμένος σ' αυτό το διάτηρητο και νομικά άκυρο παραχωρητήριο. Δεν είναι όπως η ΑΕΠΟ (Απόφαση Εγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων), που του έκανε δώρο ο Σκουρλέτης, με το τέχνασμα ότι η αρμόδια Διεύθυνση Περιβαλλοντικών Αδειοδοτήσεων (γνωστή για το αμαρτωλό της παρελθόν) δεν εξέτασε το ιδιοκτησιακό. Η Εγκριση Δόμησης (οικοδομική άδεια) αναγκαστικά εξετάζει το ιδιοκτησιακό και δεν είναι εύκολο να βρεθούν υπάλληλοι που θα βάλουν το κεφάλι τους στο ντορβά, κρίνοντας νόμιμη την άκυρη σύμβαση παραχώρησης, επειδή θα τους το ζητήσει ο Σκουρλέτης. Εκτός αν θέλουν να έχουν την τύχη της μακαρίτισσας Σταματίνας Μαντέλη, που βρέθηκε κατηγορούμενη σε βαθμό κακούργηματος, επειδή ικανοποιούσε τις απαιτήσεις των υπουργών του Καραμανλή για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου.

Εμείς θυμίζουμε ότι με την κατάθεση της αίτησης της «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», τον Αύγουστο του 2014, ο τότε προϊστάμενος της ΔΟΚΚ ζήτησε έγγραφο που να αποδεικνύουν ότι η εταιρία του Μελισσανίδη δικαιούται να ζητήσει την έκδοση Εγκρισης Δόμησης στο όνομά της. Εκτοτε πέρασαν πάνω από δύο χρόνια και το ζήτημα εξακολουθεί να εκκρεμεί. Ο νοών νοεϊτώ...

Υφαρπαγή

Η πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της αρχικής αγωγής, που άσκησαν νομότυπα δύο ακόμα μέλη της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ και την οποία έχουμε στα χέρια μας, πέρα από την ακυρότητα της γενικής συνέλευσης - παρωδία, επικαλείται τρεις βασικούς λόγους για την ακυρότητα της σύμβασης, που είναι οι εξής:

◆ «Επιχειρείται, με διάφορες μεθοδεύσεις, η υφαρπαγή της ακίνητης περιουσίας του Αθλητικού Σωματείου ΑΕΚ, που **στην ουσία αποτελεί περιουσία του Δημοσίου** ταχθείσα για την εξυπηρέτηση κοινωφελών σκο-

πών που αποτελούν και τους σκοπούς του Σωματείου».

◆ «Με την όλη μεθόδευση επιδιώκεται να περιέλθει και μάλιστα ΔΩ-ΡΕΑΝ, ως προκύπτει από την προσαλλόμενη σύμβαση, το οικόπεδο του Ερασιτεχνικού Σωματείου ΑΕΚ σε ανώνυμη εταιρεία, την «ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924 - ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ», που αποτελεί κερδοσκοπικού χαρακτήρα επιχείρηση της οποίας, ως εκ της φύσεως του νομικού αυτού προσώπου, οι μετοχές δύνανται εύκολα να μεταβιβασθούν σε τρίτους είτε ακούσια είτε εκούσια που δεν θα έχουν καμία, απολύτως, σχέση με τις ιδέες και τις πεποιθήσεις του σωματείου μας».

◆ «Με την ίδια μεθόδευση διακυβεύεται επίσης η ανάκληση του παραχωρητηρίου του 1934 (...) Με την αποδοχή και μόνο από το Α.Σ. ΑΕΚ της παραχωρήσεως του οικοπέδου σε τρίτο και την ανέγερση επ' αυτού μόνο γηπέδου ποδοσφαίρου, συνολογείται η παραβίαση των όρων του από του έτους 1934 Παραχωρητηρίου και υφίσταται πλέον κίνδυνος ανακλήσεως αυτού και οριστικής απώλειας του ακινήτου για το σωματείο».

Η επιχειρηματολογία αυτή, μολονότι έχει κίνητρο εντελώς διαφορετικό από το δικό μας (τα μέλη της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ ξεκινούν από στενό σωματειακό συμφέρον, ενώ εμείς από το γενικό κοινωνικό συμφέρον), ωστόσο έρχεται να δικαιώσει τις θέσεις που εδώ και πολύ καιρό υπερασπιζόμαστε. Και να καταδείξει το έγκλημα που επιχειρείται να συντελεστεί σε βάρος του δημόσιου συμφέροντος.

ΥΓ1. Σύμφωνα με την απόφαση παραχώρησης του ακινήτου στο δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, σκοπός της παραχώρησης είναι «η ίδρυση και η λειτουργία Πρότυπου Κέντρου Περιβαλλοντικής εκπαίδευσης». Θα περιμέναμε από το δήμο να βρει άλλο χώρο, εκτός άλσους, για να λειτουργήσει αυτό το κέντρο, έτσι ώστε κάθε κτίριο μέσα στο άλσος να γκρεμιστεί και ν' αρχίσει ν' αποκαθίσταται ο ενιαίος δασικός του χαρακτήρας. Και βέβαια, θα μας βρει μαχητικά αντίθετους κάθε ενέργεια διαφορετική από το σκοπό της παραχώρησης. Όπως ας πούμε η εγκατάσταση στο συγκεκριμένο κτίριο της Υπηρεσίας Πρασίνου του δήμου. Ελπίζουμε να καταλαβαίνομαστε...

ΥΓ2. Μας προξένισε εντύπωση η σχετική ταχύτητα με την οποία το ΥΠΕΝ παραχώρησε το συγκεκριμένο ακίνητο στο δήμο, η διοίκηση του οποίου είναι μοιρασμένη μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΛΑΕ. Ελπίζουμε να μην υποκρύπτεται κάποια συναλλαγή του τύπου «εμείς σας δίνουμε το ακίνητο κι εσείς θα κάνετε τουμπεκί και θα διευκολύνετε το σχέδιο του Μελισσανίδη». Δικαιούμαστε να κάνουμε αυτή την προειδοποίηση, γιατί οι συριζαίοι και ειδικά κάποιοι συριζαίοι όπως ο Σκουρλέτης «τζάμπα» δε δίνουν ούτε τον πυρετό τους.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

ΚΜια σημαντική επιχειρηματική «παρενέργεια» και ταυτόχρονα επικοινωνιακό πλήγμα για τον Βαγγέλη Μαρινάκη δημιουργεί, σύμφωνα με τα μέχρι στιγμής δεδομένα, η πρόταση του εισαγγελέα εφετών Σταμάτη Δασκαλόπουλου, που εισηγείται προς το συμβούλιο εφετών να παραπεμφθεί ο πρόεδρος της ΠΑΕ Ολυμπιακός για τέσσερα κακουρήματα και ταυτόχρονα να προφυλακιστεί γιατί παραβίασε τους περιοριστικούς όρους που του έχουν επιβληθεί. Μπορεί στην Ελλάδα η πρόταση Δασκαλόπουλου να σχολιάζεται από την πλειοψηφία των πολιτών με τη φράση «λέμε καμιά μαλακία για να περνάει η ώρα» και οι περισσότεροι να ποντάρουν ότι ο ερυθρόλευκος πρόεδρος δεν θα παραπεμφθεί για να δικαστεί, στην Αγγλία όμως δεν είναι τα πράγματα ευχάριστα για τον Μαρινάκη.

Σύμφωνα με δημοσίευμα της «Telegraph» οι διαπραγματεύσεις της νυν διοίκησης της Νότιγχαμ Φόρεστ με τον Μαρινάκη χάλασαν και πλέον για την αγορά του πλειοψηφικού πακέτου μετοχών ενδιαφέρεται αμερικανική εταιρία, που προσφέρει πάνω από 40.000.000 λίρες. Η εφημερίδα συνδέει άμεσα τη διακοπή των διαπραγματεύσεων με τις εκκρεμότητες που έχει ο πρόεδρος του Ολυμπιακού με τη Δικαιοσύνη, γεγονός που δημιούργησε ανησυχίες στις τάξεις της αγγλικής ομάδας και οδήγησε τον ιδιοκτήτη της Αλ Χασαουί να στραφεί σε αμερικανούς επενδυτές.

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν τελικά έχουν διακοπεί ή όχι οι διαπραγματεύσεις, αφού από την πλευρά του Μαρινάκη δεν υπάρχει αντίδραση (θετική ή αρνητική) στο δημοσίευμα. Δεν μπορούμε επίσης να γνωρίζουμε ούτε τη σημαντικότητα που έχει για τα επιχειρηματικά του σχέδια η συγκεκριμένη «επένδυση», για να αξιολογήσουμε τις συνέπειες στην περίπτωση που επιβεβαιωθεί το δημοσίευμα. Ανεξάρτητα όμως από την εξέλιξη της υπόθεσης στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, υπάρχουν αρνητικές εντυπώσεις για τον Μαρινάκη και το επικοινωνιακό προφίλ του έχει τρωθεί.

Ταυτόχρονα, το δημοσίευμα δίνει τροφή στους εχθρούς του Μαρινάκη, οι οποίοι θα επικαλούνται τους Αγγλους για να υποστηρίξουν την εμπλοκή του, με το επιχείρημα «αν δεν υπήρχε πραγματική εμπλοκή του Μαρινάκη, οι Αγγλοι δε θα χαλούσαν τη συμφωνία», ασκώντας εμμέσως πλην σαφώς πιέσεις για να αποφασίσει το συμβούλιο εφετών την αποδοχή της πρότασης Δασκαλόπουλου. Ταυτόχρονα θα δημιουργούν το κατάλληλο κλίμα για να μπορέσουν να αφήσουν υπονοούμενα συναλλαγής και συγκάλυψης στην περίπτωση που απορριφθεί η πρόταση.

Η θετική πλευρά της υπόθεσης για τον Μαρινάκη είναι ότι έχουν σταματήσει οι ενδοοικογενειακές «γκρίνιες» (σε αυτό βοήθησε και η πολύ καλή αγωνιστική παρουσία της ομάδας στην προετοιμασία του πρωταθλήματος), αφού η απανταχού γαβροσύνη προσπαθεί να υψώσει τείχος προστασίας στον Μαρινάκη, αφήνοντας στην άκρη τις μουρμούρες για τον τρόπο που χειρίστηκε τα θέματα της ομάδας το καλοκαίρι.

Αυτογκόλ με σημασία

Προσωρινή διοίκηση στην ΕΠΟ από τις 5/10 και εκλογές στις 26/10 είναι οι συνέπειες της απόφασης του Διαιτητικού Δικαστηρίου της ΕΠΟ, που έκανε δεκτή την προσφυγή έξι τοπικών ενώσεων για ακύρωση των εκλογών, γιατί δεν έχει γίνει σωστά η προβλεπόμενη διαδικασία. Σύμφωνα με την απόφαση του Διαιτητικού Δικαστηρίου, η αμέλεια της διοίκησης της ΕΠΟ να ορίσει εκλογική επιτροπή, η οποία είναι υπεύθυνη για την ομαλή διεξαγωγή των εκλογών, παραβιάζει την εκλογική διαδικασία και είναι άκυρη.

Η εξέλιξη αυτή αποτελεί ένα ακόμη πλήγμα στην παράταξη Γκιρτζίκη, αφενός, γιατί δίνει επιπλέον πολύτιμο χρόνο στο αντίπαλο στρατόπεδο για να οργανώσει καλύτερα την προσπάθεια ανατροπής της και, αφετέρου, γιατί γίνεται ακόμα πιο αναξιόπιστη στη συνείδηση των φιλάθλων, αφού ένα δικό της όργανο ακυρώνει τη διεξαγωγή των εκλογών. Ας δούμε όμως αναλυτικότερα τις συνέπειες της συγκεκριμένης απόφασης.

Καταρχάς, θα έχουμε τον ορισμό προσωρινής διοίκησης από Διαιτητικό Δικαστήριο και αυτό πρακτικά σημαίνει ότι η παρέα του Γκιρτζίκη χάνει το πλεονέκτημα του απόλυτου ελέγχου της εκλογικής διαδικασίας. Δεν χρειάζονται ιδιαίτερα επιχειρήματα για να καταλάβει κάποιος πόσο ισχυρό είναι το προνόμιο αυτό σε μια μάχη που θα κριθεί στο νήμα. Η σημερινή διοίκηση της ΕΠΟ είχε τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει το μηχανισμό της Ομοσπονδίας για να ενισχύσει τη θέση της, όμως αυτή η δυνατότητα δείχνει να χάνεται, αφού στην προσωρινή διοίκηση είναι βέβαιο ότι θα

υπάρχουν και αρκετά άτομα που θα πρόσκεινται στην αντιπολίτευση.

Η δεύτερη και ίσως πιο σημαντική συνέπεια είναι ότι η πλευρά Κοντονή εξασφαλίζει επιπλέον χρόνο. Ηδη, έχει ξεκινήσει την προσπάθεια να «αλώσει» και τη διοίκηση της Football League (λίγκα των ομάδων της Β' Εθνικής), η οποία διαθέτει τρεις ψήφους στις εκλογές της ΕΠΟ και είναι προσκείμενη στην πλευρά Γκιρτζίκη. Μετά την αναβολή των αγώνων του κυπέλλου, η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού (ΕΕΑ), με έγγραφό της προς τα σωματεία, υπενθυμίζει ότι σύμφωνα με τη νομοθεσία για να χορηγηθεί σε μια ομάδα άδεια συμμετοχής στο πρωτάθλημα θα πρέπει να καταθέσει βεβαίωση της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού ότι οι αγώνες της θα γίνονται σε γήπεδο που διαθέτει σύστημα ηλεκτρονικής εποπτείας. Οι γνωρίζοντες καλύτερα πρόσωπα και πράγματα θεωρούν ότι είναι πάρα πολύ δύσκολο να δοθεί αυτή η βεβαίωση μέχρι τις 25/9, ημερομηνία στην οποία έχει οριστεί η έναρξη του πρωταθλήματος της Β' Εθνικής. Το γεγονός αυτό δίνει τη δυνατότητα στον Κοντονή να αναβάλει την έναρξη του πρωταθλήματος, προκειμένου οι ομάδες να αποκτήσουν τη σχετική βεβαίωση. Με δεδομένο ότι η βεβαίωση χορηγείται από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού, η οποία βρίσκεται υπό κυβερνητικό έλεγχο, καταλαβαίνουμε ότι στο παρασκήνιο θα ασκηθούν σημαντικές πιέσεις στις ομάδες της Β' Εθνικής για να αλλάξουν στρατόπεδο.

Δεν ξέρουμε αν ο Κοντο-

νής θα μπορέσει να παίξει και αυτό το χαρτί, αφού για την αναβολή της έναρξης του πρωταθλήματος θα πρέπει να έχει και τη σύμφωνη γνώμη της ΟΥΕΦΑ/ΦΙΦΑ, είναι όμως σίγουρο ότι οι ψίθυροι για αναβολή είναι μια σημαντική πίεση προς τις ομάδες, αφού θα έχει σημαντικές οικονομικές συνέπειες για αυτές. Ενδεχόμενη αναβολή της έναρξης του πρωταθλήματος θα καθυστερήσει και θα δυσκολέψει την εύρεση τηλεοπτικής στέγης και αυτό σημαίνει λιγότερα φράγκα στο ταμείο τους. Μια τέτοια εξέλιξη θα ήταν μια καλή αφορμή για την αντιπολίτευση, προκειμένου να καταθέσει πρόταση μομφής κατά του προέδρου της Football League Στέλιου Σφακιανάκη, προκειμένου να αναλάβει ένας νέος πρόεδρος, φιλοκυβερνητικός, ο οποίος θα εξασφαλίσει την παράταση για το σύστημα ηλεκτρονικής εποπτείας και την αβάντα της κυβέρνησης για να βρει ένα καλό τηλεοπτικό συμβόλαιο.

Η ζωή θα δείξει αν το αυτογκόλ της διοίκησης της ΕΠΟ θα αποδειχτεί καθοριστικό στην εκλογική μάχη, ήταν όμως ένα δώρο προς την πλευρά Κοντονή, το οποίο ήταν απρόσμενο για όσους δεν ασχολούνται συστηματικά με τα διοικητικά του επαγγελματικού ποδοσφαίρου και αναμενόμενο για τους πιο μυημένους. Πολλοί ήταν αυτοί που απορούσαν γιατί η ΟΥΕΦΑ δεν προχώρησε στον ορισμό προσωρινής διοίκησης στην ΕΠΟ, μετά την παραίτηση του Γκιρτζίκη και των άλλων μελών του ΔΣ εξαιτίας των δικαστικών εκκρεμοτήτων που έχουν και το «άδειασμα» του κλιμακίου της ΟΥΕΦΑ/ΦΙΦΑ από τον Γκιρτζίκη. Σύμφωνα με διαρροές από κύκλους των διεθνών ομοσπονδιών, αυτό ήταν έτοιμο να υλοποιηθεί, αποτράπηκε όμως την τελευταία στιγμή, μετά από παρέμβαση του Θεόδωρου Θεοδωρίδη προς τα ανώτερα κλιμάκια της ΦΙΦΑ και διαβεβαίωσή του ότι η προσφυγή των έξι Ενώσεων θα γίνει δεκτή και κατά συνέπεια θα οριστεί προσωρινή διοίκηση χωρίς να χρειαστεί να «λερώσουν τα χέρια τους» οι διεθνείς ομοσπονδίες. Αυτό ήταν σε γνώση του Κοντονή και γι' αυτό συμφώνησε να άρει την απαγόρευση και να ξεκινήσει το πρωτάθλημα.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΓΚΑΡΙ ΡΟΣ

Ο επαναστάτης

Ο Νιούτον Νάιτ (1837-1922) υπήρξε ένας πολύ φτωχός αγρότης στο Μισισσιπή, ο οποίος κατά τη διάρκεια του αμερικανικού εμφυλίου πολέμου λιποτάκτησε από το στρατό των Νοτίων και μαζί με άλλους άντρες και κάποιους μαύρους σκλάβους αποπειράθηκε να ιδρύσει μια νέα πολιτεία. Όλα ξεκίνησαν ως αντίδραση στους πλούσιους καταδυναστευτικούς γαιοκτήμονες του Νότου, οι οποίοι απομυζούσαν τα πάντα από τους φτωχούς αγρότες, εκμεταλλευόμενοι χιλιάδες μαύρους σκλάβους. Ο Νάιτ κατάφερε να συσπειρώσει φτωχούς και σκλάβους και πολεμώνας όλοι μαζί απομακρύνθηκαν από την Ομοσπονδία του Νότου και στράφηκαν προς την Ένωση του Βορρά.

Η ταινία ξεκινά με τον Νιούτον Νάιτ νοσοκόμο στην πρώτη γραμμή του πολέμου. Ο Νάιτ θεωρεί ότι ο πόλεμος είναι άδικος, καθώς χάνονται τόσες ζωές για να πουλάνε με καλύτερους όρους το βαμβάκι οι τσιφλικάδες. Φεύγει από το μέτωπο και επειδή καταδιώκεται βρίσκει καταφύγιο στους βάλτους, ανάμεσα σε μια παρέα μαύρων, ενώ δε σταματά να υπερασπίζεται τα δικαιώματα των φτωχών συμπατριωτών του. Με τον καιρό, αρχίζουν να προβάλλουν κάποιες αντιστάσεις στις αρχές και να συσπειρώνουν κόσμο, μέχρι που αυτό πήρε τεράστιες διαστάσεις. Καταφέρνουν να ιδρύσουν μια πολιτεία, η οποία φυσικά δεν αναγνωρίζεται ποτέ, και τάσσονται υπέρ των Βορείων. Προς το τέλος της ταινίας, γίνεται ιδιαίτερη μνεία και στη δράση της Κου Κλουξ Κλαν, που τότε πρωτοεμφανίστηκε. Ο ίδιος ο Νάιτ παντρεύεται μια απελευθερωμένη μαύρη γυναίκα (ούτε αυτό αναγνωρίζεται νόμιμα) και κάνουν παιδιά. Ο σκηνοθέτης παραθέτει εμβόλιμα σκηνές από ένα δικαστήριο 85 χρόνια αργότερα, από τις οποίες φαίνεται ξεκάθαρα ότι η παράνοια της ανισότητας μαύρων - λευκών εξακολουθεί να υπάρχει...

Ο Γκάρι Ρος είναι ένας διάσημος χολιγουντιανός σκηνοθέτης (πιο γνωστές ταινίες του τα Hunger Games), σεναριογράφος και συγγραφέας. Ως τυπικός χολιγουντιανός ενδιαφέρεται να φτιάξει το μυθικό προφίλ του πρωταγωνιστή του. Ετσι, έχουμε έναν σχεδόν υπερήρωα, που καταφέρνει να πολεμά εναντίον όλων, αλλά μόνον αυτός υπάρχει. Οι υπόλοιποι, λιγότερο κι από μαϊντανό. Η χολιγουντιανή βιομηχανία απαιτεί εκδοχές αντρών σπουδαίων και όχι γεγονότα-παιδιά κοινωνικών και πολιτικών διεργασιών. Ο θεατής λοιπόν έχει την ευκαιρία επί δύο ώρες και κάτι να θαυμάζει τον πρωταγωνιστή, τον οποίο υποδύεται ο Μάθιου Μακόναχι.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ

ΜΗΚΟΥΣ - ΨΑΡΟΚΟΚΑΛΟ (15-21 Σεπτέμβρη)

Το σινεμά μικρού μήκους έρχεται και πάλι στο προσκήνιο. Το Διεθνές Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους της Αθήνας - PSAROKOKALO γιορτάζει τα 10 του χρόνια και επιστρέφει στην πρωτεύουσα, από 15 έως 21 Σεπτεμβρίου. Φέτος θα διεξαχθεί στον κινηματογράφο ΑΣΤΟΡ και στο THE BOX Athens.

Στο διαγωνιστικό τμήμα του φεστιβάλ θα προβληθούν εξήντα συνολικά ταινίες από πολλές χώρες. Ταυτόχρονα, υπάρχουν δυο θεματικές ενότητες, που αφορούν στη σχέση αρχιτεκτονικής και χορού και στη σύγχρονη παραγωγή ταινιών στην Ιαπωνία

Για μια ακόμη φορά επιβεβαιώνεται αφενός η φράση «μια φωτογραφία είναι χίλιες λέξεις» και αφετέρου η άποψη ότι οι οπαδοί των ομάδων έχουν πλούσια φαντασία (η στήλη ομολογεί ότι δεν θα μπορούσε να συνδέσει τη συγκεκριμένη φωτογραφία με τη Λάρισα).

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

America loves Israel (38 δισ. είναι αυτά...)

**Το ομολογώ. Ελπίδα, εγώ
καμία δεν έχω.**

**Οι τυφλοί μιλάνε για διέξοδο. Εγώ
βλέπω.**

**Όταν τις πλάνες όλες ξοδέψουμε,
τελευταίο στην παρέα μας μέλος
μένει απέναντί μας το Τίποτα.
(Μπ. Μπρεχτ: «Ο απόγονος»)**

Ωραίο - castrato

► Λοιπόν, ο ένας Τσίπρας παπαρολογεί και ο άλλος (Γι-ώργος Τσίπρας) πετάει... πα-
ράρες: «Χρειαζόμαστε ένα
νέο “πρόγραμμα της Θεσ-
σαλονίκης” που οφείλει να
απαντά στο τώρα. Δηλαδή
στους όρους και τις προϋπο-
θέσεις διεξόδου από την κρί-
ση και την επιτροπεία» (avgj.
gr/article/10809/7432788/
chreizomaste-neo-
programma-se-ena-eniaio-
kai-geiomeno-sten-koinonia-
komma).

► Αυτό το «περισσότεροι ερ-
γαζόμενοι» (στα κανάλια) που
πέταξε ο Κούλης βγάζει μάτι.

► Αυτό το «μας» στη φράση
«του κομμουνιστικού μας κινή-
ματος» τι το 'θελε ο Θ. Κατε-
ρός; Μην είναι κομμουνιστής
(όπως ο Κατρούγκαλος); (avgj.
gr/article/10842/7434507/
enteka-chronia-choris-ton-
kosta-kappo).

► Χτύπησε ο τυφώνας
«Malakas». Πού; «Ο ΣΥΡΙΖΑ
δεν έχει μεταμορφωθεί, ούτε
έχει γίνει μια συστημική δύνα-
μη, όπως πολλοί ισχυρίζονται,
με την ψήφιση του Μνημο-
νίου». (Κ. Δημάγγελος, avgj.
gr/article/10807/7141230/se-
poion-anekei-e-patroteta-tou-
programmatos).

► Here I go again on my own.

► «Επαναστάτης μεταρρυθ-
μιστής» κατά Ερμάνο Ρέα ο
Τσίπρας. Οίμοι!

► Στον κόσμο γιατί σ' έφερα;
Αν μου μοιάσεις / κυνηγή-

μένος θα 'σαι ολοζωίς / ή
νύχτα σκοτωμένος (πέμπτος
όροφος) / θα σαλτάρεις στο
δρόμο «διαλαθών» / απ' το
παραθυράκι τ' αποπάτου, / ή
μ' αλλουनों «εις τον συνήθη
τόπον» / θα σε καρφώσουν
άγνωστον μ' αγνώστους / με
χέρια ελληνικά ντουφέκια ξέ-
να, / χωρίς όνομα, πως και που.
Οι προδότες / θ' απαγορεύουν
και τα κόλλυβά σας. / Αν όμως
δε μου μοιάσεις, η ντροπή
/ καταδικιά μου θα 'ναι, όχι
δικιά σου. / Καταδότης, τσο-
λιάς και μπλοκαδόρος, / όσο
βουλιάζεις στα σκατά, άλλο
τόσο / θα βγαίνεις καθарός
και τιμημένος. / Κι άμα την
κάνει ο οχτρός την Προδοσία
/ καθεστώς, θα 'σαι πρώτος:
και Ορησκεία / και Νόμος κι
Ιστορία και Λόγος. Κι όταν / οι
κανονίες γιορτάζουν των Ελλή-
νων / την Αρετή, συ θα 'σαι ο
Υπερέλλην! (Κ. Βάρναλης, «Στο
γιο μου»).

► Τυφώνας τσουτσούν ντα-
χιρντί.

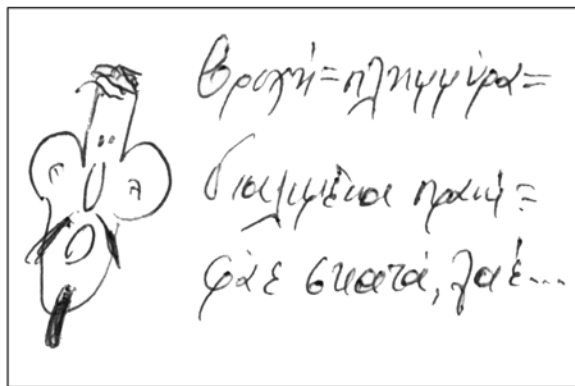
► Και στα περάσματα, μην ξε-
χνάς, χωροφυλάκους έχει.

► Πρωτεύουσα βιβλίου 2018 η
Αθήνα. Κλαυσιγελως...

► Στο ωραίο κάστρο τα φιδά-
κια ξεπόρτισαν.

► «Με μειώσεις φόρων πηγαί-
νει στη ΔΕΘ ο Κ. Μητσotάκης»
-(kathimerini.gr). Δηλαδή, Κού-
λη, «είσαι ο πρωθυπουργός»;

► «... να καταχωριστεί ως
κόμμα...» γλωσσική πατά-
τα (rizospastis.gr/story.
do?id=9033574). Καταχωρώ

Ριχάρδος ο Τραϊνέρος

και ουχί... καταχωρίζω.

► «Ελληνικός Χρυσός»: στο πε-
ριβάλλον τσαμπούκα και στον
αφέντη κότες... (απ' αφορμή
την σύμβαση -επιχειρησιακή-
μεταξύ της εταιρίας και του
Επαγγελματικού Σωματείου
Μεταλλωρύχων Υπόγειων
Στοιών Μεταλλείων Κασσάν-
δρας Χαλκιδικής, το άρθρο 5
της οποίας αναφέρει ότι «στο
βαθμό που θα τηρηθούν οι
όροι της παρούσης σύμβασης
οι διατάξεις θα λειτουργούν σε
συνθήκες εργασιακής ειρήνης
και ότι τα συμβαλλόμενα μέρη
δεν θα προβούν σε οποιαδήποτε
ενέργεια η οποία θα διατα-
ράσσει την εργασιακή ειρήνη ή
θα θέτει σε κίνδυνο την ομαλή
λειτουργία της επιχείρησης». Και
σαν να μην έφτανε αυτό, το
επιχειρησιακό σωματείο (ή
σωματείο της επιχείρησης;) δε-
σμεύεται ότι «δεν θα χρη-
σιμοποιήσει συλλογικά αγωνι-
στικά μέτρα για να ανατρέψει
ή να τροποποιήσει όσα με την
παρούσα συμφωνήθηκαν». Υπό-
δειγμα...

► «Η μίμηση ανάμεσα στους
τρεις τραγικούς δεν έλειψε. Ο
Αισχύλος μιμήθηκε τον Σοφο-
κλή και έβαλε στα πιο νέα δρά-
ματά του τον τρίτο υποκριτή.
Δεν τον μεταχειρίζεται όμως
με όση τέχνη τον χρησιμοποιεί
ο Σοφοκλής. Ο Σοφοκλής, πά-
λι, στα πιο παλιά του δράματα
μιμήθηκε σε πολλά τον Αισχύ-
λο. Μιμήθηκε όμως και τον
Ευρυπίδη, όπως φαίνεται από
τον πρόλογο στις “Τραχίνιες”
και από το Φιλοκτήτη, όπου
χρησιμοποίησε τον από μηχανής
θεό. Επίσης, τον μιμήθηκε
στα δράματα, όπου έχει πολ-
λά γνωμικά. Στα τελευταία του
μάλιστα δράματα τον μιμήθη-
κε και στη γλώσσα και στο στί-
χο. Ο Σοφοκλής ξεχώριζε από
τους δύο άλλους μεγάλους
τραγικούς για τις συγκινητικές
αναγνωρίσεις, για την τραγική
ειρωνεία και στην τέχνη να
ζωγραφίζει τα λογής-λογής αι-
σθήματα. Στη γλώσσα και στα
τεχνικά μέσα, δεν πάει ποτέ
πέρα από το σωστό. Ο τραγι-
κός ποιητής μας δίνει έναν τύ-
πο ολοκληρωμένο. Έναν τύπο

που έχει την πλαστικότητα των
ιδανικών υπάρξεων. Δημιουρ-
γεί γύρω από τα πρόσωπα και
τα πράγματα του μύθου την
ανάλογη ατμόσφαιρα και έτσι
πετυχαίνει να μας δείξει πως
από εσωτερική ανάγκη υφαίνε-
ται η μοίρα τους». (Α. Θ. Φλώ-
ρου: «Θεατρική αγωγή - τομές
στον σκηνικό χώρο»).

► Μετά τον Depardieu και ο
Steven Seagal δηλώνει Που-
τινικός (κι ετοιμάζεται να γίνει
ρώσος μεγιστάνας κάνοντας
μπίζνες στη Σαχαλίνη). Συνω-
στισμός...

► Οι «θεσμοί» και ο «φέρων»
Κατρούγκαλος: θεσμοφορία...

► Surabaya Johnny.

► Μη φοβάστε τόσο πολύ το
θάνατο, όσο μια ανεπαρκή ζωή
(Μ. Μπρεχτ).

► το λευκό σώμα αυτής της
γυναικός
φωτίζονταν
εκ των έσωθεν
μ' ένα φως τόσο λαμπρό
ώστε
εδέησε
να πάρω τη λάμπα
και να την
ακουμπήσω
χάμω στο πάτωμα
που
να μπορέσουνε
οι σκιές
των δύο τόσο ευγενικών μας
σωμάτων
να προβληθούν
στον
τοίχο
με μίαν ιερατικότητα βιβλική
(Ν. Εγγονόπουλος: απ' το ποί-
ημα «Κήποι μεσ' το λιοπύρι»)
Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

ρε, τους άγγιξε ο Αλέξης με το μαγικό ραβδί του και τους
έκανε επαναστάτες της γροθιάς. Πιο... σοφιστική η «Εποχή»
αναρωτιέται αν «θα αντέξει ο Νότος στη Μπρατισλάβα». Και
να μην ακούσουμε γκρίνιες του τύπου «μα δεν πήγε κανένα
μέτωπο του Νότου στη Μπρατισλάβα». Το μέτωπο υπάρχει και
το ερώτημα είναι αν θα αντέξει. Αφού το έγραψε η «Εποχή»
δεν δικαιούστε για να ομιλείτε.

► **Αν δε μισείς τ' αφεντικό, ξέχνα κάτι απ' το μισθό Antifa
Kalitheia (με μαύρο σπρέι)**

► **Αν δε μισείς το αρσενικό, ξέχνα κάτι από τον οργασμό-
ανυπόγραφο (με κόκκινο σπρέι)**

Αταίριαστη (;) συνύπαρξη σ' έναν τοίχο στα Πετράλωνα. Πάνω
ένα πολιτικό σύνθημα, το οποίο μπορείς να το σχολιάσεις έτσι
ή αλλιώς, κάτω ένα απολίτικο σύνθημα που δεν ξέρουμε αν
έχει απεύθυνση μεγαλύτερη από το «Σούλα σ' αγαπώ». Δεν
ξέρουμε τι υποδηλώνει το «αλφάδι» με μαύρο χρώμα με το
οποίο μάλλον ο «πάνω» συνθηματογράφος «πάτησε» εν μέ-
ρει το «κάτω» σύνθημα: επιδοκιμασία ή αποδοκιμασία; Κάθε
γνώμη δεκτή προς συζήτηση.

► **Κανένα έθνος δεν υπηρετώ, μη σώσω και γίνω σωστό
αρσενικό (υπογραφή Αστέρη, στο κτίριο της Στρατολογίας
στα Γιάννενα)**

Αλλα αντ' άλλα της Παρασκευής το γάλα. Οποιος πάει στο
στρατό πάει για να υπηρετήσει κάποιο έθνος; Ή μήπως για
να γίνει «σωστό αρσενικό»; Η ολική άρνηση στράτευσης, την
οποία έχουν επιλέξει με πολιτικό πρόταγμα αρκετοί αγωνιστές,
είναι μια σεβαστή στάση. Τούτο το σύνθημα, όμως, αποτελεί
καρικατούρα της. Μια ελιτίστικη, ατομοκεντρική καρικατούρα,
που αγνοεί την ίδια την Ιστορία.

(που προέκυψε μέσα από μια συνεργασία με το Short Shorts
Film Festival & ASIA). Πολύ ενδιαφέρον παρουσιάζει η προβολή
της ταινίας Late Shift, καθώς είναι η πρώτη μεγάλου μήκους πα-
ραγωγή χτισμένη πάνω στο μοντέρνο κινηματογραφικό format
CtrlMovie. Οι θεατές έχουν τη δυνατότητα να πάρουν αποφά-
σεις για λογαριασμό του πρωταγωνιστή μέσω ενός application
στο smartphone τους και με βάση τις επιθυμίες της πλειοψηφίας
να καθορίσουν την πορεία της ταινίας. Έτσι κάθε προβολή είναι
μια διαφορετική ταινία, με διαφορετική εξέλιξη, που διαδραματί-
ζεται σε διαφορετικούς χώρους. Η ταινία μπορεί να έχει διάρκεια
από 70 έως 90 λεπτά, ανάλογα με τις επιλογές των θεατών. Η
ταινία ολοκληρώθηκε το Μάρτιο του 2016 και προβλήθηκε ήδη
σε μεγάλα φεστιβάλ όπως οι Κάννες και το Λοκάρνο. Αναλυτικά
το πρόγραμμα του φεστιβάλ στο <http://psarokokalo.gr/>.

Ελένη Π.

Το χρέος ήταν και παραμένει εργαλείο αποικισμού

Ο Καμμένος φώναξε τους δημοσιογράφους στο Λονδίνο για να τους κεράσει καφέ κι αφού (ξανα)πέρασε γενεές δεκατέσσερις τον κουμπάρο του τον Καλογρίτσα, έριξε και μια... εθνικοανεξαρτησιακή νότα για να ευθυμίσει η ομήγυρις: «Αρκετά σύντομα προχωράμε σε μια διαδικασία αρχής διαγραφής του χρέους της Ελλάδος». Επειδή θα μας πείτε «Καμμένος είν' αυτός, τι δίνετε σημασία σ' όσα λέει;», θα πάμε στον πρωθυπουργό Τσίπρα. Πιο αρμόδιος δε γίνεται. Αυτός μέτρησε τα λόγια του, αλλά δεν έκρυψε τον ενθουσιασμό και την ικανοποίησή του από τις διαγραφόμενες εξελίξεις: «Είμαστε πιο κοντά από ποτέ στη ρύθμιση του χρέους».

Μετά, ήρθε ο αντιπρόεδρος Δραγασάκης και τους προσεγίωσε ανώμαλα: «Οι διαδικασίες μπορεί να είναι μακροχρόνιες, δηλαδή δεν είναι βέβαιο ότι θα τελειώσει γρήγορα το θέμα του χρέους (...) **έχουμε μια συμφωνία του Eurogroup που εξ ορισμού ορίζει τρεις χρόνους: άμεσα μέτρα, μέτρα μεσοπρόθεσμου χαρακτήρα και μια συζήτηση για το πώς το χρέος θα καταστεί μακροχρόνια βιώσιμο. Δηλαδή, τι θα γίνει εάν σε δέκα χρόνια ανέβουν τα επιτόκια διεθνώς, τι θα συμβεί αν η οικονομία ξαναπέσει σε μια ύφεση, πώς θα κλειδώσουμε από τώρα βαθμούς σταθερότητας και ασφάλειας. Επομένως, ακόμα και να έρθουν πολύ ευνοϊκά τα πράγματα, μιλάμε για μια διαδικασία που εξ ορισμού πάει και πέρα από το 2018 (...) ακόμη και την καλύτερη λύση να πετύχουμε σήμερα, έχουμε την εξής ιδιομορφία, ότι οι πιστωτές μας είναι και αυτοί υπερδανεισμένοι. Εμείς χρωστάμε στην Ιταλία, στην Ισπανία, στην Πορτογαλία. Δεν θεωρώ, λοιπόν, εύκολο να πετύχουμε μεγάλη απομείωση του χρέους μόνο για την Ελλάδα χωρίς να απομειωθεί και το δικό τους χρέος. Αρα, η θέση που είχα από τότε και διατηρώ είναι ότι πρέπει να κάνουμε ό,τι μπορούμε τώρα, πρέπει να κερδίσουμε, να διεκδικήσουμε ό,τι μπορούμε να διεκδικήσουμε τώρα, να έρθουμε ει δυνατόν, έστω και στο ίδιο επίπεδο μακάρι και καλύτερο από τους άλλους, ούτως ώστε από κοινού και με άλλες χώρες**

να διεκδικήσουμε την ιδέα αυτή, ότι δηλαδή πρέπει να υπάρξει μια πανευρωπαϊκή ρύθμιση του χρέους που αυτή να είναι ριζική και να είναι και για όλους και για μας και για τις άλλες χώρες» (η έμφαση είναι από το επίσημο κείμενο της ομιλίας Δραγασάκη, όπως διανεμήθηκε από το γραφείο Τύπου της αντιπροεδρίας).

Φυσικά, έγινε μεγάλος ντόρος, τα ΜΜΕ άρχισαν να μιλούν για άδειασμα του Τσίπρα από τον αντιπρόεδρό του, η ΝΔ έβγαλε ανακοίνωση και ο Δραγασάκης υποχρεώθηκε εκ των πραγμάτων ν' απαντήσει ότι «η ΝΔ, για μια ακόμη φορά, προσπαθεί να δημιουργήσει εντυπώσεις, διαστρεβλώνοντας με τη γνωστή μέθοδο της “μονταζιέρας”». Φυσικά, ο Δραγασάκης δεν πήρε πίσω τίποτα απ' όσα είχε πει, ούτε

έκανε καμιά διόρθωση. Αντίθετα, μέσω κύκλων, πέταξε τον υπαινιγμό ότι δεν υπηρετούν την κυβέρνηση όσοι απογειώνονται από την πραγματικότητα! «Υπάρχουν ερωτήσεις που δεν μπορούν ν' απαντηθούν, γιατί αν απαντηθούν είναι σαν να χτυπάς το φίλο σου» σχολίασε με νόημα ο Τσακαλώτος, επιβεβαιώνοντας πως πράγματι ο αντιπρόεδρος κινήθηκε σε άλλο μήκος κύματος από τον ίδιο και από τον «κόουτς» Τσίπρα (τον χαρακτηρισμό τον κερδίζει ο Τσίπρας μετά τη δήλωσή του ότι η ομάδα του έπαιξε φουλ επίθεση το πρώτο εξάμηνο του 2015, ενώ τώρα δίνει προσοχή στην άμυνα, με καλύτερο αμυντικό τον Τσακαλώτο).

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Δραγασάκης, περιορισμένος σε διακοσμητικό ρόλο

από την ομάδα των Τσιπραίων, διαχωρίζεται από την επίσημη κυβερνητική προπαγάνδα και εμφανίζεται σαν ο «σοβαρός» της κυβέρνησης. Του αρέσουν τα ευμενή σχόλια από τα ΜΜΕ που κατά τα άλλα αντιπολιτεύονται την κυβέρνηση, του αρέσει ο χαρακτηρισμός «σοβαρός» (από την εποχή του Μπαρουφάκη του τον είχαν προσδώσει, διαχωρίζοντάς τον πλήρως) και είμαστε σίγουροι ότι ονειρεύεται τη μέρα που θα γίνει πρωθυπουργός μιας κυβέρνησης «ευρύτερης συνεργασίας» ή ακόμα και «μεγάλου συνασπισμού». Αυτόν τον υπερκομματικό ρόλο διεκδίκησε μιλώντας στην Υποεπιτροπή της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής με θέμα «Το Χρέος και η Απομείωσή του». Η ομιλία του ήταν ένα μεγάλο άνοιγμα προς τα κόμματα της αντιπολίτευσης, από τα οποία ζήτησε συναίνεση και συστράτευση στο ζήτημα του χρέους και ήξερε πολύ καλά ότι ο διαχωρισμός του από την προπαγάνδα των Τσιπραίων δε θα περνούσε ούτε απαρατήρητος ούτε ασχολίαστος (δεν είναι πρωτάρης στην πολιτική).

Δεν πρέπει, όμως, να μείνουμε στην παραπολιτική πλευρά. Ο Δραγασάκης διαφοροποιήθηκε μόνο σε επίπεδο προπαγάνδας. Επί της ουσίας δεν είπε τίποτα καινούργιο. Θύμισε απλά τι προβλέπει η απόφαση του Eurogroup στις 24 του περασμένου Μάη. Τα ίδια ακριβώς, με μεγαλύτερες λεπτομέρειες μάλιστα, είχε πει στη συνέντευξή του στα «Νέα» ο διευθύνων σύμβουλος του EFSF/ESM Κλάους Ρέγκλινγκ και τα σχολίασαμε την προηγούμενη εβδομάδα απ' αυτές εδώ τις στήλες.

Αυτό που επιβεβαίωσε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ο Δραγασάκης είναι πως το χρέος είναι και θα παραμείνει ένα εργαλείο αποικισμού στα χέρια των ιμπεριαλιστών δανειστών. Η αναφορά σε κάποια αόριστη προοπτική διαγραφής χρεών σε πανευρωπαϊκό επίπεδο δεν έχει, φυσικά, καμιά πρακτική σημασία. Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο Δραγασάκης επιβεβαίωσε εμμέσως πλην σαφώς ότι το χρέος θα παραμείνει και εργαλείο κινεζοποίησης, αφού συνέδεσε τις δαπάνες για την εξυπηρέτησή του με την αδυναμία άσκησης κοινωνικής πολιτικής.

βαθύ κόκκινο

Αντιασφαλιστική συνέχεια

Τους τελευταίους μήνες κυκλοφορεί ένα πικρό ανέκδοτο: ό,τι διαψεύδει ο Κατρούγκαλος γίνεται νόμος. Έτσι αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι τις διαβεβαιώσεις του ότι δεν πρόκειται να υπάρξει χειροτέρευση στις εργασιακές σχέσεις, μετά τη διαπραγμάτευση που θα γίνει στο πλαίσιο της «δεύτερης αξιολόγησης», η οποία δεν έχει αρχίσει ακόμα.

Αυτή τη φορά ο Κατρούγκαλος ξεπέρασε τον εαυτό του. Με δηλώσεις που έκανε την περασμένη Τρίτη υποσχέθηκε στους συνταξιούχους αυξήσεις, και σύντομα μάλιστα! Όπως είπε, αυτοί που βλέπουν να πετσοκόβονται (για πολλοστή φορά) οι επικουρικές συντάξεις τους, θα πάρουν μια επιστολή που θα τους διαβεβαιώνει ότι «δεν πρόκειται να υπάρξουν άλλες μειώσεις και πλέον αυτή είναι η σύνταξη που δικαιούνται και θα λαμβάνουν».

Αφού δεν πρόκειται να υπάρξουν άλλες μειώσεις (άρα τελειώσαμε με το Ασφαλιστικό), τότε γιατί στο ημερήσιο πρόγραμμα για τις συναντήσεις με την τρόικα την περασμένη Πέμπτη, όπως το διένειμε το υπουργείο Οικονομικών, διαβάσαμε: «12:00-13:00 Συνταξιοδοτικό (Γ. Κατρούγκαλος)»; Τι ακριβώς συζητά (σε επίπεδο προπαρασκευής των συζητήσεων για τη «δεύτερη αξιολόγηση») ο Κατρούγκαλος με την τρόικα; Ποια είναι η ατζέντα στο κεφάλαιο «συνταξιοδοτικό»; Τι αλλαγές ζητά η τρόικα, πέραν του ψηφισμένου αντιασφαλιστικού εκτρώματος; Ζητά μόνο επίσπευση της αύξησης των ασφαλιστικών εισφορών για αγρότες και άλλες κατηγορίες ή ζητά και πρόσθετα μέτρα περικοπής συντάξεων, επειδή «δεν βγαίνει ο λογαριασμός» και είναι καλύτερο να μη φτάσουμε στην ενεργοποίηση του γνωστού «κόφτη»;

Φυσικά, ο Κατρούγκαλος δεν πρόκειται να κάνει καμιά ενημέρωση. Δε θέλει να τροφοδοτήσει μια τέτοια συζήτηση, τη στιγμή που ακόμα δεν έχει κοπάσει η οργή για το πετσόκομμα στις επικουρικές συντάξεις. Όταν έρθει η ώρα οι σχετικές ρυθμίσεις να πάρουν το δρόμο της Βουλής, θα μαθευτεί και το περιεχόμενό τους. Αλλωστε, δεν είναι και τόσο... τιμητικό για τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να διαψεύδεται για μια ακόμα φορά ο πρωθυπουργός που ανέλαβε κάποιες «δεσμεύσεις».

Όμως, ο Κατρούγκαλος δεν έμεινε μόνο στο πέπλο σιωπής για τις συζητήσεις με την τρόικα για το συνταξιοδοτικό. Δεν έμεινε μόνο στη «διαβεβαίωση» ότι αυτές είναι οι τελευταίες περικοπές. Ξεπερνώντας τον εαυτό του, όπως είπαμε, άρχισε να μοιράζει... αυξήσεις: «Με την ανάκαμψη της οικονομίας ωστόσο αναμένεται τα ποσά αυτά να αυξηθούν καθώς η εθνική σύνταξη, που σήμερα υπολογίζεται στο τρέχον επίπεδο φτώχειας, θα ενισχυθεί με την αύξηση του ΑΕΠ»! Και κατέληξε πανηγυρικά: «Συνδέουμε το σύστημα με την άνοδο της οικονομίας, ο συνταξιούχος μπορεί να περιμένει τα κέρδη από την ανάπτυξη, θα τα δει».

Πρόκειται για αδίστακτο ψεύτη. Καμιά σύνδεση του ασφαλιστικού συστήματος με την ανάπτυξη δεν υπάρχει, ούτε πρόκειται να υπάρξει. Το μόνο μέγεθος με το οποίο συνδέεται η ανάπτυξη (δηλαδή η αύξηση του ΑΕΠ) είναι τα περιβόητα «πρωτογενή πλεονάσματα». Δηλαδή, ένα ποσοστό του ΑΕΠ το οποίο καθορίζεται από τους ιμπεριαλιστές δανειστές και πηγαίνει κατευθείαν στο λογαριασμό για την αποπληρωμή του χρέους. Με αύξηση του ΑΕΠ που υπολογίζεται για το 2017 στο 2,7%, το «πρωτογενές πλεόνασμα» θα πρέπει να φτάσει το 1,75% του ΑΕΠ, ενώ το 2018 θα πρέπει να ανέβει στο 3,5% και να διατηρηθεί σ' αυτό το ύψος και «μεσοπρόθεσμα» (δηλαδή για κάμποσα ακόμα χρόνια).

Η όποια ανάπτυξη (αναμενόμενη μετά από τόσα χρόνια συνεχούς κατακύλας) θα αυξήσει τα δημόσια έσοδα, τα οποία απαγορεύεται να διοχετευθούν σε (οριακή έστω) κοινωνική πολιτική, αλλά θα πρέπει να κατευθύνονται στο «πρωτογενές πλεόνασμα», δηλαδή στους ιμπεριαλιστές δανειστές. Αυτή είναι η συμφωνία!

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση